

ተመትቶ ስለ ነበር በወደረቅቻችን ፊት ስንቆም ድል እድራጊ እቋም ውስጥ ሆነን ተገኘን። እኔና ከኔ ጋር በዕለቱ የፊት ሰፊት ውጊያ ላይ ተሰልፎ የነበረው ሌላ ወንድምም ቀደም እድርጎ መንፈስ ቅዱስ ለዕለቱ እስከጋጅቶን ስለነበር ልባችን ተጠበቀ። ስለዚህ በጊዜው ሊያሸብሩንና ከእምነታችን ወደጌላ እንድንል በጽድቅ ጠላቶች እያሌ የማስደንገጫ ሙከራ ቢደረግም ሊቃወሙን እልሆነላቸውም። ፈተናውን ጌታ ሊያሸንፍልን እኛ እያየን በጌታችን እሸናፊነት ተወጣነው።

ዛሬም ቢሆን በተመሳሳይ መልኩ የተለያዩ ፈተናዎች ወደ ቅዱሳን ሕይወት ከመምጣታቸው በፊት መንፈስ ቅዱስ ይቃትትላቸዋል። በተለይ ደግሞ ልብን የሚሰብር ሕዘን ሊያጋጥም ሊል ብዙ ጊዜ እንዲህ ዓይነቱ የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት በእማኞች ሕይወት ውስጥ ይገለጥና እማኞችን ለወቅቱ ሁኔታ ያዘጋጃቸዋል። በዚህ መልኩ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በስምምነት የሚራመዱ እማኞች የመንፈስ ቅዱስ ምልጃ የየዕለቱ እርምጃቸው ውስጥ የተለመደ አገልግሎቱ እንደሆነ ይገነዘባሉ። ይህንንም በመንፈሳዊ ሕይወት የምንመለከርላቸውን ቅዱሳን ብንጠይቅ እውነትነቱን ልናረጋግጥ እንችላለን። ለሁላችን ትልቁ ባርኮት እርሱን በመስማትና ከእርሱ ጋር በትህትና የመራመድን ሕይወት ያብዛልን የሚለው ነው። ያኔ መንፈሳዊነቱ በሕይወታችን እየጨመረ ግለቱ ደግሞ እየዳበረ ከጌታ ፈቃድ በስተጌላ እንሮጣለን። ይህንን የመንፈስ ልዩ እገዛ ጌታ በሕይወታችን አብዝቶ እንዲያፈስው መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ለሚያስተላልፈው እንቅስቃሴ በማያቋርጥ ሁኔታ እኛነታችንን መለጠትን ይጠይቃል። ያኔም መንፈሳዊነት በትክክለኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ገጽታው በእማኝ ሕይወት ውስጥ እውን ይሆናል።

7. መንፈስ ቅዱስ በአገልግሎት ይልካል (ሐዋ 13፡4)

በእርግጥ የዳኑ ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ሊያገለግሉ እንዲችሉ መንፈስ ቅዱስ ልዩ ልዩ ስጦታን ይሰጣቸዋል። በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልጦ የምናየው ድነት እማኞችን ወደ አገልግሎት የሚመራው ነው። ከአገልግሎት ጋር ያልተሳሰረ ድነት ሙሉ ነው ማለት ያስቸግራል። ድነው በዚህች ምድር ብዙ ለመቆየት እድሉን ካላገኙት ሰዎች በስተቀር የዳኑ ሁሉ የጌታቸውን ደግነት ለሌሎች እንዲያበሰሩ ይጠበቅባቸዋል። እንደውም ድነትን በትክክለኛ ገጽታው የተገነዘቡ ሁሉ ድነት ለአገልግሎት መሆኑ ወሰል ብሎ ይታያቸዋል። መንፈስ ቅዱስም በእማኝ ውስጥ የሚኖረው እማኝ ጌታን እያከበረ ደግነቱን ለሌሎች እየመለከረ እንዲኖርና ለመንፈስ ፍሬ ምቹ የሆነ ሕይወት እንዲኖር ለማገዝ ነው። መንፈስ ቅዱስ እማኞች ሙሉ ለሙሉ መንፈሳዊ እስኪሆኑና ከሚለጣቸው ምሪት ጋር ተግባብተው መኖር እስኪችሉ ድረስ እየወቀለና እየገለጸ ጌታን የመምሰልን ምስጢር ያስተምራቸዋል። በተገለጠላቸው ልክ ጌታቸውን ለማገልገልም እንዲተጉ ያበረታ ታቸዋል። መንፈስ ቅዱስ ለሙሉ ጊዜ ሥራ የሚፈለጉትን እማኞች ደምጹን ሊሰሙ በሚችሉበት መንገድ ሃሳቡን ወደ ውስጣቸው ያመጣል። ከእርሱም የቷለጣቸውን አደራ ተቀብለው ወደ ሚላኩበት ሰፍራ እንዲያደርሱ የጋላፊነቱን ቅርጽና ይዘት በሚገባ አሸከሞ ወደ መድረሻቸው ያመለክታቸዋል። ቀደም ብለን በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ያየነው ይህንን ነው። ጌታን እያመለከቱ በሚጠሙበት ሥፍራ መንፈስ ቅዱስ በርናባስንና ላውልን ለጠራጊቸው ሥራ ለዩልኝ ብሎ ለቤተ ክርስቲያን ተናገረ። ከዚያም ጠሬው እርሱ መንፈስ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያን ደግሞ የማስፈጸሙን ሥራ ካከናወኑ በጌላ የጌታ መንፈስ በቀጥታ የለጣቸውን መልእክት ያዘው ወደ ተላኩበት ሥፍራ ገሰገሱ። መልእክት ብቻ ሳይሆን መልእክቱን የሚያደርሱበትንም ሥፍራ መንፈስ ቅዱስ በቀጥታ ስለመለከታቸው መታዘዝ ስባድ እልሆነባቸውም። የሁሉም እማኞች ተልእኮ የዚህን ዓይነት ነው ብሎ

ማለብ በእግዚአብሔር ቤት ያለውን ተልእኮ ጠባብ ያደርገዋል። እንደ ጳውሎስና በርናባስ የሚላኩ ያሉትን ያህል ለእነርሱ ተልእኮ መሳካት በቤት ቀርተው የሚጸልዩና የተጓዥ አገልጋዮችን ተልእኮ ባላቸው ገቢ የመደገፍ ተልእኮ ሊለጣቸው የሚችሉ አማኞች ዛሬም በመካከላችን አሉ።

በአካል ውስጥ ያሉት ብልቶች ሁሉ የየራሳቸው አገልግሎት እንዳላቸው ሁሉ በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት ቅዱሳን እያንዳንቸው ከመንፈስ ቅዱስ የተቀበሉት አደራ አላቸው። ያ አደራ የእያንዳንዱ አማኝ ድርሻ ነው። መንፈሳዊ ብስለትም የሚለካው ይህንና ይህንን የሚመለሱ ሕይወትን የሚወስኑ ጉዳዮችን በጠራ ሁኔታ ለመገንዘብ አማኞች ባላቸው ችሎታና አቅም ነው። የምንላከው ቅርብ ይሁን ሩቅ የተልእኮአችን ለኬት የሚታየው የታዘዝነውን ለመፈጸም ባለን ትጋት ነው እንጂ በተጓዝነው ርቀት አይደለም። የአገልግሎታችን ዓይነት መለያየቱ ወይም ደግሞ ልዩ ልዩ መሆኑ መበላለጥን አያስይም። ያልቀንም መደጋገፍንና አብሮ በጥምረት ለአንድ ግብ መሳካት መንቀሳቀስን ያመለክታል። መንፈሳዊነት ጥልቀት ሲኖረው መንፈስ ቅዱስ በየጊዜው የሚሰጠንን ተልእኮና አገልግሎት በንቃት ማስተናገድ ላይ እንተጋለን። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የብዙ ነገር ምሳሌያችን ነው። ሁሌም የአባቱን ፈቃድ መሰሉ ለመሰሉ በመፈጸም ፍለጋውን እንድንከተል ምሳሌነቱን ተወልን (1ጴጥ 2:20)። የእግዚአብሔር መንፈስ በክርስቶስ ላይ በመጣ ጊዜ የተሰጠው ተልእኮ እርሱ አገልግሎቱን ይፈጽም በነበረበት ኅብረተሰብ መሐል በገሃድ ታየ። እርሱም ስለተልእኮው ሲናገር «እድሆች የምሥራች! ለታሠሩት መፈታት! ለእውሮች ማየት...የተጠቁትን ነጻ አወጣ ዘንድ ልከኛል» (ሉቃ 4:17-19) ሲል ስለ መልእክተኛነቱ ቀጥተኛ መግለጫ ሰጠ። እነዚህ የጠቀሰናቸው የምድራዊ አገልግሎቱ አካል ቢሆኑም የተልእኮው ጣራ በሞቱ ለጋጢአተኞች የሚያስገኘው ሕይወት ነበር (ማር 10:45)። ይህንንም ያለአንዳች ማመንታት በተግባር ላይ በማዋል የአባቱን ፈቃድ ፈጸመ። በጌታችን መድኃኒታችን የመለዋዕጎችን ሞት የሕይወት በር

ተከፈተ። ጌታችን የተላከውን መልእክት በታማኝነት አድርሶ ለብዙዎቻችን የመዳን ምክንያት ሆነልን። እኛ ተልእኮን ይዘን ወደ ተላክንበት አቅጣጫ ብንሄድ እንደ እርሱ በቀጥታ አናድንም ግን ከአጻጥ ጋር ለዎች እንዲገናኙ መንገዱን እንጠቁማለን። መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ውስጥ ራሱን ሲገልጥ አማኞች የተሰጣቸውን አደራ በብቃት የሚወጡበትን አቅም ይገነባላቸዋል። ሁሉም ለባዜ ወይም ሁሉም የፈውሰ መልእክተኞች አይደሉም! ሁሉም ቅዱሳን በአንድ ዓይነት ደረጃ ላይ የሆነ እኩል መረዳት የላቸውም። ይሁን እንጂ እያንዳንዱ አማኝ ከጌታ ተልእኮን የተቀበለ ባለአደራ ነው (1ኛቆሮ 3:10-13)። የአደራው መጠንና ዓይነት ከሰው ወደ ሰው ይለያያል። ለምሳሌ የዚህን ጽሁፍ አቅራቢ አደራ እንደ ምሳሌ የወለድን አንደሆነ ተልእኮው የዚህን ጽሁፍ አቅራቢ አደራ እንደ ምሳሌ የወለድን አንደሆነ ተልእኮው አማኞችን ከማስተማርና እውነትን ከመግለጥ ጋር ይያያዛል። ዛሬ ይህንን ጽሁፍ ለናንብ የኔስ አደራ ምን ይሆን? የሚል ጥያቄ በአንዳንዶቻችን መነሳቱ አይቀርም። ትክክለኛና ተገቢ ነው። የአንዳንዶቻችን በዜማ የጌታን ደግነትና ማዳኑን መተረክ ሊሆኑ ይችላሉ። የሌሎቻችን ደግሞ በአደባባይ ከመታየት ይልቅ ሰወር ብለን ሌሎችን በጸሎት በመደገፍ መማለድ ሊሆን ይችላል። በመስበክና በማስተማር የጌታን አደራ መወጣት የሚታየን ጥቂቶች አይደሉንም። የሁላችንም መንፈሳዊነት ጥልቀት እየጨመረ የሚሄደው ከጌታ ለተቀበልነው ተልእኮአችንና አደራችን ትኩረት የሰጠነውን ያህል ነው (ቆላ 4:17)። ጳውሎስና በርናባስ ለተሰጣቸው አደራ እስከ ሞት ጨክነ። ይኸው ዛሬም ድረስ በታማኝነትና በመለዋዕጎችን ሕይወታቸው ምሳሌ ሆነው ያገለግሉናል (2ጢሞ 4:6-8)። በዚህ ሁሉ ግስጋጤያቸው የጌታ መንፈስ እስከፍጽሟው አብሮቸው መሆኑ ለእናታም እንኳን አይጠረጠርም። መንፈስ ቅዱስ ሳያግዝን አገልግሎትን መሸከም ዕዳ ነው። ይሁን እንጂ እሱን ብለን በምንጓዘው በየትኛውም ጎዳና መንፈስ ቅዱስ አገልገልታችንን ውጤታማ ለማድረግ ከእኛ ጋር ነው። ይህም በጌታ ባርያ በጳውሎስ ሕይወት እውን እንደሆነ በእኛም እንዲሁ ይሆናል (ሮሜ 15:17-19)።

ለ. መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ፍሬን በሕይወታችን ያፈራል (ገላ 5:22)

መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን የሚሠራቸውን ሥራዎች በጥልቀትና በዝርዝር መተንተን የዚህ ጽሁፍ ቀዳሚ ትኩረት አይደለም። የምንማረው ስለ መንፈስ ቅዱስ ማንነትና ሥራዎቹ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳዊነት ጉዞ ላይ የሚኖረውን ሚና በተመለከተ ለመንፈሳዊነታችን የእርሱ ድርሻ ምን እንደሆነ ተገንዝበን ለእርሱ ተገቢውን ትኩረት በሕይወታችን እንድንሰጥ ነው። «መንፈስ ቅዱስና ሥራዎቹ» በሚል ርዕስ በጥልቀት መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምራቸውን እውነቶችን በሚገባ ለማጥናት በርዕስ ጉዳዩ ከተጻፉት መጻሕፍት እንድንማር ይህ ጽሁፍ ያደፋፍራል። መንፈሳዊነትን ያለመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ማለብ ሊሆን የማይችል ጉዳይ ነው። ምክንያቱም ፍጡር ከራሱ ለመንጭቶ ለምላክ የሚደሰትበትን መልካም ነገር ማድረግ ከይሆንላትም። ለሰሆነም ለምላክችን በየዕለቱ እንዲሠራንና የልጁን መልክ እንድንመስል ሊቀርጸን መንፈሱ በእኛ ውስጥ እንዲኖር ፈቀደ።

ቅድመ ድነት ለነበረው ፍጥረት መነሻ የሆነውን ሥራ የሠራው ለምላክ ዛሬም በበደላችን መታን የነበርነውን እኛን ከክርስቶስ ጋር ወደ ሕይወት ለምጥቶ አዲስ ፍጥረት አደረገን። ትንሳኤ ከሞት እንደሆነ ሁሉ መፈጠርም ደግሞ ከምንም ነው። ሞቱ የነበረው ነፍስ ሲዘራ ትንሳኤ እገኝ እግለገን፤ ካለመኖር ወደ መኖር መጥቶ ሕልውና ያገኘውን ደግሞ ተፈጠረ እንላለን። እግዚአብሔር ለምላክችን ሲያድነን እነዚህን ሁለቱን ውብ የድነት በረከቶች በክርስቶስ ሰጠን (ኤፌ 2:6-10)። ከእኛ የመጣ አዋጣን ብለን የምንኮራበት እንዳት ነገር የለንም። ጽድቃችን ሁሉ እንደ መርገም ጨርቅ ነውና (ኢሳ 64:6)። ተፈጥሮአዊው ሰው ከእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ይገኛሉ ተብለው በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱትን እነዚህን ባህሪያት በራሱ ጥረት ሊገነባቸው አይችልም። እንዳንድ የለን ልቦና ጠበብት ለው መልካም ባህሪያትን ለመገንባት ሊከተላቸው ለሰሚገባ መርሆዎች ያስተምራሉ። መልካምን

ሥርዓት በሰው ውስጥ ለማቆየት ስለሚቻልበት ጥበብ ደጋግመው ይጽፋሉ። ይሁን እንጂ ከመንፈስ ፍሬ ጋር ሲመሳሰሉ የሚችሉ ባህሪያትን በሰው ውስጥ ለማፍራት የሚያስችል ጥበብ በሰው ዘንድ አልተገኘም፤ አይገኝምም። መንፈሳዊ ሆነን ስመቀጠል እንድንችል የመንፈሳዊው ጉዞ ጀማሪ ከምላክችን እግዚአብሔር ቅዱስ መንፈሱ የእርሱን ፍሬ በእኛ ሕይወት እንዲያፈራ በውስጣችን ከኖረው። መንፈስ ቅዱስ በቅዱሳን የዕለት ተዕለት ግስጋሴ ሥፍራ የተሰጠውን ያህል መንፈሳዊውን ፍሬን ያፈራል ከንዲሁም መንፈሳዊውን ባህሪ በሕይወታቸው ውስጥ ይገነባል።

በእነዚህ የመንፈስ ፍሬዎች የምናስተውላቸውን ባህሪያት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በኖረው ኑሮ በተግባር ላይ አውሎአቸዋል። ጠጋ ብለን የሕይወት ርምጃውን ለንፈትሽ ከመንፈስ ፍሬዎች አንዱም በሕይወቱ ጎድሎ ከናያም። ስለሆነም ምሳሌነት ያለውን ሕይወት በተግባርና በተጨማሪ ለእኛ ለሰዎች አውን ከደረገልን። የክርስቶስን ፊልግ አከተላለሁ የምንል መንፈሳዊያውን ለዎች በእነዚህ መስመር መጓዝ ምትክ የሰሽ መሆኑ መዘንጋት የለበትም። አማኞች የመንፈስ ፍሬን ሊያመነጩ ባይችሉም በውስጣቸው እንዲገነባና እንዲያድግ ግን ራሳቸውን ስለእግዚአብሔር ማቅረብ ይችላሉ። ጌታም በሕይወታቸው በመንፈሱ አማካኝነት እነዚህን ባህሪያት ያፈላል። የመንፈስ ፍሬ እያንዳንዱ አማኝ በሕይወቱ ሊተገብራቸው የሚገቡ ባህሪያት ናቸው። መንፈሳዊ ለጦታዎች በቤተ ክርስቲያን ወቅታዊ ፍላጎት ላይ ተመሥርቶ ያ መንፈስ እንደሚፈቅድ ለጦታው በተሰጠው ግለሰብ አማካኝነት የሚገለጡ የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ናቸው። ሁሉም መንፈሳዊ ለጦታዎች በአንድ አማኝ ሕይወት ውስጥ እኩል አይሠሩም። ሁሉም የመንፈስ ቅዱስ ለጦታዎች በአማኝ ውስጥ እንዲገኙም ከይጠበቅም። ይሁን እንጂ ሁሉም የመንፈስ ፍሬ በአማኝ ውስጥ እንዲገኙ ይጠበቃል። ቀደም ብለን እንዳስገነብነው ክርስቶስ በ ምድራዊ ሕይወቱ እነዚህን ባህሪያት በተግባር አሳይቷል። “ለኔ ሕይወት ክርስቶስ ነው፤” የሚሉ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋደሉ ቸርነት ብሩ)

ሁሉ እነዚህን በእርሱ ሕይወት የተገለጡ ባህሪያት በተግባር ሊያሳይዋቸው ይገባል። ይህንንም ባህሪ እውን እንዲያደርጉ በክርስቶስ ሞት የጸዳው ሕይወታቸው ለመንፈስ እንክብካቤ አደራ ተሰጠ። ስለሆነም ባመነት ሕይወት ለዘላለም ሊኖር የመጣው መንፈስ ቅዱስ እነዚህን ባህሪያት በእማኞች ውስጥ እንዲያደጉ እማኞችን በድካማቸው ያግዛል።

መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ የመሰዋዕትነት ሞት በማመን ዳግም ልደት እንዲደገፍ ያገዛቸውን እማኞች ለታጨለት በማደዋ ሕይወት ብቁ እንዲሆኑ በየዕለቱ ያለሰጥናቸዋል (ዮሐ 14:26፣ 15:4፣ 2፡12)። እነዚህን ባህሪያት ቀደም ብለን ለማስገንዘብ እንደምክርነው የለው ኃጢአተኛ ማንነት ሊያመነጫቸው አይችልም። ይልቅስ መንፈስ ቅዱስ ይህንን መለኮታዊ ሥራ በእማኞች ሕይወት ውስጥ ይሠራል። የመንፈስ ፍሬ እንደ ለጠታዎች ተነጣጥሎ የሚገለጥ ላይሆን በአንድነት በተግባር የሚታይ ነው። የወይን ፍሬ በአንድ የወይን ዘለላ ላይ አርሶ በአርሶ ተያይዞ እንደሚገኝ ሁሉ ልክ እንዲሁ ከአንዱ መንፈስ ረቂቅ ሥራ የተነሳ እነዚህ ባህሪያት (ፍሬዎች) ተሳስፈው ይገለጣሉ። ተራ በተራ ለሰ አደንዳንዳቸው መናገር ወይም ከፍሎ ለሰ እነዚህ ባህሪያት መናገር አስቸጋሪ ነው። ይሁን እንጂ እውቀትን ለማግኘትና ለማቆየት አንድን እውነት በሥርዓት በመከፋፈል መተንተን የተሻለ እማራጭ ለሰሆነ በዚህ መልኩ እንመለከተዋለን። እስቲ በመጽሐፉ ላይ ባለው የሦስትዮሽ አቀማመጣቸው እናጥናቸው።

1. እእግዚአብሔር ጋር ተያይዞ የሚገለጠው የመንፈስ ፍሬ

ሀ. ፍቅር፡ ይህ ከእንኳ በእንኳ የጸዳው፣ በጊዜ ሁኔታ የማይለወጠውን እምላክ ለሰዎች ያላየውን የሚመስል ፍቅር ነው። የማይለወጠው እምላካችን እግዚአብሔር በክርስቶስ ያላየንን ዓይነት ፍቅር በእማኞች ሕይወት ውስጥ ይገልጣል። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ፍቅር ነው (1ኛ ዮሐ 4:8) ይላል። ከፍቅር የምንፈጸው ዓይነተኛ ባህሪ ለተወደደው ማንነት በጎ እንዲሆንለት ማንኛውንም ዋጋ መክፈል ነው። እግዚአብሔር በአፍቃሪነቱ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋደሉ ቸርነት ብሩ)

የሚቼን ሞት አይወድም። ቅጣት የሚገባቸው ኃጢአተኞች በሕይወት እንዲኖሩ ራሱን ለጠ። በተለምዶ ፍቅር ማለት የሌላውን በጎነት ከልብ መመኘት እንደሆነ ይታመናል። ለወደዳቸው የተትረፈረፈ መልካምነቱ በቸርነት አድራጊነቱ ለሰ ተገለጠ ከእምላክ ጋር የነበረው ጠላትነት ተወገደ። ፍቅሩ ለዘላቂ ሕይወት ምክንያት ሆነ። ከእምነትና ተስፋ በላጭ የሆነው ፍቅር የእምላካችን የማንነቱ መግለጫ ነው (1ኛቆሮ 13:13)። እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የገለጠው ፍቅር በእነርሱ ጥረት ላይ ተመሥርቶ የሚለጥ የልፋታቸው ዋጋ ላይሆን እእምላክ ደግነትና ርህራሄ የተነሳ ቅጣት ለሚገባው ኃጢአተኛ የሚለገስ ነጻ ለጠታ ነው (ሮሜ 5:8)። ቀደም ብለን እንዳየነው ለጠታው እጅግ ታላቅ ነው (ኤፌ 2:4)። ይህ ፍቅር በሁኔታዎች የማይለዋወጥ ነው (ሮሜ 8:33-35)። ክርስቶስን በመለቀል ላይ ያዋለው ይህ ፍቅር ነው (ዮሐ 13:35)። እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር ከሰው የቃል መግለጫ ሰላይ ነው። ለዚህ ነው ዘማሪያን ሊያዜመው "ምን ዓይነት ፍቅር ነው?" ብለው ለመጠየቅ የተገደዱት። በእማኞች ሕይወት ውስጥ ይህ ፍቅር ሲገለጥ በጭነኔ ለከፋባቸው ደግነትን፣ ደላቸውን መልካም ነገር ነጥቀው ለሚጨክኑባቸው ከንጥቂደ የተረፈውን በማቅረብ፣ ግፍ፣ ለዋለባቸው ምህረትን በመመኘት እነርሱን ሆነው ይቃትታሉ። ፍቅርን የተሞሉት ቅዱሳን እመጽን ይጸዩላሉ፣ በደለኛን ይቃገላሉ፣ በሌላው ስኬት ይደሰታሉ። በተጨማሪ ቁጡነትና ግንኙልነት ከመንገዳቸው የተወገዱ ናቸው። ከጥርጣሬ ይልቅ ለእመኔታ ከፍ፣ ደስ በታ ይሰጣሉ። ለርሃብተኞች ያላቸውን ደስመቆጠብ በፍቅር ይለግላሉ። ባለመስጠት ከመላላት ለጥቶ ጌታን መጠበቅን ይመርጣሉ። ፍቅር የእግዚአብሔር እምላካችን የማንነቱ መግለጫ የሆነው ባህሪ ራሱን በእማኞች ውስጥ ሲገልጥ፣ እማኞች ሕይወቱን ሊቀጥፉ ለመጡ ጨካኞች እየማለደ ያንቀላፋል። ልክ የጌታውን ፈለግ አንድ ተከተላው እስጢፋኖስ እማኞች በፍቅር ሲሞሉ የመንፈስ ፍሬ በእስገራሚ ሁኔታ ለተመልካች እውን ይሆናል።

መንፈስ ቅዱስ በቅዱሳን ውስጥ እነርሱ ጌታን ከመውደዳቸው የተነሳ ይህንን ፍሬ ይገነባል። የአማኞችም መንፈሳዊነት መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው የሚሠራውን ሥራ ተከትሎ በመራመድ ይገለጻል። ይህ ባህሪ በአንድ ሌሊት በአማኝ ውስጥ የሚገነባ አይደለም። በተለምዶም ወዲያው አይበቅልም። ልጅ ተጽንሶ እስኪወለድ ጊዜ ይፈጃል። አድጎ ብስል ሰው አስኪሆን ደግሞ የበሰጠ ጊዜ ይወስዳል። ልክ እንዲሁ እግዚአብሔር ይህንን ባሕሪ በውስጣችን በሃደት ይገነባዋል። እምሳካችን በተለምዶ የሚያደርጋቸው እያሌ ነገሮች አሉት። እንዲሁ ዓይነቱን ግን ከተለምዶ ይልቅ በሃደት አኛ እያየን በውስጣችን ሊያኖረው ፈቀደ። ስለሆነም በትዕግስት እነዚህ ባህሪያት በውስጣችን እንዲያድጉ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር መተባበር አለብን።

ለ. ደስታ፡ መንፈስ ቅዱስ በቅዱሳን ሕይወት ውስጥ ከእግዚአብሔር ጋር በተያያዘ መልኩ የሚያፈራው ሌላው ባህሪ ደስታ ነው። ይህ ከአምስቱ ስሜት ሕዋሳት ጋር ባልተያያዘ መንገድ በመንፈስ ቅዱስ የተለየ ረድኤት በአማኞች ውስጥ የሚገኝ የተለየ ሃሌት ነው። በአማኞች ውስጥ የሚገለጠው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው ደስታ በፍጡር ውስጥ ከስኬት ጋር አብሮ ብቅ ከሚለውና ሲሞላልን ከሚታይ ፈንጠዝያ ይለያል። ምክንያቱም ዓለማዊው ፈንጠዝያ በሁኔታዎች ላይ ይመሠረታል። ዓለማዊው ፈንጠዝያ በአብዛኛው ከስኬት፣ ከድል፣ ከማምለጥ፣ ከመዳን፣ ከማትረፍ ጋር በተያያዘ መልኩ አውን ይሆናል። እነዚህ ነገሮች ከመንፈሳዊው ነገር ጋር የሚያያይዙበት ጊዜ ቢኖርም መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ሕይወት የሚሠራው ደስታ ከእነዚህ ነገሮች ይልቃል። ከመንፈስ ቅዱስ የሆነው ደስታ ግን ለኬት ሲያመልጥ፣ አደጋ ሲያንገርብብ እንዲሁም የሚገድሉን በበዛ ሰዓት አሉ የማይጠፋ ሆኖ ይገለጻል። በአዲስ ኪዳን ደስታ የአማኞች የመልካም ምኞት መግለጫና ሰላምታ መለዋወጫ ሆኖ እናየዋለን (ማቴ 28:9 ሉቃ 1:28 ሐዋ 15:23-30)። እውነተኛውን የመንፈስ ፍሬ የሆነውን ደስታ ውጫዊ ተጽእኖዎች እያሸራረፉትም። የመንፈስ ፍሬ የሆነው ደስታ ሲገለጥ አቋማችን

እግዚአብሔር የሚከበርበት ሆኖ ይቆያል። ከዚህም በመነሳት ደስታ ማለት ሊያሳዝንን የሚገባ ሁኔታ ውስጥ ሳለን ራስን በማረጋጋት በመለኮት ዓላማ ላይ ያተኮረ ሁኔታ ውስጥ መቆየት ማለት ነው (ያዕ 1:1)።

ነውጥ ሲከሰት በሰው ተፈጥሮአዊ ማንነት ውስጥ ሚዛን የጠበቀና የተረጋጋ ሁኔታ ውስጥ መሆን አስቸጋሪ ነው። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው አንዲሠራ በፈቀዱ አማኞች ዘንድ በአስቸጋሪው ሁኔታ ውስጥ እንኳን የለክነ እቋምን እንዲይዙ ያደርጋቸዋል። ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸው ጤናማ እቋም በፈታኝና ሞጋች ሁኔታዎች ውስጥ በተግባር ይታያል። በዚህም መንገድ መንፈሳዊነት እውን ይሆናል። ደስታ በቅዱሳን ሕይወት ውስጥ እንዲገነባ እማኞች ራሳቸውን ያለማቋረጥ ለጌታ ማቅረብ አለባቸው።

ሐ. ሰላም፡ በክርስቶስ የመስዋዕትነት ሞት አማካኝነት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የተቋቋመውን ትስስር ይገልጻል። ሰላም እግዚአብሔር ሰውን እንደ በደለኛ የቆጠረበትና ተጠያቂ ያደረገበት ሁኔታ በመስቀሉ ላይ ከፈለሰው ደም የተነሳ ሙሉ ለሙሉ መተዉን የሚያመለክት የመስኮት ርህራሄ ነው። ልክ እንዲሁ መንፈስ ቅዱስ በአማኝ ውስጥ ሥራውን ሠርቶ ፍሬ ሲያፈራ አማኝ የአባቱን ባሕሪ በግንኙነት ውስጥ በተግባር ይገልጻል። ሰላምን ከአምላኩ ጋር ያደረገው አማኝ እንደ ወንዝ የሚፈሰውን ሰላም በዕለት ተዕለት ሕይወት ውስጥ እየተከሰቱ በሚያውቁ ፈታኝ ተግዳሮቶች ፊት ለፊት ይለማመዳል። በሞጋች ሁኔታ ውስጥ እያለፈ እንኳን ቢሆን አዕምሮን በሚያልፈው የክርስቶስ ሰላም ሁለንተናው ስለሚጠበቅ የተረጋጋ ሕይወትን በተግባራዊ ጉዞው ይመስክታል። ነውጥና ግፊያ የማይነጥቀውን እቋም የሚያድል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። መንፈስ ቅዱስ እንዲሁ ዓይነቱን ሰላም በውስጣቸው የገነባላቸው አማኞች እፎይታና መረጋጋት ያልተለየውን ሕይወት ይመራሉ። ለላማዊነትም የእነዚህ ቅዱሳን ዓይነቶች የማንነታቸው መገለጫ ይሆናል (ሮሜ 12:18 1ቆሮ 7:15 ዕብ 12:14 1ጴጥ 3:15)። የሰላም ሰው መሆን ለሰው ከባድና አስቸጋሪ ነገር ነው። ይህም ቢሆን ግን

የመንፈስ ፍሬ እማኞች በእነርሱነታቸው ውስጥ በራሳቸው ጥረት እውን እንዲሆን የሚያደርጉት ባህሪ አይደለም። ይልቁንም መንፈስ ቅዱስ ታዛዥ ለሆኑት እማኞች በዕለት ተዕለት ሕይወታቸው ውስጥ በተግባር የሚገልጠው ባህሪ ነው። የእማኞች እባት የለላም እምላክ ተብሎ እንደተጠራ እነርሱም መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው የተከለውን የለላም ፍሬ በኑሮአቸው በማሳየት የለላም ልጅነታቸውን በተግባር ያስረግጣሉ። ለላም መንፈሳዊነት በተግባር የሚታይበት አንዱ ገጽታ ነው። ይህ እውን እንዲሆን ለሰላሙ ጌታ ራሳቸውን የሚሰጡ እማኞች መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው ሠርቶ እውን በሚያደርገው የለላም ፍሬ ይካሰሉ። ይህም ፍሬ በተገለጠ ጊዜ የእነርሱ የጥረት ውጤት አለመሆኑን በመገንዘብ የጋይሉ ታላቅነት ከእኛ እንዳይሆን በማለት የመልካሙ ነገር ገላጭ ማን እንደሆነ ወደ እውነተኛው ምንጭ በማመልከት ለሰላሙ ጌታ ክብርን ያመጣሉ።

2. ከእብሮ ነዋሪዎች ጋር በተያያዘ ሁኔታ የሚገለጠው የመንፈስ ፍሬ

እነዚህ ሦስትዮሾች በጌታ ጸጋ እማኝነት መንፈሳዊውን ርምጃ ስንራመድ ከሌሎች ጋር ባለን ግንኙነት በእኛ ሕይወት እንዲገለጡ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን የሚገነባቸው ባህሪያት ናቸው። ቀደም ብለን ልናሳስብ እንደሞክርነው ለማስተማርና ሃሳብን ከፋፍለን ለማየት እንዲመችን አሁን የምናስተላልፍበትን መንገድ መረጥን እንጂ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በየደረጃው እየከፋፈለ ለ ማቅረብ መሞከር ቀ ላል ሆኖ አይ ደለም። በእማኝ ውስጥ ሳይነጣጠሉ የሚታዩትን እነዚህን ባህሪያት በቅደም ተከተል ልናስቀምጣቸው የምንሞክረው ሃሳቡ ፍንትው ብሎ እንዲታየን እንጂ በዕለት ተዕለት አርምጃችን እንደዚህ ተከፋፍለው ለሰሚታዩ አለመሆኑን አንባቢው ልብ ይበል። የመንፈስን ፍሬ ቀደም ብለን ከእምላክ ጋር ባለው የግንኙነት ገጽታው ለማየት እንደሞክርን በቀጣዩ ክፍል ደግሞ የመንፈስን ፍሬ ከለዎች ጋር ባለን ግንኙነት ያለውን ገጽታ ለመመልከት እንሞክራለን።

ሀ. ትዕግስት፡ እግዚአብሔር በቸርነቱ ለእኛ ያሳየውን ልቦ ለፊነት ለሌሎች በማሳየት ለመመላለስ ራስን መስጠትን ይመለከታል። ትዕግስት እሁን (እዚህ) ካሉ ፈታኝ ድርጊቶች እሻግሮ በማየት ዛሬ ያሉትን አሉታዊ ሁኔታዎች ነገ በእዎንታዊ እውነታዎች ይተካሉ የሚል የጠነከረ አቋም ይዞ መገኘት ነው። ትዕግስት በሌላ መልኩ ሲገለጽ ከቁጣ ና ከበቀል ለሜት ጸድቶ በውስጥ ንጽሕና ሁለንተናን ለእምላክ ማስገዛት ነው። ትዕግስት ማለት ከሚታየው የተጨበጠ የስቃይ አካባቢ ባሻገር ያንን ስቃይ የሚተካ ለስደሳች ሁኔታ መምጣቱ አይቀሬ ነው ብሎ ያንን የሚመጣውን ነገር በትጋትና በጉጉት ለመጠበቅ ራስን መስጠት ነው። ኢዮብ ወዳጆቹ ባስጨነቁትና ፈተናው በጠነከረበት ጊዜ ያደረገው ይህንን ነው። (ኢዮብ 23:10-11 ይዕ 5:10-11)። እማኞች በእንዲህ ዓይነቱ ፍሬ የተባረኩ እንዲሆኑ መንፈስ ቅዱስ እርሱን በመታዘዝ ፍሬ እንዲያፈሩ ያነሳሳቸዋል። ይህንን የሚያጋጥማቸውን መከራ ለመልካም በመቀየር በውስጣቸው የሚታነጹበትን ባህሪ በመገንባት እውን ያደርግላቸዋል። ትዕግስት በለት ተዕለት ተግባራዊ ነገር ሲገለጽም መከራን እፎይታ፣ ጥልን ዕርቅ፣ ማጣትን ማግኘት፣ ጥላቻን ፍቅር፣ ሕመምን ጤንነት፣ መራራን ጣፋጭ፣ ሐዘንን ደስታ፣ ባርነትን ነጻነት፣ ውርደትን ክብር፣ ጦርነትን ሰላም ይተካል የሚል የጠነከረ አቋም ይዞ መገኘት ነው። እንዲህ ዓይነቱ ጽናት በፍጡር ውስጥ ያለ መንፈስ ቅዱስ ረድኤት እውን ይሆናል ብሎ ማሰብ ሞኝነት ነው። መንፈስ ቅዱስ እማኞች ጽኑ እምነት የከበባቸውና ታጋሾች እንዲሆኑ አቅማቸውን ያጎለብትላቸዋል። ይኔም በቅዱሳን ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ፍሬ የሆነው ትዕግስት ሲሠራ ልብ ይላሉ። ስለ ትዕግስት ተግባራዊ ምሳሌ የሚሆኑንን ነገር በሙሳት የምናየው በእምላካችን ማንነት ውስጥ ነው። እምላካችን እግዚአብሔር የትዕግስት ሁኔታ ምሳሌ ነው። እርሱ ትዕግስትን በተግባር ባያሳይ እኛ በሕይወት እንቆይም ነበር። በከፋዎችና በደጎች ላይ ዝናቡን ያዘንባል። እርሱ ምን ያህል እንደ ታገለን የምናውቀው ከፋ ሁኔታችን ለመልካም ተቀደሮ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ለው መሆናችን ሲታየን ነው። ወላጆቻችን ልጆቻቸው ነገ በብዙ መልኩ ተቀይረው መሉ ለው ይሆናሉ ብለው ተስፋ ስለሚደደርጉ በልጆች ሽንት፣ ዓይነ ምድር፣ እንዲሁም ልዩ ልዩ ጥፋት ላይ ከማተኮር ይልቅ ማደጊያቸውንና ራሳቸውን የሚችሉበትን መንገድ ይሻሉ። ስለዚህም ልጆቻቸው እድገው ለቁምነገር ሲበቁ በማየት የትዕግስታቸውን ፍሬ ይጭዳሉ።

ልክ እንደዚሁ ለታገሉ፣ ከሚታየው ተስፋ እስቆራጭ ሁኔታ ባሻገር ለሚያዩ በሙሉ፣ እነዚያ ነገርን እግዝፈው ያላዩን ቀናት ሲያልፉ በራሳቸውም ሆነ በሌሎች ሕይወት ውስጥ ዘላቂ ባህሪ ተገንብቶ ሁኔታዎች በበጎ ነጽታቸው መሉ ለሙሉ ተቀይረውና መልካም ሆነው ያያሉ ያንንም የጓጉለትን መልካም ነገር በተግባር ይለማመዳሉ። ፈታኝ ሁኔታዎች በፍጻሜያቸው ትዕግስትን ትተውልን ስለሚሄዱ በመከራችን ወይም በፈታኝ ሁኔታችን እንድንመካ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ይሁን እንጂ በእንዲህ ዓይነቱ ፈታኝ ወቅት ከጊዜው አስቸጋሪና ውስብስብ ሁኔታ ባሻገር ማየት የመንፈስ ቅዱስን እገዛ ይጠይቃል። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በስምምነት ሕይወታቸውን የሚመሩ መንፈሳዊያን በዚህ ጸጋ የተባረኩ ናቸው። ለዚህ ነው ትዕግስት በሕይወታችን እንዲገነባ ከመከራው ባሻገር አንድናይ የሚመክሩን። ሐዋርያው ጳውሎስና ሐዋርያው ያዕቆብ በመከራ መመከትን፣ በእበሳ መደለትን በየፊላሮቸው ለእኛ ሲነግሩን ማየት ያስነርማል (ሮሜ 5:3፣ ያዕ 1:3-5)። ብዙዎቻችን በሃብት፣ በእውቀት፣ በስልጣን፣ በዘመድ፣ በውብ ቁመና መመከት እናውቃለን። ይሁን እንጂ በመከራ መመከትን የሚያውቁ መንፈሳዊያን ብቻ ናቸው። ስለዚህ ጉዳይ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲመለከር እንዲህ ብሏል «በዚህ ብቻ ሳይሆን በመከራችንም እንደለታለን፣ እንመካለንም፣ ምክንያቱም ከመከራ ትዕግስት እንደሚገኝ እናውቃለን። ከትዕግስትም መጽናት፣ ከመጽናት ተስፋ ይገኛል።» ሮሜ 5:3 (1980 ዕትም)። ከሚታየው አሉታዊ ሁኔታ ባሻገር ለማየት የሚያስችለውን አትም በመገንባት መልካሙን

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ፍሬ በሕይወታችን አዳበሮ መንፈሳዊነትን የሚያገለብተውን መንፈስ ቅዱስ ሥራውን እንዲፈጽም ለመተባበር ራሳችን ለእርሱ ሳንቆጥብ አንሰጥ።

ለ. ቸርነት፣ ሌሎችን በፍላጎቶቻቸው ለመድረስ የሚዘረጋ ረድኤት ነው። የእግዚአብሔር ቸርነት በምንተነፍለው እየር፣ ጊዚያቸውን ጠብቀው በሚፈራረቁ ቀንና ሌሊት፣ ያለዋጋ በሚለጠን የፀሐይ ብርሃን እንዲሁም በልዩ ልዩ ነገሮች ውስጥ እናያለን። የመንፈስ ፍሬ የሆነው ቸርነት በአማኝ ውስጥ የሚገለጠው ስለት በነገለበት ሕብረተሰብ መሐል የእምላክን ደግነት በተግባር ለማሳየት ነው። በተጨማሪም ይህ ደግነት የሚገለጠው ሌሎችን በፍላጎታቸው ለመድረስ የሚደረግ የርህራሄ እንክብካቤ በተግባር በማሳየት ነው። ለው ያለውን ቆጥቦ ለነገ በሚያስብበት ለዓት መንፈስ ቅዱስ ልቡናቸውን የተቆጣጠረውና የሚቆጣጠረው አማኞች እኔ ለእኔ የሚለውን የስለት ዘይቤ ትተው የሌሎችን ደስታ ለማብዛትና ሲጋታቸውን ለማስወገድ ያላቸውን ሁሉ በልግስና ይለጣሉ። እርግጥ ነው በዚህ ዓለም በመኖር እስከ ዛሬ የተገነዘብነው ነገር ቸርነትን በማድረግ የሚኖሩ ሰዎች እንደ ኃላፊና ብኩኖች መታየታቸውን ነው። ይሁን እንጂ ቸርነትን ዓይነተኛ ባሕሪ አድርገው በዚህ መልክ ለመኖር የመቁረጣቸው ነገር ብልሃት ለላላቸው ሳይሆን የሚበልጠውና የተሻለው የሕይወት ፍልስፍና ለሌላው ደስታ መኖር እንደሆነ በጥልቀት ስለገባቸው ብቻ መሆኑ ግልጽ ሲሆንልን ይገባል። ጉዳዩ ከተላላኝነት ጋር ሳይሆን ጌታን የሚወዱት እነዚህ ቸር አማኞች አሻግረው ካዩት የእምላካቸው ብርሃን ጋር ይደደዛል። ልብ የምንለውም ጉዳይ በለውኛ እይታ ነገሮች ሊቃኙ ሁሌም ሥጋውያን የሚደርሱበት ድምዳሜ መንፈሳዊነት ሞኝነት እንደሆነ ነው። ይሁን እንጂ እውነቱ ከዚህ በፍጹም ይለያል። ዛሬም እንኳን ዓለማችንን በሐት ለንፈትሽ ምንያህል ለው ለራሱ እንዳይለ እናያለን። ፀሐይና መሬት የእግዚአብሔር ሆነው ላለ ለው ለስለት እነሐዱ እንዲመቸው እካባዚውን በድንበር ለመከለል ቆረጠ። ጥንት ሕይወት ሲጀመር መሬት ለሁሉም በእኩልነት ከእምላክ የተሰጠች ነበረች። የሰዎች

ግንኙነት በኃጢአት ሲበላሽ ሰው ሁሉ የኔ ማለቱን ተያያዘ። ከዚያ በኋላ በሰላም አብሮ ለመኖር ሊባል ድንበር ለመፍትሔነት ቀረበ። ስለሆነም ድንበር ተቻችሎ ከመኖር ይልቅ እትድረስብኝ አልደርስብህም በሚል ፈሊጥ የሚኖር የሕይወት ብልሃት ነው። ይህንን ሁኔታ ጠጋ ብለን ለንመለከት ልብ የምንለው ድንበር በሰላት ለመኖር የቀረጠ የሰው ልጅ የነገሩ ስልት መሆኑን ነው። ይሁን እንጂ በኃጢአት ወድቀን ለሰላት ዓይነተኛ ባህሪያችን እድርገን ልንኖር የቀረጥነውን የሰው ልጆች እግዚአብሔር እምላካችን ከልግለናው ቸርነትን እንድንማር ይጋብዘናል። ያለ ብዙ ልፋት የምናገኛቸው በተፈጥሮ የተለቀቁልን ለመኖር የምንፈልጋቸው ነገሮች የእምላክ የደግነቱ ማረጋገጫዎች ናቸው። ተፈጥሮም የሚያስተምረን ይህንን ነው። ከዚያ በላይ ሁኔታ የእግዚአብሔር መንፈስ ውስጣችን በመሆን ሌሎችን በፍላጎታቸው ማገዝን እንድንለማመድ ያንን ባህሪ በውስጣችን ሊገነባው መጥቷል። እኒ ብለን ብንታዘዘው ፍሬን በሕይወታችን እናያለን። መንፈሳዊነትም በዚህ የመንፈስ ፍሬ በዕለት ተዕለት እነሐዴዳችን ይገለጣል። ለርሃብተኛው ማጉረብ፣ ለታረዘው ማልበስ፣ ለእዘነው መጽናናት ለሰሚገኝበት ሁኔታ ያለማቋረጥ የሚጨንቃቸውና ያላቸውን የሚሰጡ ያገኙትንም ሁሉ ጉድለቱን ባዩበት ቦታ ሳይሰለቱ የሚለግሉ የጌታን ቸርነት በሕይወታቸው ያሳያሉ። ቸርነት የመንፈስ ፍሬ ሆኖ ሲመጣ ሰዎች ሁሉ ከሰብአዊ ተፈጥሮ ውጭ የሆነ ደግነት ለማሳየት አቅም ያገኛሉ። ይህንን የሚሠራው መንፈስ ቅዱስ ነው።

ሐ. በጎነት ሌላው የሚፈልገውን እንዲያገኝ ከልብ የመነጨ ተግባራዊ ልግለናን ከማድረግ ጋር ይያያዛል። ከቸርነት ጋር የሚለያዩበትን ሁኔታ ለማስረዳት ይከብዳል። ቢሆንም የርህራሄ እንክብካቤ ልዩ ልዩ ፈርጆች ናቸው ብንል ከቃሉ ፍቺ ብዙ አንርቅም። መንፈስ ቅዱስ አማኝን ለጋሰ ብቻ ሳይሆን የሚያደርገው ልግለናው የሚመራበትን ሞራላዊ ባህሪም ያለብሰዋል። በጎ ሳይሆኑ ማካፈልና መለገስ ይቻላል። በጎነት ግን የሌለውን ሥቃይ ለማስወገድ ልባዊ መለጠትን ይጠይቃል። ያለንን ሰጥተን ራሳችንን መከልከል

በአንዳንዶቻችን ዘንድ የተለመደ ነው። በጎነትን የተላበሱ ቸርነት አድራጊዎች ግን ያላቸውን ብቻ ሳይሆን ሁለንተናቸውን ለሌሎች ደስታ ለመስጠት የተሰናዱ ናቸው። ጌታ ኢየሱስ የእንቅልፍ ጊዜውን ለኒቆሊሞስ፣ የአረፍት ጊዜውን ለሳምራዊቷ ሌት ሲለጥ በተግባር ያሳየን በጎነትን ነው። በመስቀል ላይም ሆኖ ስለ እናቱ ቸርነትን ብቻ ሳይሆን በጎነትን በተግባር የገለጠ ድርጊት በመፈጸም ምሳሌነትን ተወልደን (ዮሐ 19:26-28)። ልክ እንዲሁ የአማኝ ቸርነት በልባዊ ደግነት ሲታደብ ድርጊቱ በጎነትን እውን ያደርጋል። መንፈሳዊነትን በተግባር በለዎች መካከል የምንገልጽባቸው ባህሪያት ትዕግስት፣ ቸርነትና በጎነት ይባላሉ። እነዚህ ባህሪያት በውስጣችን በሙላት እንዲገነቡ እግዚአብሔር ሊደግፈን ይችላል።

3. ከእኛነታችን ጋር በቀጥታ የተያያዘው የመንፈስ ፍሬ

ሀ. ታማኝነት፡ በሌሎች ፊት አደራ የሚጣልበት፣ ሁነኛና የሰከነ ማንነት ይዞ መገኘትን ይመለከታል። ታማኝነት የሌሎችን ይሁንታ ማግኘት ነው። ታማኝነት ተገለጠ የምንለው በተመልካች ዓይን በእኩልነት የሚታይ ባህሪ መላበስን በተግባርና በተጨማሪ በአማኞች ውስጥ እውን ሆኖ ሊገኝ ነው። ይህም በቅዱሳን ውስጥ መንፈስ ቅዱስ የሚገነባው ፍሬ ነው። ታማኝ የተሰጠውን ሳይጨምርና ሳይቀንስ ባለበት ሁኔታ በአደራ ለማቆየት የሚከፈለውን ዋጋ ለመክፈል የቀረጠ ነው። ታማኝነት በሌላው አካል የተሰጠ አደራ እንዳይሰበር ተገቢውን የጥንቃቄ ሕይወት በመምራት የተሰጠን አደራ ለጨው ፈልጎ እስኪረከብ ድረስ በጥንቃቄ ሳይቀነስና ሳይጨመር ማቆየት ነው። ታማኞች የንብረት አደራ ብቻ ሳይሆን የቃል አደራን በጥንቃቄ ይጠብቃሉ። እንዳይነቀፉም ይጠነቃቃሉ። ሌሎችም በእነርሱ ላይ የጣሉት እምነት እንዳ ይበላሽ ማንኛውንም ዋጋ ይከፍላሉ። ታማኝነት ውስጥንና ውጭን ማመላለል ነው። ያልተመላሰለ ነገር ባሬ ከምንጊዜውም በላይ በርክቶአል። ለሰመሰሎ የተገኘን ሕግ እንደሚቀጣ በሁላችን ዘንድ የታወቀ

ነው። ለምሳሌ እንዳንድ ሰዎች ፓሊስ ሳይሆኑ የፓሊስ ቆብ ሲጠቀሙ ቢገኙ የሚደርስባቸውን ቅጣት መገመት እንቸገርም። ይሁን እንጂ ስአውነታው ርቀን ውጫችንና ውስጣችን ሳይመሳሰሉ ሰንኖር ብዙዎቻችንን እይስቀጥጠንም። ዋሾች ሆነን ሐቀኛ መምሰል ብዙዎቻችን እንችላለን። ንፋግ ሆነን ሲጋስ መምሰል እይጠፋንም። እታሳይ ሆኖ ታማኝ መምሰል ደግሞ እየተለመደ መጥቶአል። ለታማኝነት ቅድሚያ የሰጡና መንፈስ ቅዱስ ይህንን በሕይወታቸው እየገነባላቸው ያሉ ለማኞች በተግባራዊ ሕይወታቸው የምንገረምበትና የምንደነቅበት ምሳሽን ያሳያሉ። መንፈስ ቅዱስ ዘኪያስን በነካው ጊዜ በጌታ ኢየሱስ ፊት ያደረገውን ብዙዎቻችን እናስታውሳለን (ሉቃ 19:3-5)። ልክ እንዲሁ መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን ሲነካ የዘኪያስ ዓይነት መንፈስ ይኖረናል። “ቀድሞ የወሰድኩት ካለ እመልሳለሁ” እንላለን። “እሁንም ደግሞ ያለኝን እካፍላለሁ” ማለት ከባድ እይሆንብንም። ታማኝነት ውስጣችንና ውጫችን ሲመሳሰሉ የሚገለጥ መንፈሳዊነት ነው። ይህም መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን የሚተገብረውና የሚገልጠው ፍሬ ነው።

ለ. የዋህነት/ገርነት/፤ በትክክለኛው ጊዜ ለመቆጣት የሚያስችልን ብስለት በተግባር የሚያሳይ የመንፈስ ፍሬ ነው። በዚህ ፍሬ ለማኞች ሲገነቡ ቁጣቸው ያለበታው አይገለጥም። በተገቢው ሥፍራ ደግሞ ቅዱስ ቁጣን በተግባር ለመግለጥ አይዘገዩም። እግዚአብሔር ሲቆጣ ኃጢአት እይሠራም። ቅዱስ ቁጣ ስእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር በቀጥታ የተሳሰረ መንፈሳዊ እቋም ነው። ስለሆነም ገርነት ዓይነተኛ ባሕሪ ሆኖ በውስጣቸው ፍሬ የሚያሳይ መንፈሳዊያን ሲቆጡ ሲገባ እድሉ እያመልጣቸውም፤ ሲታ ገሉ ሲገባም እይቆጡም። ስለሆነም እነዚህ ገሮች ትክክለኛውን ነገር፤ በትክክለኛ ጊዜና በታ ለማድረግ የሚያስችላቸውን ብቃት መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው የገነባላቸው ናቸው። ቀደም ብለን እንዳልን እነዚህ ባህሪያት በአብዛኛው ከግላዊ ማንነት ጋር ይቆራኛሉ። ገርነት/የዋህነት ክሌላው ጋር ባለን ግንኙነት ካልታየ ትርጉሙን በውል ማጤን ይስቸግራል። ገርነት/የዋህነት በፍጅው

ብርቱነትንና ኃያልነትን በጥንቃቄ ይዞ ክሌላው ጋር የሰመረ ግንኙነት እንዲኖር ራስን ዝቅ ማድረግ ነው። ገርነት/ የዋህነት ልፍስፍስነት ወይም ደግሞ ተላላኝነት ማለት አይደለም። የዋህነት በሰውም ሆነ በእግዚአብሔር ፊት የራስን መብት መብሉ ለመብሉ መተው ነው። የዋህነትና ትሕትና ሲቀናጁ አስደናቂ ቅንጅትን ይፈጥራሉ። የዋህ ሰው ግላዊ ጥቅሙን ማስቀደም የማይሻ የሆነውን ያህል፤ ትሁት ሰው ደግሞ የሚገባውን ክብርና ቦታ ወደና ፈቅዶ መተው እይነተኛ ባሕሪው ነው። እነዚህ ባሕርያት ሚዛናዊ በሆነ ሁኔታ ተቀናጅተው በእዳኛችን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወትና አገልግሎት ውስጥ ታይተዋል። የዋህነት የመንፈስ ፍሬ ሆኖ በአማኞች ውስጥ ሲታይ ቅዱሳን እኔ ለእኔ ማለት በሕይወታቸው አይታይም። ሌሎች እንደ ጆል እስኪያደዋቸው ድረስ መብታቸውን ቁምር ለሌሎች በደግነትና በማስተዋል ይተዋሉ። ይህ ማለት ግን የዋህ አላዋቂና ደካማ ነው ማለት አይደለም። ብርቱ ነው፤ ግን ሌሎችን ለመጥቀም እንደ ደካማ ይሆናል። ብልህ ነው፤ ግን ሌሎች እንዲጠቀሙ እንደሞኝ የሆነ አቋም አለው። መቆጣት ያውቃል፤ ግን ሁልጊዜ ቁጣው በቦታው ነው። የብዙ ለማኞች ችግር ቁጣንና ትክክለኛ ቦታውን ማገናኘት ነው። የመንፈስ ፍሬ የሆነው የዋህነት በውስጣቸው የተገነባላቸው ለማኞች ግን እንዲህ መጥር ዓይነተኛ ባሕሪያቸው ነው። መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊነት ብስለትና ጥልቀት እንዲኖረው ይህንን ባሕሪ በአማኞች ውስጥ ይገነባል።

ሐ. ራስን መግዛት፡ በአማኝ ውስጥ እንደሚንበሰበል ነበልባል የሚነደውንና በሃሳብና በድርጊት የሚገለጠውን ወይም ደግሞ ሊገለጥ የሚሞክረውን ኃጢአተኛ ፍላጎት ለመገደብ የሚያስችል አቅም ማግኘትን ይመሰክታል። አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች የሚመዝኑን ክድርጊታችን ነው። ይሁን እንጂ ትልቁን ዛፍ ከውስጥ በርብረው እንደሚጨርሱት እንደ ምስጥ ለሌላው ሰው ሳይታዩ ውስጥ ውስጡን ሕይወታቸውን በልተው የሚጨርሱ ከፋ ሃሳቦች ቅዱሳንን ይፈታተናሉ። በመንፈስ ቅዱስ ተገርተው ራስን

የመግዛትን ፍሬ በውስጣቸው ማሳየት የቻሉ አማኞች በድርጊታቸው ብቻ ሳይሆን በሃሳባቸውም ውስጥ ለሚመጡ ያልጸዱ ሃሳቦች አይገዙም። ከበባው ሲያይልባቸውም ወይም ደግሞ የተለየ ረድኤት በዚህ ጉዳይ ሲሾ «ለቤቱ ረድኤቱ መድጋኒቱ ሆይ የሰፊ ቃልና የልቤ ሃሳብ በፊትህ ያማረ ይሁን» (መዝ 19:14) በማለት እንዲደረስላቸው ልመናቸውን ወደ አምላክ ያቀርባሉ።

መንፈስ ቅዱስ ንጹሕ ኅሊናን ያጎናጸፋቸው አማኞች ስለ ክፉና የሳተ ድርጊታቸው ብቻ ሳይሆን በልባቸው ውልብ ስላለውና ለማቆጣቆጥ በሚፈልገው የተዛባ ዝንባሌያቸው ይወቀሳሉ። ስተው እንዳይበድሉና አምላካቸውን እንዳያሳዝኑ ይጠነቀቃሉ። የተስተካከለ አጽምም ውስጥ እንዲገኙ ይተጋሉ። የውስጥ ዝንባሌያቸው እይሉ እንደ ጎርፍ እንዳይወስዳቸው ይጸልያሉ። ልመናቸውንና ተማጽኖአቸውን ያየላቸው መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው የመንፈስ ፍሬ የሆነውን «ራስን መግዛትን» በመለገስ ከፈሩት ነገር ይታደጋቸዋል። ለእኛም በዘመናችን ይህንን ፍሬ በውስጣችን በመገንባት በውስጥና በውጭ ካለብን ግፊያ ያድነን የሚለው ጸሎት አስፈላጊ ነው።

ቀደም ብለን ያነሳናቸው እነዚህ ባሕሪያት በአማኝ ውስጥ በሃደት ይገነባሉ። አማኞች ለመንፈስ ቅዱስ ትምህርት፣ ተግሳጽና እርማት ራሳቸውን በከፈቱና በታዘዙ መጠን እነዚህ ባሕሪያት በውስጣቸው እየተገነቡ ይሄዳሉ። ስለሆነም የጌታን ፈቃድ በየዕለቱ በሕይወታቸው እየተገነቡ ለመኖር የቆረጡ አማኞች ከእግዚአብሔር ከአምላካቸው፣ ከሌሎች ሰዎች አንዲሁም ከራሳቸው ጋር ሚዛን የጠበቀ ዕድገት በተግባር በማሳየት በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት ይኖራሉ ማለት ነው። በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖሩ ያወቁ አማኞች ለአምላካቸው ክብርን ያመጣሉ፣ ለሌሎችም አማኞች ባርከት ይሆናሉ። እነርሱም ደግሞ ታንጾው በውስጥ መንፈሳቸው የጠነከሩና ለመንፈስ ቅዱስ የተመቻ ሕይወት ይኖራቸዋል። ወገኖች!! ልብ እንበል በመንፈሳዊ ርምጃችን

የመንፈስ ቅዱስ ሚና የእግዚአብሔር ልጅን የምንመስልበትን ሕይወት በእኛ እመለካከትና አደራረግ መገንባት ነው። እንዲሁም አማኝ ከሌላው አማኝ በብስለት የሚለያየውም ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በንቃትና በትብብር ከሚኖረው ኑሮ አኳያ ነው። ሁላችንም የእግዚአብሔር ልጅ በሙላት በማወቅ እንድናድግ እግዚአብሔር ይርዳን።

ክፍል ሦስት

የገንቢ ወይም የእፍራሽ ልምምዶች ተጽእኖ

መንፈሳዊነት የኛ ተሳትፎ ሳይኖርበት የሚከናወን ጉዳይ አይደለም። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይመራናል እኛ እንከተላለን። እርሱ ለሕይወት ማማር የሚበጁንን መልካም ነገሮች ይሰጠናል እኛ ደግሞ እንቀበላለን። አምላካችን ይናገራል እኛ ደግሞ እንሰማለን። እርሱ አለልጣኛችን ሆኖ ራሱን በልዩ ልዩ መልኩ ይሰጠናል፤ እኛ ደግሞ መመሪያውን በተግባር ላይ እናውላለን። የለፖርተኞች ጥንካሬ የሚለካው የአለልጣኛቸውን ምክርና ተግላጽ በመስማታቸው ብቻ ሳይሆን በምክሩ ለመጠቀም፣ ለመለማመድ፣ የለጡትንና የአለልጣኛቸውን ምክር በተግባር ለማዋል የጣሩትን ያህል ነው። ክብደት ለመቀነስ፣ የተስተካከለ የለውነት ቅርጽ ለማበጀት አለልጣኝን መስማት ተገቢ ነው። በተለስቶበት የለፓርት ዓይነት ውጤታማ ለመሆን የሚያታክትና የሚያለለች ልምምድ ማድረግን የብዙዎቻችን አእምሮ ይቀበለዋል። ይሁን እንጂ ይኸው አይነት ልምምድ በመንፈሳዊ እርምጃችን ያለውን ጠቀሜታ ልብ አላልንም። ይህ ክፍል በዚህ ጉዳይ ተግባራዊ ጉዳዮችን ያነሳል። እንደንለወጥም የሚያግዙንን ሁኔታዎች ይጠቁማል። ትክክለኛ ለውጥ ሁለንተናን ይነካል። ከዚህም የተነሣ በዚህ ዘመን ያለን አማኞች እንደ ጥንቶቹ የጌታችንን ፈለግ በመከተል ለጌታ ክብርን እንድናመጣ ይህ መጽሐፍ በዚህ ክፍል የበኩሉን ማብራሪያን ይሰጣል።

8. ለመንፈሳዊነት ራስን ማስለመድ

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ሊያስተምር መንፈሳዊ ነገርን የገለጠው ልዩ ልዩ ተግባራዊና ሰዕላዊ ምሳሌዎችን ለሕዝቡ በመስጠት ነበር። መንግስተ ሰማያትን ከገበሬው፣ ከነጋዴው፣ ከቤት እመቤት፣ ከዓሣ አጥማጅ ጋር እያ ይዞ ለ ሰሚዎቹ እንዳቀረበ መጽሐፍ ቅዱስን ያነበብን እናስታውሳለን። ጌታ አድማጮቹ እውነትን እንዲረዱና ከሕይወታቸው ጋር አዋህደው እንዲጠቀሙ በሚገባቸው መንገድ ማስተማር ዓይተኛ ባሕሪው ነበር። ከእርሱም በኋላ የእርሱን ፈለግ የተከተሉ ሐዋርያት በዚህ የማስተማር ስልት በመጠቀም መልእክትን ለምዕመናን ያስተላልፉ እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ሥፍራዎች ያረጋግጣልናል። ሁሉንም የማስተማሪያ ስልቶች መቃኘት የዚህ ጽሁፍ ትኩረት አይደለም። ይሁን እንጂ መንፈሳዊነትን በተመለከተ የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች የተጠቀሙባቸውን ሰዕላዊ ምሳሌዎች እያነሳን ከእኛ ሁኔታ ጋር የሚዛመዱበትን መንገድ በመመልከት ከጌታ ጋር ላለን ግንኙነት መጠንክር የሚበጁንን እውነቶች ገንዘባችን ለማድረግ መከራ እናደርጋለን።

በአዲስ ኪዳን ጌታ ኢየሱስ ያስተማራቸውን እውነቶች በማግለጥ ተጨማሪ መገለጦችን ከጌታ ተቀብሎ ያቆየልን የጌታ ባሪያ ሐዋርያው ጳውሎስ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ የጌታን ፈለግ በመከተል በሰዕላዊ ምሳሌዎች እየተጠቀመ ብዙ ረቂቅ መንፈሳዊ ምልጢሮችን ለእኛ በሚገቡን የዕለት ተዕለት አባባሎች ይገልጽልናል። ለምክርና ለተግላጽ በጻፋቸው መልእክቶችም ሆነ ምዕመናን እንዲታነጹ ባስተላለፋቸው እውነቶች አይሌ ሰዕላዊ ምሳሌዎችን ተጠቅሟል። ለምሳሌ የጠነከረ አንድነት ለማመልከት አማኞች በአንድ አካል ያሉ የተለያዩ ባልቶች እንደሆኑ በማቅረብ ያስተማረው የብዙዎቻችን ትኩረት ይሰጣል። ከእነዚህ ምሳሌዎች ውስጥ ከመንፈሳዊነት

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋደሱ ቸርነት ብሩ)

ጋር በቀጥታ የተያያዘውን የመዝራትና የማጨድ ምሳሌ በቅርበት እንመለከታለን።

መዝራትና ማጨድ

ሐዋርያው ጳውሎስ በገላትያ 6:8-10 ከመዝራትና ከማጨድ ጋር በማያያዝ መንፈሳዊ ቁም ነገርን ያብራራል። ይህ የመንፈስ ቅዱስን ምሪትን ተከትሎ የሚከናወን ቁም ነገር በብዙ ሥፍራ ከፍሎ ከታለመሰት ዓላማ ውጭ ሲተረጎም ይታያል። የመዝራትና የማጨድ ሕግ በልዩ ልዩ የዓለም ክፍሎች በአብዛኛው የብልጥግና ወንጀልን ከሚለብኩ ሰዎች ትምህርትና ልምምድ ጋር ብቻ አዘውትሮ የሚታይ የአደባባይ ምስጢር ነው። ይሁን እንጂ ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ሃሳብ ለአንድ የተወሰነ ክፍል ብቻ በሞኖፓል የተሰጠ አለመሆኑ ሊታወቅ ይገባል። ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱሳችን ሚዛን በጠበቀ መልኩ በገላትያ መልእክት ስለ ሁለቱ ልብ ልንለው የሚገባንን መሀረታዊ የመንፈሳዊነት መንገድ ያመለክተናል። ለአንዳንዶች እንደ ተሰባስቦ የከፍሎ ሃሳብ ተመኙ ይሆንላችኋል፤ ዝሩ ትብለጥጋላችሁ፤ እነዚህ ይበዛላችኋል በሚለው ጉዳይ ላይ የተገደበ አይደለም። እንደውም እነዚህ ጉዳዮች ምንጫቸው ከየት እንደሆነ እያንዳንዱ ዘሪ እንዲያጣራ ጭምር ያሳስባል። እርግጥ ነው ማንኛችንም የመረጥነውን መዝራት እንችላለን። ጥያቄው ግን የምንዘራው የቱን ነው? የሚለው ነው። በገላትያ 6:7-9 ያለውን ክፍል ስንመለከት ለመዝራትና ለማጨድ ሁለት አማራጮች መቅረባቸውን እንገነዘባለን። አንዱ የሚበሰብስና ጊዜያዊ ሲሆን ሌላው ደግሞ በሕይወት የሚቆይና ዘላቂታዊ ነው። ቀደም ብሎ «የሥጋ ሥራም የተገለጠ ነው» ሲለን የቆየው ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ሥጋ ሥራና ባህሪያት በዝርዝር ካስታወቀን በኋላ፤ እውነትን በሙሉ ገጽታዋ ልብ እንድንላት የመንፈስ ፍሬን በማንሳት ሁሉንም ጎን ለጎን በማየት ምርጫችንን እንድናስተካክል ጋበዘን። የእርሱን ፈለግም ተከትለን እንድንሄድ በማሳሰብ «በመንፈስ ተመላለሱ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋደሱ ቸርነት ብሩ)

የሥጋንም ምኞት አትፈጽሙ» ይለናል። የመልዕክቱን ክፍል ሲደመድም ሲል በአምስተኛው ምዕራፍ ያነሳቸውን እውነቶች ከመዝራትና ከማጨድ ጋር እያይዞ ያነሳቸዋል። ቀደም ብለን ያነሳነውን ጥያቄ በከፍሎ የተተኮረበትን ሃሳብ ለማስተዋል እንድንችል በድጋሚ እንጠይቅ፤ ለመሆኑ በመንፈሳዊ ግስጋሪያችን አብዝተን የምንዘራው የቱን ነው? ሐዋርያው ጳውሎስ በሥጋው መነሳሳት የዘራ ማንም ልፋቱ ከንቱ ሆኖ ይበሰብስባል ሲለን፤ ከመንፈስ የሚዘራው ግን የሚዘልቅ በጎ ተጽእኖን ያመጣል በማለት ዋጋ ያለው በመንፈስ የተዘራው እንደሆነ ያስገነዝባል።

ከዚህም በመነሳት እያንዳንዳችን ልንጠይቀው የሚገባው ጥያቄ የምንዘራው ዘር የተገኘው ከየት ነው? መገኛው አጨዳውን ይወስናል። ክፉ ዘርቱ መልካም ለማጨድ መፈለግ ይሆናል ዳሩ ግን የምናጭደው ያንኑ የዘራነውን ነው። በዕለት ተዕለት ግሥጋሪያችን የሚበዛው ጉልበታችን የሚጠፋው የትኛውን ዘር በመዝራት ላይ መሆኑን ራሳችንን በመፈተሽ ማየት አለብን።

ብዙ ሰዎች ጥቂት ዘርተው ብዙ ለማጨድ የመፈለግ አመለካከት አላቸው። ይሁን እንጂ የምርቱን መጠን የሚወስነው ዘርን የማብቀል ጋደል ያለው እግዚአብሔር በሰሆነ የዘሩትን አደነሳቸውም። እንዲህ የመሰሉት ሰዎች ጥቂት ዘርተው ብዙ ቢጠብቁ የሚያታልሉት ራሳቸውን ነው። በዚህ አጋጣሚ እያንዳንዳችን ልንረገፍ የማይገባን እውነታ የመዝራትና የማጨድ መርሆ በክርስትና ሕይወት የሚሠራ መሀረታዊ ሕግ መሆኑን ነው። በእኛ ቁጥጥር ሥር አለ ብለን የምንለውን ማንኛውንም ነገር፤ ማለትም ጊዜያችንን፤ ገንዘባችንን፤ ጉልበታችንን፤ ችሎታችንን፤ ሥጋችንን ለማያስደስቱ ጉዳዮች ያለማቋረጥ ካዋልናቸው የምናጭደው ለሥጋ የሚመቹንን ነገሮች ብቻ ይሆናል። ለምሳሌ ታዋቂ አትሌት ልንሆን እንችላለን። ተግተን ከሠራን በዚያ ጥሩ ውጤት ልናስመዘግብ እንችላለን።

ባስመዘገብነው ውጤት ሰልፋታችን ተመጣጣኝ ዝና ማግኘታችን የሚጠበቅ ነው። ይሁን እንጂ የአትሌቲክስ ሜዳሊያዎቻችን እኛ ለናልፍ አብረውን መቃብሩን አይሻገሩም። ቢበዛ ትዝታ ሆነው በሕይወት ያሉ የቅርብ ዘመዶቻችንና አድናቂዎቻችንን ያበረታታሉ።

ሁነኛና ዘላቂ መንፈሳዊ ሩጫን ሮጠን ከምንቀበለው ከዘላለሙ ሽልማት ጋር ሲተያይ ግን ፋይዳቸው ምንም ነው። ሳይንቲስት ሆነን አንቱ ልንባል እንችላለን። ይሁን እንጂ ግኝቶቻችን በሙሉ የዚሁ ዓለም ብቻ ሆነው ይቀራሉ። በሥጋ የሚገኘው አጫጻ አሳፊ ጠፊ ስለሆነ አብሮ ያልፋል። ወገኖች!! ሥራችንና አገልግሎታችን በጌታ ላይ ያነጣጠረ ሳይሆን ቀርቶ መንፈሳዊ ድርጅት ናት በምትባለው በቤተ ክርስቲያን እንኳን ብንለፋ፤ ቀደም ብለን እንዳልን ትኩረታችን ጌታና ዘላቂው ነገር ላይ ካልሆነ የድካማችን ውጤት እዚሁ ይቀራል። እንደውም ታሪክን በጥንቃቄ ስንመረምር የምንረዳው ነገር ቤተ ክርስቲያን ውጫዊ ነገር ላይ ስታተኩር ማለትም ሰውጫዊ ድርጅትነቷ ስታደስ ውስጣዊ ውበቷ መጥፋቱን ነው። አያሌ አብያተክርስቲያናት ወደ ሞት ያዘገሙትና ጨርሰውም የሞቱት ምዕመኑን ከማነጽ ይልቅ ትኩረታቸው በድን የሆነውን ሕንጻ ማስዋብ ላይ ብቻ ያነጣጠረ ስለነበር እንደሆነ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያስተምረናል። የዘሩትን አላጡትም። ስለዚህም አሳፊውን ህንጻ ታቅፈው፤ ሕያው የሆነውን ሰው አጥተው ጸሎት ቤቶቹ የሙታን መንደር ሆነው ተቀይረዋል። እንዲህ ዓይነቱ አስደንጋጭ ሁኔታ አያድርስ የሚያለኝ ከስተት ነው። ከእንዲህ ዓይነቱ ክፉ ገጠመኝ ቤተ ክርስቲያን እንድታመልጥ የሚቀድመው መቅደም አለበት። ስለሆነም ዛሬም ቤተ ክርስቲያን መሠረቷ በሆነው ጌታ ላይ ቆማ በሕያውነት እንድትቀጥል የምንጓጓ ሁላችን መልካሙንና ሕያውን ዘር ለመዝራት መጨነን አለብን።

የቤተ ክርስቲያን ጥንካሬ የሚለካው ምን ያህል በዘላቂው ነገር ላይ ትዘራሰች? ለሚለው ጥያቄ በምትሰጠው ምላሽ ነው። ወይም ደግሞ

ምእመናንን ሰማነጽ ለመንግስቱ አገልግሎት ምን ያህል ትኩረት ትሰጣለች? በሚለው ላይ ነው። ምንጊዜም የጌታ ልዩ መገኘት ያለባቸው ቤተ ክርስቲያናት የጌታ መንግሥት ጉዳይና ክዚህ ጋር የተያያዘው ሥራ ቀዳሚ አደንዳቸው ነው። ይህንን ስንል ልናስገነዝብ የምንወደው በታማኝነት ሰጌታቸው ክብር የሚሮጡት አማኞች በትጋታቸው ባገኙት ሽልማት የጌታቸው ስሙ እንዲቀደስ ክብሩ እንዲወደስ ሊያደርጉ ይችላሉ። አማኞች በተስለፉበት መስክ ጌታን ብለው እንደ ታማኝ የጌታ ባሪያ የሚያደርጉት ማንኛውም በጎ ነገር ሰጌታ ክብር ሊውል የሚችልበት መንገድ አለ፤ ይህም ያደረጉትን ሁሉ “ያደረጉት” እንደ ታማኝ ክርስቲያን ከሆነ ነው።

ቀደም ብለን ያነሳነው የሩጫውን ምሳሌ የተጠቀምንበት የመንፈሳዊውንና የሥጋዊውን ልፋትና የፍጻሜውን ውጤት አስመልክቶ ብቻ ስለሆነ በዚህ መልኩ ጠበብ አድርገን እንድናየው ጽሁፉ ያደፋፍራል። ስለመዝራትና ስለማጫድ ያነሳነውን መንፈሳዊ ሐቅ ስንተነትን ሁላችንም በየተለለፍንበት መስመር የምናደርገውን ሁሉ ለጌታ ክብር ካደረግነው የመንፈሳዊነት ሰዛችን እንደ ተጠበቀ ይቆያል። እሴያ የሚዘልቅ ሥራን ለመሥራት የታደለው በቤተ ክርስቲያን የሚሠራ ብቻ ነው ወደሚለው መደምደሚያ ይወስደናል። በልፋታችን ሁሉ ላይ ጌታ ቀዳሚውን ሥፍራ ከወለደ እኛም በነገር ሁሉ እርሱን ማዕከል ያደረገ እንቅስቃሴ የሕይወታችን ቀዳሚ ምርጫ ካደረግንና በዚህ መሠረት ከተንቀሳቀስን ሐዋርያው ጳውሎስ “ብንኖር ለጌታ እንኖራለን፤ ብንሞት ለጌታ እንሞታለን፤ ስለዚህ ብንኖርም ብንሞትም የጌታ ነን።” (ሮሜ14:8) የተባለው አውነት በሕይወታችን ይፈጸማል ማለት ነው። “ለትታለሉ፤ እግዚአብሔር አይዘበትበትም። ለው የሚዘራውን ያንተ ያጭዳል። ሥጋዊ ምኞቱን ለማርካት የሚዘራ፤ አሥጋ ጥፋትን ያጭዳል፤ መንፈስን ለማስደለት የሚዘራ ግን ከመንፈስ የዘላለምን ሕይወት ያጭዳል” (ገላ 5:7-8 አመት) ሐዋርያው ጳውሎስ “አንታክት” ብሎ ከሚለጠን ማሳለቢያ እንደምንገነዘበው ለመዝራት መታከት በየትኛውም ዘመን የኖሩትን

አማኞች የሚታገል ሞጋች ሁኔታ ነው። መልካሙን ለመዝራት ታላቁ አንቅፋት መታከት የሚባለው የሁላችንም ባላጋራ ነው። ለምሳሌ በሰት ተዕለት ልምምዳችን ሁላችንን የሚገጥም አንቅልፍ የመወደድን ፈተና እንመልከት። ደካክሞን ጋደም ብለን ከቆየን በኋላ ለምንፈልገው ሥራ በፍጥነት ለመነሳትና በተግባራዊ ትጋታችን ለመቀጠል ብናሰብ አንቅልፍ ይታገለጋል። ለሰዚህ አንዳንዴ በአልጋችን ውስጥ ሆነን «አንቅልፋቸውን የሚጠግቡ ምንኛ የታደሉ ናቸው!!» አንላለን። ለመነሳት ትግል ውስጥ የገባነው ሥራችንን እያሰብን ከሆነ ደግሞ አጨዳውን ስለሚነካብን አንቅልፋችንን ባንጠግብም የግዳችንን ተነሳተን እንሄዳለን። ልክ እንዲሁ ወደ ትምህርት ቤት መሄድ ካለብንም ውሎ አድሮ ሕልውናችንን ስለሚጎዳብን አንቅልፋችንን ሳንጠግብ ተነሳተን ወደ ዕለታዊው ግዳጃችን እንሀማራለን። መታከት ሲያያልፍ ሁሉ ቢቀርስ ሲያሰኝ ወደ ተስፋ መቁረጥ ያመጣናል። ለሰዚህ ነው አንዳንታክት ጌታ ኢየሱስም ሆነ (ሉቃ 18:1-8) ጳውሎስ ያሳሰቡን በተለይ ደግሞ የአጨዳው ጊዜ ሲዘገይና እኛ መታገሥ ሲያቅተን ፈተናችን ይጠነክራል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚናገር «ጊዜው ሲደርስ መከሩን እናጭዳለን» (ገላ 6:9)። ቃሉ በተጨማሪ በለቅሶ የሚዘሩ በደስታ ያጭዳሉ ስለሚል በአጨዳው አንድዝሰ ትዕግስተኛ ሆነን መዝራትና መከሩን በልብ ስፋት መጠበቅ ይኖርብናል። በለቅሶ የሚዘሩ በደስታ ያጭዳሉ የሚለው አውነታ እርግጥ መሆኑን ልብ ልንል ይገባል። ምክንያቱም የተዘራ ሁሉ በሂደት ይበቅላል። በገውን ዘርተን ለመታደስ እንዲሆንልን የመንፈሳውያን ሁሉ ምኞት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ «መንፈስን ለማስደለት የሚዘሩ» ሲል ትዕዛዝ እዘል ማሳሰቢያው ከመንፈስ ቅዱስ በሚመጣ መነሳሳትና ምሪት እርሱን በመታዘዝ የምንሰጠውን ምላሽ ያመሰክታል። በዚህ ዙሪያ ሲረዱን የሚችሉ ተግባራዊ ምሳሌዎችን ከዚህ በሚከተለው መልኩ እናያለን።

ሀ. መንፈስን ለማስደለት የሚዘሩ ዘሮች

ቀደም ብለን በመጠኑ ልናሳይ እንደሞከርነው ከመንፈስ የሚዘሩ ዘር ዘላቂና ሁነኛ ፍጻሜ አለው። ሐዋርያው ጳውሎስም «መንፈስን ለማስደለት የሚዘሩ ከመንፈስ የዘላለሙን ነገር ያጭዳል» ይላል። በማነጻጸር ሃሳቡን የጀመረው ሐዋርያው የመንፈስ ፍሬ ግን በማለት ለመንፈስ የቀረቡ ዘሮችን ትክክለኛ ገጽታ እንድንገነዘብ ያነሳቸዋል። የመንፈስን ዘር እያነሱ በጥልቀት መዳሰስ የዚህ ጽሁፍ ትኩረት አይደለም። ይሁን እንጂ ከመንፈሳዊ ሕይወት ጋር በተያያዘ ገጽታቸው ለተግባራዊ ርምጃችን በሚበጁ ጉዳዮች ዙሪያ እና ተዛማጅ በሆነ ገጽታቸው እንሰብራለን ለመተንተን መከራ ያደርጋል። እንደ መንፈስ ዘር ያነሳናቸው ሁኔታዎች በአስተማሪነታቸውና በተግባራዊነታቸው እንዲሁም በዕለት ተዕለት እንቅስቃሴያችን ከእኛ ጋር የተቆራኙትን ብቻ ነው። ከዚህ የተነሳ የመንፈስ ዘሮች ሁሉን የሚያነቅቱ ናቸው ለማለት ጽሁፉ አይደፍርም። የመንፈስ ዘሮች የመተንተኑን ግዙፍነት በመረዳት፣ ከዚህ ቀጥሎ የተነሱትን በምሳሌነታቸው ብቻ ለማሳየት ይሞክራል።

1. ቅንነትን ከዘራን መታመንን (መተማመን) እናጭዳለን (ምሳ

11:216)። ቅንነት ውስጥንና ውጭን በማመሳሰል መመሳሰስ ነው። ከኢዮብ ንደኞች መካከል በዕድሜ የሁሉ ታናሽ እና በማስተዋሉ ሚዛናዊ የሆነው ኤሊሁ «ቃሌ የልቤን ቅንነት ያወጣል፤ ከንፈሮቹም የሚያውቁትን በቅንነት ይናገራሉ» አለ (ኢዮብ 33:3)። ቀደም ያሉት የኢዮብ ንደኞች ሚዛን በጠበቀ ሁኔታ ለመናገር አልሆኑላቸውምና በእግዚአብሔርም በኢዮብም ተወቀሱ። ከሁሉም የኢዮብ መከራዎች በእድሜ ታናሽ የሆነውን ኤሊሁን ተከትሎ ግን እግዚአብሔር ለኢዮብ የሚታረምበትን ብርሃን ለገሰው። ኢዮብም በዚህ መልካም የአምላክ ምክር ከእግዚአብሔርና ከወደጃቹ ጋር በቅንነት ተሳሰረ። በምድር ሌሎችን ለሚጠቅም መልካም ነገር የኖሩ ሰዎች ጭንቅ በመጣ ጊዜ ከቅንነት አረማመዳቸው የተነሳ ይተርፋሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን ሲያስረግጥልን «ቅኖችን ጽድቃቸው ትታደጋቸዋለች፤ ወስላቶች ግን በክፉ

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ምቹታቸው ይጠመዳሉ። ይላል። እንዲህ ስላለው የቅንነት አረማመድ ሳስብ ከእግዚአብሔር ጋር ስላላቸው ግንኙነት በአርግጠኛነት መናገር ባልቸልም በመልካም አኗኗራቸው ግን በሁለቱም የመንግሥት ለውጥ ጊዜ “አርስዎ በመልካም ምግባርዎ የተከበሩ ሰው ስለሆኑ ይህ አስራት አርስዎን አይመለከትዎትም” የተባሉ ሰው አውቃለሁ። የቅንነት ፍሬው ውሎ አድሮ መታመን ወይም ደግሞ መተማመን ነው። ስለሆነም በዚህ የሕይወት መርህ ለመኖር በዕለታዊ እርምጃችን ውስጣችንና ውጪያችንን እያመሳሰሉ፤ አደራረጋችንን በቅንነት እንዲሞሉ ለሚያደርግ ሁኔታ የምር ብንሠራ በሂደት መታመንን ወይም መተማመንን እናጭዳለን።

2. በጎነትን ከዘራን መልካም ወዳጆችን እናጭዳለን (1ኛ ሳሙ 24:16

2ኛሳሙ 26:17)፡ በጎነት የሕይወታችን ዘያቤ ከሆነ ከፋትን እንደ አቋራጭ መንገድ መጠቀምን ነፍሳችን ትጸዋላለች። ዳዊት ሳኦልን ለመግደል የሚያስችሉ ሁለት አጋጣሚዎችን ትቶ በምትኩ ሲገድለው በጭካኔ ለሚያሳድደው ለሳኦል ሕይወቱን መለሰለት። እግዚአብሔርም ለዚህ ሰው አብረውት የሚቆሙ መልካም ወዳጆችን አደረገለት። ናባል የሚባለው ሰነፍ ሰው ዳዊትን የሚያዋርድ ነገር ባደረገ ጊዜ አንኳን አዚጊያ የናባል ሚስት በቀደሞው በጎነቱ እንዲቀጥል ተማጠነችው (1ሳሙ-25:28-44)። ለዳዊት እግዚአብሔር በጎ ነገር እንደሚያደርግለት በትክክል ገብቷት እንደነበር በ1ሳሙ 25:31 ላይ እናነባለን። ዳዊት ተሰዶ በኖረበት ምድር እግዚአብሔር ለዳዊት አያሌ ሰዎችን ለጠው። ልክ እንዲሁ በጎነት የሕይወታችን መርህ ሆኖ ታማሚውን ጠያቂ፤ የተጣላን አስታራቂ፤ ለተቸገረ ደራሽ፤ የተረሳን አስታዋሽ፤ ለተራበው አጉራሽ፤ ከሆንን አያሌ በጎ ወዳጆችን ባልጠበቅነው ጊዜ ሊከበን ይችላሉ። በጎነታችን መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ለሚለጠን ትዕዛዝ ምላሽ እንጂ እኛ ከጌታ ጋር የሽርክና ንግድ ማከናወኛ አድርገን ማስላት የለብንም። እርሱን ብለን የእኳ በእኳ ምላሽ ሳንጠብቅ ብናደርገው በእግዚአብሔር ጊዜ የሚመጣው አጨዳ ያስደንቀናል። የኛ ድርሻ መዝራት

በማደሪያ ቤቱ እንዴት እንደሚኖር ማወቅ (ጋይሉ ቸርነት ብሩ)

ሲሆን ማሳጨድ ደግሞ የሱ የጌታችን መሆኑን ተገንዝበን መስቀሉን ማዕከል ያደረገ ኑሮ አንጉር፤ የስንዴዋ ቅንጣት ሞታ እንደበዛች እንዲሁ በሕይወታችን የምንደነቅበት መንፈሳዊ ባርኮት ይሆንልናል። በመንፈስ የሚዘራ የሚለውን የከፍሱን ሃሳብ በጥንቃቄ ልብ ማለት ይኖርብናል። የዘሩ ምንጭ እኛ እንዳልሆንን የአጨዳውም ምንጭም እኛ አንሆንም።

3. ትህትና ከዘራን ሞገስንና ታላቅነትን እናጭዳለን (ምሳ 16:18) አያሌ

ሰዎች ዛሬ ሞገስን በተሳሳተ መንገድ ይፈልጉታል። ሞገስን ባላቸው ሰዶፍ ለማምጣት የሚሞክሩ ጥቂቶች አይደሉም። ሌሎችን በማንቀጥቀጥ ታላቅነት የሚገኝ የሚመስላቸው ተላሎች ሰፍር ቁጥር የላቸውም። ይሁን እንጂ መድኅናችን ጌታ ኢየሱስ በመሸነፍ የማሸነፍን ምስጢር አስተምሮን የዘለቁታውን የትህትና መንገድ ቀደደ። ዛሬም ለዚህ በመሸነፍ የማሸነፍ መንገድ ትኩረት ለሚሰጡ በሙሉ የአምላክ ረድኤት በተለየ መንገድ ያገኛቸዋል። አዳኞችንና ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመሸነፍ የማሸነፍ የትህትና መንገድ ላይ ስለሄደ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ፤ ከፍ፤ አደረገው፤ ከስምም በላይ የሆነውን ስም ለጠው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገድሉት የመጡትን ድምጥማጣቸውን በማጥፋት ማሸነፍ ሲችል በእጃቸው ለመሞት ራሱን ሰጠ። ለመብቱ መከራከር ሲችል ዝምታን መረጠ። በተለምዶ ማሸነፍ ሲችል ራሱን ለሌሎች በመስጠት የተሻለ የሕይወት አማራጭን አሳየ። ጌታችንን በዚህ የመታዘዝ ሕይወቱ አምላያም ሆነ እኩያ የሌለውን የትህትናን ዘር ዘራ፤ አምላያም ሆነ እኩያ የሌለውን ሞገስ ደግሞ አጨደ። በዚህ መንገድ ተጉዘን ፈለጉን እንድንከተል ይህ ትሁት ጌታ አዳኞችንና ጌታችን አድርገን በሕይወታችን እንድንጋብዘው ይህንን ክቡር ጥሪ አቀረበልን። በብሉይ ኪዳን ታላቅነት ከመምጣቱ በፊት ትህትና፤ ውርደት ከመምጣቱ በፊት ትዕቢት ቀድመው የሚታዩ ሁኔታዎች እንደነበሩ ተጠቅሷል። ትዕቢት ተዘርቶ ሞገስ አይገኝም፤ ትህትና ተዘርቶ ውርደት አይታጨድም። መጽሐፍ ቅዱሳዊው ትህትና የክርስቶስን የሕይወት

ምሳሌነት መከተል ስለሆነ በዚያ መንገድ ተጉዘን ወደ ክብር እንገባለን። ትህትና ማለት ወደንና ፈቅደን ተቀባይነት ያለውን ቦታችንን መተው ነው። ጌታ ኢየሱስ ሰማያዊ ዙፋኑን ብቻ ሳይሆን ምድራዊ የመምህርነት መቀመጫውን ተወ። ተከታዮቹ በእብሪት ብቅ ብቅ ባሉ ጊዜ እርሱ ግን በትህትና ዝቅ ዝቅ አለ። እነርሱ በማንከለብኝነት ቀና ቀና ባሉ ጊዜ እርሱ ግን ደፋ ደፋ አለ። ይህ ድርጊት ልቡን ለስካው ይመስላል «ትህትና ሊያስተምረኝ ወዶ እግር አጠባ ባሪያውን ወርዶ። በማለት ደረጃ ከበደ የተቀኘው። ይህ የጌታ ተግባራዊ ትህትና ልቡ ውስጥ ለንጥቆ ስለገባ ሳይሆን እደቀርም ከብዙ ዘመን በኋላ መልእክት ሲጽፍ ሐዋርያው ጴጥሮስም «ሁላችሁም እርስ በርስ ለሰላም እየተዋረዳችሁ ትህትናን እንደ ልብስ ታጠቁ።» ያለው (1ኛ እዮ. 5:5)። ቀደም ብለን ለማስገንዘብ እንደ ሞክርነው ትህትና ብዙዎች ያከብሩልንና የሚወዱልንን ነገር ሌሎችን ለመጥቀምና ለማነጽ ስንል እያወቅን ያንን በብዙዎች የተሰጠንን ቦታ መተው ነው። ትህትና ከጌታ ልዩ አገዛ የተነሳ እርሱን ዓይኑን በሕይወታችን የምናፈለው የአምላክ ረድኢት ነው። ከጌታ የተነሳ የምንተው ነገር ውሎ እድሮ ታላቅነትን፣ በዕለታዊ ሕይወታችንም ሞገስን ያመጣል። ስለሆነም በታማኝነት ትህትናን እንዘራ።

4. ጽናትን ከዘራን ድልን እናጥፋለን፤ ኢዮብ (13:15) ጽናት ማለት

ከመስመር የሚያስወጣንን ተፋላሚ ሁኔታ በአምላክ ርህራሄ ላይ በመደገፍ ተቋቁሞ መቆምን ይመለከታል። እማኞችን በልዩ ልዩ መንገድ ሊያናወጥ የሚመጣ ፈተና በየቀኑ ይከሰታል። ጤና ማጣት፣ የንጉሥነት እጦት፣ ክብር መነፈግ፣ ወዘተ... በኅሊና ላይ የሚደሳደረው ተጽእኖ በቀላሉ አይገመትም። ከሁሉም ደግሞ ጉልበትን፣ ንብረትን፣ ወዳጅን፣ ችሎታን፣ ባጠቃላይ ለምድራዊ ሕይወት ተፈላጊ ነገሮችን ለናጣ ሕይወት በሁከት ይሞላል። ማልቀስ ይቀናናል፤ መኖር ይሰጠላል፤ ምድር ይጠበናል፤ ድንጋጤ ይከበናል፤ ማጉረምረምና ምሬት ይታገሉናል። ይሁን እንጂ ብንፈተንም እንደ ኢዮብ ቢገድለኝ እንኳን እርሱን በትዕግስት አጠባቃለሁ ማለት የውስጥ

ጽናትን ይጠይቃል። በዚህ ምድር የሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ ሲያልፉ ሊያናወጣቸው ከመጣው ግፊት ባሻገር ማየት ለብዙዎች ቀላል አይደለም። የኢዮብ ሚስት ነውጡ ባየለ ጊዜ የሰጠችው ምላሽ አስደንጋጭ ነበር። እሷ ብዙ እማኞች የሚሰጡትን ምላሽ ነው የሰጠችው ስለሆነም ድል ቢርቃት መጽናናት ባትችል የሚደንቅ አይሆንም። ይሁን እንጂ በእንዲህ ዓይነቱ ፈታኝ ሁኔታ ውስጥ ጽናት ለዘራው ለው እግዚአብሔር መልስ ይዞ በመጣለት ጊዜ ባልገመተው በረከት ውስጥ ራሱን አገኘ። ጽናትን የዘራው ኢዮብ በናጻጫው ድልን አጫደ። እስከ ዛሬም በጽናት ብጽኦ ከሚባሉት ቀዳሚው እርሱ ነው። ልክ እንዲሁ እኛም ነፍሳችንን ከሚሞግቷት ሁኔታዎች ባሻገር ተመልክተን ልባችንን ሁሉን በሚችል አምላክ ፈት በማናለስ ጌታ ሁኔታችንን አስከቀይር በትዕግስት ለመጠበቅ ራሳችንን ብንለጥ ከጽናት ማግለት ድልን ማጨዳችን እይቀርም። እንዲህ ባለው ጽናት እንከንየለሹ ምሳሌያችን የናዘራቱ ኢየሱስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ መልኩ እማኞችን ሲያነቃቃ «በነፍሳችሁ ዝግቅሁ እንዳትደክሙ ከጋጢአተኞች በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም የእናውን እስቡ» ይለናል (ዕብ 12:3)። በእርግጥም በጽናቱ በመስቀል ሞቱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ድል አደረገ። ዛሬም የእርሱን ፈለግ የሚከተሉ ሁሉ በወደዳቸው በእርሱ ከእሸናፊዎች በልጠው ይገኛሉ። በመንፈሳዊ ልምምድ ባለጠጋ የሆነ የድል ሕይወት ለመምራት ጽናትን በሕይወታችን መለማመድ ይኖርብናል።

5. ትጋትን ከዘራን ስኬትን እናጥፋለን (ምሳ 10:4፣ 12:24፣ 21:5)

በተለለፍንበት መስመር የምናሳየው ትጋት አከዛቸውን ጊዜ ጠቃሚ ፍሬን ይዞልን ከተፍ ይላል። ትጋትን ከሥራ ጋር በተያያዘ ገጽታው ጠቢቡ ለሌሎች «ሰነፍ እጃች ሰውን ያደክላል፤ ትጉ እጃች ብልጥጥና ያመጣሉ።» ይላል ገበሬዎች በልፋታቸው በምርታቸው ተክለው ሕይወታቸው እንደሚቀየር ሁሉ ሠራተኞችም በላባቸው ዕጣቸውን በሚቀይር ስኬት ውስጥ ሊገቡ ይችላሉ። ተማሪዎች በጥናታቸው ወደሚቀጥለው ክፍል እንደሚሸጋገሩ አገልጋዮችም

በትጋታቸውና በሚያፈሩት ፍሬ ወደ ከፍታው ይወጣሉ። እንደዚህ ካሉት ተግባራዊ የሕይወት እንቅስቃሴዎች የምንገነዘበው ትጋት ለስኬት ወሳኝ መሆኑን ነው። ጠቢቡ ስለሞን በመቀጠል «የትጉ እደኛ ለገዢነት ሊያበቁ የበገፍና ፍጻሜ ግን የባርነት ሥራ ነው » (ምሳሌ 12:24) በማለት ጭብጡን አጠንክሮ ያቀርባል። በትጋት ሰዎች ሁሉ ከፍ ወዳለው የጎበረተሰቡ ጣራ ላይ እንዲወጡ ጥረታቸው በር ከፋች እንደሆነላቸው ሁሉ፣ ከሌላው በታች ሆኖ ለመኖር ራሳቸውን የሚያመቻቹት ስንፍናን የሙጥኝ ያሏት ብቻ ናቸው። ትጉሃን ከፍ ከፍ ብለው ሊመጥቁ ስንፍናን የሕይወት ዘይቤአቸው ያደረጉ ዳተኞች ግን ከማዘቅዘቅ አልፎ የሚያዋርድ ሁኔታ ውስጥ ይገባሉ። እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ በመንፈሳዊ ግስጋሴ ላይ ሊንጸባረቅ እንደሚችል ልብ ማለት ተገቢ ነው። ይህ እንዳይሆን ትጋትን መዝራት የነገሮችን መልክ እንደሚያስቀይር ልብ ይሏል። መጽሐፍ ቅዱስ በእቅድ የሚመራ ትጋት ወደ ስኬትና ትርፍ ይመራል ያለናል (ምሳሌ 21:5)። መጽሐፍ ቅዱስ «ወደ ፊትና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ» ይለናል። ያልተጉት ደቀ መዛሙርቱ በተፈተኑ ጊዜ ፈተናቸውን በድል ማለፍ እንዳቃታቸው ወንጌሉን ያነበብን ሁሉ እናስታውሳለን። በልባቸው ደግሞ ቃሉን ያልሰወሩ ሰዳቃውያን በደረቅ መንፈሳዊነት ጌታን ሲሞግቱ በመጡ ጊዜ ባቀረቡት ቃሉን ያላገናዘበ ጥያቄ (ማቴ 22:25-33) የናዝሬቱ ኢየሱስ ወቅቱን የሚመጥን ምላሽ በመስጠት ቃሉን ባለማወቃቸው የሳቱ መሆናቸውን አሳወቃቸው። «በእኔ ብትኖሩ ቃሉንም በእናንተ ቢኖሩ! የምትወዱትን ሁሉ ለምት ይሆንላቸውማል» (ዮሐ 15:7) የሚለውን የጌታን ምክር ለናስብ በቃሉ መሞላት ለመንፈሳዊ ድል ወሳኝ መሆኑን እንገነዘባለን። እንደ ጌታ ፊታድ የሚራመድ ሕይወት እንዲሁም ጌታን የሚወድ ልብ እንዲኖረን በቃሉ እውነት መሞላት አማራጭ የሌለው እንደሆነ አስተዋይ ሁሉ ልብ ይላል። በቃሉ እውነት ለመሞላት ደግሞ ቃሉን በግልና በማሳበር ማጥናት ተገቢ መሆኑን ተገንዝበን ለስኬታችን የበኩላችንን ማዋጣት አለብን። ለእዚህ

ቃሉን ማነብብ ሳይሆን ቃሉን ከሕይወት ጋር ለማዋሃድ በሚረዳን ሁኔታ ውስጥ መቆየት ለመለወጥ ወሳኝ ነው። አምላካችን ወዳሰበልን መልካም ግብ ለማምራት እንደንችል በእርሱ ጸጋ እንበርታ። ወደፍጻሜውም ለመድረስ እንትጋ። እንዲህ ባለ መረዳት ትጋትን ከዘራን ስኬትን በልዩ ልዩ መልኩ ማጨዳችን አይቀሬ ነው። መንፈሳዊ ሕይወትን በጥልቀት ለማጣጣም ራሳችንን ለማሰለመድ ራሳችንን የምንሰጠው ይህንን ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ ዘር በመዝራት ነው።

6. ይቅርታን ከዘራን አርቅን እናጭዳለን (ማቴ 6:14-15 ዘፍ 50:15-21)

ተወግተን የቆሰልን፣ ግፍ ተፈጽሞብን የተገነባታን፣ በተንኮል ተጠልፈን ወድቀን ትልቅ ጉዳት የገጠመን፣ በሴረኞች መረብ ተጠልፈን ከማዕረግ በታችን ተነስተን የማይረባ ሥፍራ ላይ የተጣልን፣ ለጉርሻ የለደድነውን አጃችንን ተነክለን የቆሰልን፣ አመኔታችንን ሙሉ ለሙሉ በጣልነት ማንነት፣ ያልጠበቅነው መከዳት ደርሶብን በድንጋጤ ትልቅ ጉዳት ውስጥ የገባን ማንኞችንም ብንሆን በዚህ መልክ የጎዱንን በደለኞች ክፋት በይቅርታ ለመክደን ትግል ገጥሞን ያወቃል። ይሁን እንጂ በአርቅ ወደሚገኘው ውብ አንድነት ማንኞችንም ልንመጣ የምንችለው በይቅርታ መንገድ ላይ በመጓዝ እንደሆነ ልብ እንበል። በመንፈስ ከሚዘሩ ዘሮች አንዱ ይቅርታ ነው። ቂም በሰብአውያን ሕይወት በቀላሉ ለመመሸግ ዕድል የሚሰጠው ሁኔታ ነው። ቂምን መተው ለፍጡር ቀላል አይደለም። ጸጋ ግን ያስችላል። ለንትን ደዞ ወንድሞቹን ለማየት የሄደው የሴፍ ያልጠበቀው አድማና በቀል ሲያጋጥመው ሊለማው የሚችለውን ድንጋጤ በአንክሮ ማጤን ለማንኞችንም ከባድ አይደለም። ይሁን እንጂ ለፈራች፣ ለደነገጠች፣ ለተሳቀቀች ነፍሱ የዝ ወንድሞቹ የሰጡት ምላሽ የሚሰቀጥጥ ነበር። በፍጻሜውም በብልሃት በፈጠሩት ታሪክ ያባታቸውን ልብ ሰበሩ። እንዲሁም ቢሆን ግፍን መለያው ላደረገው አረመኔያዊ ድርጊታቸው የዮሴፍ ምላሽ ይቅርታን መስጠት ነበር። በዚህ መልኩ የሰጠው ምላሽ አልዋጥ ያላቸው በደለኞች አባታቸው ከሞተ

በኋላ በድጋሚ ለበደላቸው ይቅርታን ለመለመን መስበሰባቸው የክፋታቸው ጥልቀት ምን ያህል እንደነበር ታሪኩ ያሳያል። ጻፉ ግን እንዲህ ለክፋታቸው ለዎች ይቅርታ መስጠትን ለሁላችን ምሳሌነት ባለው መንገድ ያሳየው የዮሴፍ ምላሽ ልብን የሚነካ ነው። ለዮሴፍ ከወንድሞቹ ጋር እርቅን እውን ማድረግ ከባድ አልነበረም። ይቅርታን ሳይቆጥብ ሰጠ እርቅም ያለ ግርዶሽ እውን ሆነ። እርግጥ ነው ይቅርታ እውን እንዲሆን እውነት መቅደም አለበት። የዮሴፍ ወንድሞች በደለኝነታቸውን ወንድማቸው ዮሴፍ ሊረዳላቸው በሚችለው ቋንቋ ሲያሰረዱ በምላሹ የተቀበሉት ምህረት ነበር። ከዚያም ሁለቱም ወገኖች ለይቅርታ ባላቸው ቁርጥ እቋም እርቅ እውን ሆነ። ተበድለን መማር፣ በድለን ደግሞ ምህረት መለመን፣ እርቅን እግድምና (ሰው ክለው ጋር ባለው ግንኙነት የሚከሰተውን ይመለከታል) ወደ ላይ (ሰው ከፈጣሪው ጋር ባለው ግንኙነት የሚከሰተውን ይመለከታል) በተግባር እንድናይ ያደርገናል። ለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ «አናንተ የበደሏችሁን ይቅር ብትሉ የሰማዩ አባታችሁ ደግሞ እናንተን ይቅር ይላችኋል። ነገር ግን የሰዎችን ጋጢአት ይቅር የማትሉ ከሆነ፣ አባታችሁም ጋጢአታችሁን ይቅር አይልላችሁም» (ማቴ 6:14-15) ያለው። ስለሆነም ከሰውም ሆነ ከእግዚአብሔር ጋር ውብ ሕብረትን በተግባር ለመለማመድ ይቅርታን መዝገብት ዓይነቱ የአማኞች ተግባር ነው። የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው የሚለው የጌታ ጸሎት በመመለሱ በእኛና በእባቱ መካከል እርቅ እውን ሆነ። ጠላትነትም ተወገደ። ሁነኛ እና የሰከነ መንፈሳዊነት ለመለማመድ ሌላው የምዝገባው ዘር ይቅርታ መሆኑን ልብ ይላል።

7. ሰላምን ከዘራን ደግሞ የፍቅር አንድነትን እናጭዳለን ያዕ (3:18)

በሰለጠነው ዓለም ከፋ ዕጣን በትብብር ለማምለጥ መሞከር በተደጋጋሚ የተሠራበትና የሚሠራበት ስልት ነው። ስለሆነም ከትንሹ እድር ጀምሮ ትልልቁ የሙያ ማኅበር ለመመሥረት ሰዎች ሴት ተቀን የሚለፉት ችግርን በጋራ ለማስወገድ ባላቸው ጽኑ ፍላጎት ነው። በተናጠል ያላቸው አቅም

የሚፈልጉትን ሁሉ ሊያስደርግ የሚችል ጉልበት ስለማይፈጥር «ድር ቢያብር እንበላ ይሥር» በሚለው መርህ ላይ ተመሥርተው ችግርን በሕብረት ለመጋፈጥ ሰዎች ይፈላለጋሉ። ከዚያም እንደ እቁብ፣ እድርና የሙያ ማኅበራትን በማቋቋም ችግራቸውን ያቀላሉ። ከዚህም የተነሣ አንድነት ኃይል ነው የሚለው ብሃል ሰዎችን ችግር ተኮር መፍትሄ እንዲፈልጉ አድርጎ አስተሳሰባቸው እናያለን። ይሁን እንጂ ክፉ ቀንን አስቦ በተጀመረ ትስስር ከፍቅርና ከመተዛዘን ይልቅ ጥቅም ስለሚቀድም ኅብረቱ ሁሉንም እኩል አያቅፍም። ስለሆነም በእንዲህ ዓይነት መልኩ የሚደራጅ ትስስር ቀዳዳዎቹ ብዙ ናቸው። በተጨማሪም በዚህ ዓይነቱ ኅብረት ጽድቅ ሊሰጠው የሚገባውን ቦታ ባለማግኘቱ ከአንድነት ይልቅ በብጤ መደረጀት የሚስተዋል አሉታዊ ሁኔታ ነው። የሚገርመው ደግሞ እንዲህ ዓይነቱ ክስተት ወደ ጸሎት ቤቶቻችን እየተዛመተ መምጣቱ ነው። ንጽህና የለበሰ ጠንካራ መንፈሳዊነትን ዓይነቱን መለ ያው ያደረገ አንድነት እንዲመጣ መቅ ይሞ ያለበት ሁኔታ አለ። ሐዋርያው ያዕቆብ ይህንን ሁኔታ እንዲህ በማለት ይገልጻል «ቅናትና ራስ ወዳድነት ባለበት ሥፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ ይገኛሉ...የጽድቅም ፍሬ ሰላምን ለሚያደርጉ በሰላም ይዘራል።» ያዕ 3:16-18 ሰላምን መዘራት ለዘላቂው አንድነት ወላጅ ቅድመ ሁኔታ ነው። ፍጹም ኅብረት እውን እንዲሆን ሰላምን መዘራት የመንፈሳዊያን ቀዳሚ ርምጃ ሊሆን ይገባል። መንፈሳዊነት በህብረት ነገር ውስጥ ገሃድ እንዲሆን ሰላምን መከታተል ዓይነቱን የአማኝ መለያ ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ «ሕይወትን የሚወድ መልካም ቀኖችን ሊያይ የሚፈልግ ምላሱን ከክፉ ከንፈሩንም ተንኮልን ከመናገር ይከልክል። ከክፉ ይራቅ መልካምንም ያድርግ ሰላምን ይፈልግ ይከተላቸዋል» (1ኛ ጥ3:10-12) ይላል። መንፈሳዊነት ለራስም ሆነ ለሌሎች የሚያንጽ እዝን የማያመጣ እንዲሆን እውነተኛውን ነገር መራብ ይጠይቃል። ቅዱሳንም ይህንን «አንድነትና አንድነት» የሚያደፋፍረን ጉዳይ በጠረጴዛ ዙሪያ ውይይት የሚመጣ ሳይሆን

በእያንዳንዱ ሰው የምር የሆነ ርሃብና ጥማት ላይ የሚመሠረት መሆኑን ልብ ማለት ተገቢ ነው። መንፈሳዊነት ፈርጄ ብዙ ነው። ልዩ ልዩ ገጽታዎችም አሉት። ከእነዚህ መሐል በኅብረት መቀመጥ አንዱ ነው። ጤናማ ኅብረት እውን እንዲሆን ደግሞ ሕይወትን መውደድ፣ ሰላምን መፈለግ ከክፉ መራቅን ተግባራዊ ማድረግ ለሁነኛ መንፈሳዊ ትስስር መሠረታዊ ነው። መንፈሳዊያን ለመሆን የምንዳን ሁላችን ሰላምን እንዝራ፣ ያኔ የአንድነት አንቅፋቶች «መራርነት፣ ቅንጣትና ራስ ወዳድነት» ያለ ብዙ ድካም ይወገዳሉ። የፍትር አንድነትም የሰላም አየር ባለበት ቦታ ይታጨዳል። መንፈሳዊነት ሁሉን አቃፊ በሆነ ዓይነተኛ ፍሬው በእማኞች መሐል በሙላት እንዲበቅል ሰላምን እንዝራ።

8. እምነትን ከዘራን ተአምራትን እናጭዳለን (ዕብ 11) ታምራዊ ኑር በእማኞች መሐል እውን የሚሆነው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም። «ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ክልብ ለሚሸት ዋጋ እንደሚለጥ ማመን አለበት።» (ዕብ 11:6) ጌታን የቀረቡት መንፈሳዊያን በሙሉ ከቀረቡት እግዚአብሔር መንፈሳዊነትን በተግባር ተቀብለው እንዳላዩን የዕብራውያን ጸሐፊ በምዕራፍ 11 ላይ ያቀርባልናል። በእምነት ከተከናወነት መንፈሳዊ ተአምራት ጥቂቶችን ለመመልከት እንሞክራለን። የዕብራውያን ጸሐፊ ስለ አንዳንዶቹ የእምነት ሰዎች በማሰረገጥ ሲናገር «የእሳትን ኃይል እጠፋ» ይላል። ልብ እንበል በዚህ ሥፍራ ጸሐፊው እያለ ያለው እሳትን አጠፋ አይደለም። ይልቁንም እሳቱ በሚፋጅ ነበልባሉ የቻለውን ሁሉ እያደረገ ጉዳት ለማድረስ ያለውን አቅሙን አሳጡት ነው የሚለው። ብዙዎቻችን እንደምናውቀው በሰለጠነው ዓለም በቦታ የእሳት ማጥፊያ የታጠቁ ኃይሎች እሳትን ሲያጠፉ ደጋግመን የተመለከትን ይመስለናል። ይሁን እንጂ የተጠጉትን በሙሉ በሚተጣ እሳት መሐል ሰንጥቆ ማለፍ የእሳትን ጉልበት የሻረ የላቀ ኃይልን ይጠይቃል። በሲድረት፣ ሚሳቅና አብድና፣ ሕይወት እውን የሆነው ይህ ነው። ጉልበተኞችና ኃይለኞችን በነቀት ለሚመለከቱ

በሙሉ ያለው መስተንግዶ በነበልባሉ አይቀጡ ቅጣት በመቅጣት ሕልውናቸውን አደጋ ላይ መጣል ነው። በድፍረት ውስጡ ለመቆየት የደፈሩትን ሥጋ ለባሾች ደግሞ በማንጨርጨር እንዳልነበሩ ማድረግ የእሳት ዓይነተኛ የባህሪው መግለጫ ነበር፤ የእምነት አርበኞች ግን ተፈርዶባቸው በዚህ እሳት ውስጥ በተገኙ ጊዜ እሳቱ የተለመደ ጭካኔውን ለመፈጸም አልሆነለትም። እሳት ማገዶን መብላት ባሕሪው ነው። ማገዶ በሙሉ የመንደድ ዓይነተኛ ባህሪው የሆነው እሳት በነርሱ ላይ ያንን መደበኛ ተግባሩን ማከናወን አልቻለም። በእምነት ለተጋፈጡት ሰዎች መረታቱን ገሃድ እደረገ። ስለሆነም አቃጣይ የነበረው እሳት ጉልበቱን በሥራ ማዋል አልሆነለትም። ከዚህም የተነሳ በእምነት ወደዚያ የገቡት እነዚያ የእምነት አርበኞች ተአምራትን አጨዱ። ሁሌም በመጸለይ የእምነትን ፊት የፈለገው ዳንኤል በዕብራውያን ጸሐፊ ሌላ የኃላ ቦታ ከተሰጣቸው መንፈሳዊያን አንዱ ነው። «የእንበሶችን እፍ ዘጉ» የሚለው የዕብራውያን ጸሐፊ መግለጫ የሚመለከተው እርሱን ነው። ነቢዩ ዳንኤል ወደ አንበሶች ጉድጓድ የተጣለው በእምነት ርምጃው የተነሳ መሆኑን ታሪኩ ያስረዳናል። የሚጣልላቸውን ሥጋ እየበሉ ይመገቡ የነበሩት እንበሶች ያልተለመደ መስተንግዶን ለእስረኛው ዳንኤል እደረጉለት። ሥጋ በል እንበሶች በምግባት የተሰጣቸውን ሥጋ ሳይነኩ በታማኝነት አሉን መጠበቅ ተያያዘ። በላተኞቹ እንበሶች ታይቶ የማይታወቅ ጨዋነትን የተላበሰ ምላሽ ሰጡት። ዳንኤል በዕለት ተዕለት የእምነት አርምጃው ጌታ አብሮት ነበረ። በመሠሪዎች ተነኮል የእምነት ጉዞውን ከማድረግ አልተገታም። እምነቱ ዋጋ በሚከፈልበት ሁኔታ ውስጥ እንዲወድቅ ባደረገው ጊዜ አንዱን ታማኝ ጌታ አብሮት ስለነበረ እምነትን ዘራ በፍጹሟውም ተአምራትን አጨደ። እንዲሁ በእምነት የተዘራውን መንፈሳዊ ዘር ማንኛውንም ዘር ለማብቀል ፍጡር ጉልበት የለውም። ዘር አድጎ ራሱን በፍሬ እንዲገልጥ የሚያደርግ የተአምር እምነት እግዚአብሔር ብቻ ነው። የተአምር ምንጭ እንደ ብቻ እርሱም የሕይወት ምንጭ እግዚአብሔር ነው።

በመንፈሳዊ ጉዞአችን በእምነት እንመላለስ። ያመነው ጌታ በእኛ ጉዳይ ሲንቀሳቀስና ክብሩን ሲገልጽልን በማየት እንካላለን። እምነት ለመንፈሳዊ ሕይወት ወሳኝ እርምጃ ነው።

ለ. ጥፋትን የሚያሳጭዱ የሥጋ ዘሮች

በሰላ አትጣጫ የመንፈስ ተቃራኒውን ከዘራን ደግሞ የተዘራው መብቀሉ አይቀራ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በማያሻማ ቋንቋ ሲነግረን አትታለሉ፤ እግዚአብሔር አይዘበትብትም። ለው የሚዘራውን ያንኑ ያጭዳል። ሥጋዊ ምኞቱን ለማርካት የሚዘራ፤ ከሥጋ ጥፋትን ያጭዳል፤ (ገላ 6) በማለት ያረጋግጥልናል። አዎን ሥጋዊ ምኞቱን ለማርካት ለው በልዩ ልዩ መንገድ ይንቀሳቀሳል። ሥጋዊ አመለካከት በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ለሚመራ ሕይወት እንትፋት ነው። «በመንፈስ ተመላለሱ የሥጋን ምኞት አትፈጽሙ» የተባልነው ለዚህ እንደሆነ ሊጠፋን አይቻልም። እምቢ ካልንና በሥጋዊው ጎዳና ለመቀጠል የልብ ድንዳኔ ካለን ውለን አድረን የዘራነውን አናጣውም። መጽሐፍ ቅዱስ «ሥጋዊ ምኞቱን ለማርካት የሚዘራ፤ ከሥጋ ጥፋትን ያጭዳል» በማለት አጨዳው የሚያስገኝልን ምርት ጥፋት ብቻ መሆኑን በማያሻማ መንገድ በመገለጥ እንድንጠነቀቅ ያስገነዝባል። ከዚህ በሚቀጥሉት ጥቂት ገጾች የምናየው ሥጋቸውን ተከትለው የሚሄዱ አማኞች የሚያጋጥማቸውን ክፉ ዘር አይተን እንድንሸሽ የተላለፈልን ማስጠንቀቂያ ነው። አብዛኛው ማስጠንቀቂያ ዓላማው ማዳን፤ ማስጣል እንጂ ማስፈራራት አይደለም። ለማስፈራራት የሚያስጠንቅቁ ቢኖሩም ከጉዳት እንድናመልጥ የሚመክሩን ማስጠንቀቂያዎች ብቸኛ ዓላማቸው እኛን መታደግ ነው። አያሌ አማንያን ማስጠንቀቂያን ቸል በማለት የጠላት ጥቃት ዓላማ በመሆን ከፍተኛ የሆነ የሞራል ውድቀትን ወደ ቤተ ክርስቲያን አምጥተዋል። አያሌ በጠላት ጦር የቀሰሱ አማኞችን በመንከባከብና ሽንቁር በመድፈን የማንጸ ሥራ ቸል የተባለበት ሁኔታ በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ይበተዋላል።

የጦር ጠበብቶች ተፋላሚያቸውን ለማዳከም ከሚጠቀሙበት አንዱ የውጊያ ስልት በተቃዋሚ ጎራ የተሰለፈውን ተዋጊ ኃይል ከመግደል ይልቅ ማቀሰል የሚመረጥ ነው። ምክንያቱም አንድ ወታደር ሲገደል ቁጥሩ የሚቀንሰው በአንድ ነው። ይሁን እንጂ ሲቆስል እርሱን የሚንከባከብ አንድ ሌላ አብሮ ይቀንሳል። በዛሬይቱ ቤተ ክርስቲያን ሥጋዊነት በማየሱ ሥጋን በመጠቀም መንፈሳዊ ኃይል የሚዳከመው የጭለማው ኃይል አማኞች በሥጋዊነት ሥር የወደቀ ሕይወት እንዲኖሩ በማድረግ ነው። ከድል ይልቅ ሽንፈት፤ ከፍቅር ይልቅ ጠብ፤ ከሰላም ይልቅ ጦርነት በእግዚአብሔር ቤት አይሉክል። ቁስለኞች በዝተዋል። ከሕይወት ይልቅ ጥፋት እያየለ ይገኛል። የሥጋ ሥራ ተወግዶ የመንፈስ ፍሬ በአማኞች መካከል እንዲጎለብት አገልጋዮች በሙሉ ጥፋትን የሚያሳጭዱ የሥጋ ዘሮች ከጌታ ቤት ለሚቀንሱበት ሁኔታ መስራት ይኖርባቸዋል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከሥጋው የሚዘራ መበለበስን ማጨዳን በሚገባ ያሳያል። የሥጋ ዘሮች ያላቸውም «የሥጋ ሥራም የተገለጠ ነው» በማለት ይዘረዝራቸዋል። ስለ እያንዳንዱ ዘር በዝርዝር ማስረዳት የዚህ ጽሁፍ ትኩረት አይደለም። ይልቁንም ለመንፈሳዊ ርምጃ እንቅፋት በሆነ ገጽታቸው ጥቂቶችን ብቻ አንስቶ ይዳስሳል። ሐዋርያው እንዳለው በሥጋ የሚዘራው የትኛውም ዘር ትኩረትን ለመላብ ኃይል ቢኖረውና ፍላጎትን ለማሸነፍ ቢቻለውም በፍጻሜው የሚታጨደው ጥፋት ብቻ ነው። ለምሳሌ ከሥጋ ዘሮች ጥቂቶቹን በሚከተለው መልኩ እንቃኛለን።

1. ማታለልን ከዘራን መታለልንና መከራን እናጭዳለን (ምሳ 26:24-28)

ማታለል ሐቀኛ መስሎ በልብ የተደበቀ ክፋትን ለመፈጸም መንቀሳቀስ ነው። እንዲህ ዓይነቱ ፈተና በንግግር እንዲሁም የተሰጠንን አደራ ከማጉደልና የጎደለውን ሙሉ አድርጎ እንደ መለሱ በመቁጠር መምለልን ያካትታል። አታላዮች የማይታዩትን ክፋታቸውን በልባቸው ደብቀው የዚያን ተቃራኒ ገጽታ ለተመልካች በማቅረብ የተካነ ናቸው። በመዋሸት ሊተገብሩት ላለቡት

ዕቅዳቸው እንቅፋት የሚሆንባቸውን የትኛውንም ሁኔታ ሳያስነቁ ይሠራሉ። በተጨማሪም ውስጣቸው የሰወሩትን ምስጢር የሚገልጥ ፈታኝ ሁኔታ በፈታቸው ቢደቀን በተቻላቸው መጠን ያንን ሰመሽፈን ሐቀኛ አቋም እንዳላቸው ሰማስመስል የሚረዳቸውን ድርጊት ይፈጽማሉ። የዮሴፍ ወንድሞች ተንኮላቸውን ሰመደበቅ የወንድማቸው ጥብቆ በደም ሰመንከር ወደኋላ አስማስታቸው የሚያሳየን እንዲህ ዓይነቱን የማታሰል ሥራ ነው። በድርጊታቸውም አባታቸው መጽናናት አስከያቅተው ድረስ ከፍ ያለ ሃዘን ውስጥ ጨመሩት (ዘፍ 37:33-36)። ልክ እንደዚሁ አንዳንድ አታላዮች ርኩስ የሆነ ማንነታቸውን ሽሽገው ቅዱስ ሲመስሉ፤ ጨካኝ ሆነው ደግ መምሰል አይጠፋቸውም። ንፋግ ሆነው እንኳን ሰጋስ እንደሆኑ ሰማሳየት መከራውን ማድረግ አያስቸግራቸውም። አንዳንድ ጊዜ መንፈሳዊ በሆነ ነገርም ራሱን ይገልጻል። ሰምሳሌ ያዕቆብ የመንትያውን ብኩርና የፈሰገበት መንገዱ ከብልጠትና ከማታሰል ጋር ተያይዞ የመጣ ነበር። በዚህ ስልቱ ገፍቶበት ከብኩርና ቀጥሎ የመጣውን በረከት ደግሞ የወሰደው ያልሆነውን ነኝ ብሎ ነበር (ዘፍ 27:1-42)። ይሁን እንጂ በዚህ መንገድ የሰበሰበው ብኩርናም ሆነ በረከት ብዙ እንዳልጠቀመው ያልቁንም በመጀመሪያ ሰመከራና ለስደት እንደዳረገው ውሎ አድሮ ደግሞ አታላዩ ያዕቆብ በአጎቱ ላባ በተደጋጋሚ እንደተታሰሰ በመጽሐፍ ቅዱስ አንብበናል (ዘፍ 29 እና 31)። በእነዚህ ሁለት ምዕራፎች ታሪኩ በሰፊው ተብራርቶ እናገኘዋለን። በማታሰል የሚፈልገውን ሰማግኘት የተሠማራው ያዕቆብ በፈሰገው ፍጥነት የተመኘውን አላገኘም። ያልቁንም በተደጋጋሚ ተታሰሰ። ልክ እንዲሁ በተሳሳተ መንገድ መንፈሳዊ ግብ ሰለኝ እንዲሆን ብንጓጓ ራሳችንን እናታልላለን። መንፈሳዊ እርምጃችን ማታሰልና ተንኮልን ያሳስወንደ ከሆነ ከእነዚህ ክፉ ዝንባሌዎቻችን የተነሳ መንፈሳዊ ሕይወታችን ሊታወክ ይችላል። በተጨማሪም ጠቃሚ ቤተሰባዊና ማኅበረሰባዊ ምክሮችን አጠር ባሉ አባባሎች የተወልደ ጠቢቡ ስለሆነ በምሳሌ

መጽሐፍ ተንኮልና ማታሰልን አስመልክቶ ተግባራዊ ትምህርት ይሰጣል። ይህንንም በሚከተለው ጥቅስ ልብ እንላለን።
“ተንኮላኝ በከንፈሩ ይሸነግላል፤ በልቡ ከፋት ይቋጥራል። ንግግሩ ማራኪ ቢሆንም አትመነው፤ ለባት ርኩሳት ሞልቶበታል። ተንኮሉ በሽንገላው ይሸፈን ይሆናል፤ ነገር ግን ከፋቱ በጉባኤ ይገለጣል። ጉድጓድ የሚምስ ይወድቅበታል። ድንጋይ የሚያንከባልልም ተመልሶ በላዩ ላይ ይገለበጥበታል።” (ምሳ 26:24-27)
በስሙ የተጠራው ሕዝቡ እንዲህ ዓይነቱን የሕይወት ዘዴ መደበኛ የኑሮ ልማድ አድርጎ ሲወስድ እግዚአብሔር ያዘናል። ይህንን መሰሉን ኑሮ የኖሩት አስራሌላውያን በነቢዩ ኤርሚያስ እንደ ተወቀሱ እናያለን (ኤር 9:8-9)። ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ ከሆነ ተንኮልና ማታሰልን አስወግዱ (1ጴጥ 2:1) ብሎ ሐዋርያው ኤጥሮስ ቅዱሳንን ያሳሰበው ይህ ችግር በየዘመኑ የኖሩ ቅዱሳንን እንደሚፈታታን በመንፈስ ቅዱስ ስለተረዳ ይህን ዓላ። ስለሆነም ማታሰልን ዘርተን መታሰልና መከራን ከማጨድ እንድንድን መንፈስ ቅዱስን ሰማስደሰት እንዝራ።
2. ትዕቢትን ከዘራን ደግሞ ጥፋትን እናጭላለን (ምሳሌ 11:2 16:18)።
መንፈሳዊ ሕይወታችን ባልጠበቅነው ጥፋት ውስጥ እንዲወድቅ ምክንያት ከሚሆኑ ነገሮች የመጀመሪያው መታሰድ ነው። ሕይወታችን በስኬት ሲሞላና በእካባቢያችን ያሉ ሰዎች የተለዩ አድርገው ሲቆጥሩን ክብሩን ሰራሳችን በመውሰድ እኛ እንዳደረግነው ማስብ የሰበላዊ ፍጡር ፈተና ነው። ሐረድስ በንግግሩ የተለየ ሞገስ ባለፈ ጊዜ ለእግዚአብሔር ክብርን ስላልከጠ ወይም ደግሞ ስለታበየ እንደ ተቀሰፈ (በሐዋ 12:21-23) እናነባለን። በገሐድ ሰምናላየው አብሪት ጥፋታችንን የሚመጥን ውድቀት ወይም ውርደት እንደሚገባን ሊጠፋን አይገባም። እግዚአብሔር በኃጢአቶች ሁሉ ይቆጣል። ትዕቢተኛውንም ሳያዋርድ አይተወውም። ዲያብሎስ የእግዚአብሔርን ቦታ መውሰድ ከከጀሉትና ሌሎችንም ካሳቱት መላእክት ቀዳሚው ነው። ምኞቱ

ከፍ፡ ማለት ቢሆንም ወደ ጥልቁ የሚወስደውን መንገድ ተያይዞ ነገደ። ፊብራቱ ለጥፋቱ ምክንያት እንደነበረ መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ሥፍራ ያረጋግጥልናል (ሕዝ 28፤ ኢሳ 14)። የመጀመሪያዎቹ ቤተሰቦቻችን አዳምና ሔዋን ያለ እግዚአብሔር እንደ እግዚአብሔር መሆን መፈለጋቸው የትዕቢት ሌላው ገጽታ ነበር። ትዕቢት በእነነት ጢም ብሎ መሞላት ነው። እኔ እኔ ማለት ስናበዛ አየዘራን ያለነው ጥፋትን የሚያመጣ ዘር መሆኑን እናስብ። የሁሉም ስኬት ምንጭ እኛ እንደሆንን ለማለብ ራሳችንን በሰጠን ቅጽበት ለማስቀልቀል ተመቻችተናል ማለት ነው። ለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል ሲያስጠነቅቅን «ትዕቢት ስትመጣ ውርደትም ተከተላለች» (ምሳ 11:2)። ውርደት የማንም ጤነኛ ፍጡር ምርጫ አይደለም። በተለይም ክርስትናን የሕይወቱ ምርጫ ላደረገ አማኝ ውርደትና ጥፋት የበሰጠ እስደንጋጭ ሊሆንበት ይገባል። ምንጊዜም «ትዕቢት ጥፋትን የአብሪት መንፈስም ወድቀትን ተቀድማለች» (ምሳ 16:18)። መንፈሳዊ ሕይወት ከአምላክ በሚመጣ የተለየ ረድኤት እንዲሞላ አማኞች ከእቡደነት ጽዱ የሆነን ሕይወት መመኘት አለባቸው። ለትቡታን ጸጋን የሚሰጠው ጌታ በርሀራሄ ይደርስላቸዋል። በራሳቸው ብቃትና ችሎታ ተመክተው እኔ እኔ ማለት ያበዙ ሁሉ እንደ እንሰላ ሆኖ አእምሮውን በማጣት ከኪላራው እንደተማረው የባበሉን ንጉሥ ናቡከደነጾር አስቸጋሪ በሆነ መንገድ ይማራሉ። እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን እንደሚቃወም የተረዱ አማኞች በሙሉ ስለሚያውቁት ብቻ ላይሆን ስለማያውቁት ኃጢአት ይናዘዛሉ። «ሰህተትን ማን ያስውላታል? ከተሰወረ ኃጢአት አንጻኝ» (መዝ 19:12) በማለት ያለምናሉ። ምክንያቱም እንዳንዴ በእኛ አይታ እውነት የመለሰን ነገር በእርሱ አይታ ጸያፍ ሊሆን ይችላል። ንጉሥ ላዖል ያገኘውን ግደል በተባለ ጊዜ ለእግዚአብሔር መስዋእት መስዋት አስቦ የሰቡትን ማምጣቱ አልተወደደለትም። ይልቁንም መታዘዝ ከመስዋዕት የሚበልጥ መሆኑን እንዲያስተውል ተገለጸ (1ኛ ሳሙ 15: 14-22)። ትዕቢት ከእኛነታችን ጋር

ሲዋሃድ የምናደርገውን ከፋ ነገር ለመፈጸም የምንደፍረው ላይታወቅን ነው። የማያቋርጥ የንስሃ ሕይወት እንዲህ ዓይነቱ ችግር እንዳይጠልፈን ይረዳናል። በተጨማሪም ለቃሉ በሕይወታችን ሥፍራ መስጠትና በማያቋርጥ የጸሎት ሽፋን ውስጥ መሆን ትዕቢት ከመዝራት እንድንቆጠብ ይረዳናል። በእምቢታ ትዕቢትን ከዘራን ግን ውርደትን ማጨዳችን አይቀሬ ነው። ከዚህ በለውር እያንዳንችን ለመጥለፍ ከሚያደባ የመንፈሳዊነት ጠንቅ እንድንድን ጸሎት፤ ራስን መመርመርና በሁኔታችን የሚደገፉንና ደካማ ጎኖችንን ሳይፈሩ የሚነግሩንን ወዳጆች ማበጀት አለብን። በተለይ በቅርቡ አጠገባችን ያሉ የትዳር ዓደኞቻችንን ምክር መጠቀም ከብዙ ነገር ይታደገናል።

3. ቅንፃትን ከዘራን ደግሞ አበላን እናጭጃለን! (ዘፍ 4:1-12፤ ለሰፎር 3፤ ሊዮ 5፤ 2፤ ምሳ 14፤ 30፤)

ቀደም ባሉት የመንፈሳዊ ሕይወት እንቅፋቶች ቅንፃት ለመንፈሳዊ ነገር የሚደነቅረውን እንቅፋት እንለትን በዝርዝር ተነጋግረናል። በዚህ ክፍል ትምህርት የምናነሳው ቅንፃት ምን እንደሆነ ላይሆን የሚያስከትለውን መዘዝ ነው። የዮሴፍ ወንድሞች ዮሴፍ ሰላየው ራዕይ በቅንፃትና በምቀኝነት ክፉ ርምጃ ወለዱበት። ጊዜ ቢፈጅም ያለፉበትን የሚያሳቅቅ ልምምድ እንደ ታሪክ ሰናነበው እንኳን ምን ያህል አስጨናቂ እንደነበር እናስታውሳለን። በቅንፃት የፈጸሙት ክፋት ለበደለኝነት ለሚት ላላልፎ ለጥቶአቸው ምን ያህል በለጋት እንደተሞሉ ታሪኩን ያነበብን እናስታውሳለን። ቅንፃትን ብንዘራው የሚያተርፍልን አበላንና ተቅበዝባኝ ሕይወትን ነው። በእቤል መስዋዕት ተቀባይነት የቀናው ቃየን በሕይወቱ የደረሰውን ኪሳራ ሰናይ ቅንፃት ምን ያህል አደገኛ መርዝ እንደሆነ እንገነዘባለን። በብሉይ ኪዳን ሐሜ የተባለው ክፍተኛ የፐርሺያ ባለስልጣን መርዶኪዮስ በሚባል የንጉሥ በር ጠባቂ ቀና (እስ 5:13)። ቅንፃቱ እየበረታበት ሄዶ ይህንን በር ጠባቂ ለማለቀል የከፋት ዘር ዘራ። ይሁን እንጂ ያጨደው በእርሱና በቤተሰቡ ብቻ የማይቆም አበላ ነበር። ለዘሩም ጭምር አበላን ተቀበለ። መንፈሳዊነታችን አበላን ከመንገዱ

እንዲያስወግድ ቅንዓት ከውስጣችን እንዲነቀል ያለማቋረጥ መቃተትን ይጠይቃል። በአዲስ ኪዳንም በጌታ ኢየሱስ ላይ የፈረዱት የጋይማኖት መሪዎች ወደ ከፋ ውሳኔአቸው የመጡት በቅንዓት ነበር (ማር 15:10)። ይህ ቅንዓታቸው ያተረፈላቸውን አበሳ ከታሪክ ማስታወሻ ብዙዎቻችን አንብበናል። ደሙ በእኛ እና በልጆቻችን ይሁን የሚለው በቅንዓት የተሙኸ ጩኸት ምን እንዳስከተለ ታሪክ ምስክር ነው። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱስ «ሞችን ሰው ብለዊት ይገድለዋል፤ ቂሱን ቅናት ያጠፋዋል» (ኢዮብ 5:2) በማለት በእጽንኦት የሚናገረው። አማኞች ጥበብ ጎድሎን በቅናት እንዳንጠፋ እንዲሁም የጤንነት አቋማችን እንዳይዛባ መጠንቀቅ አለብን። ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚል ቅናት ጤንነትም ይጎዳል «ሰላም ያለው ልብ ለሰውነት ሕይወት ይለጣል፤ ቅናት ግን ዐጥንትን ያነቅላል» (ምሳ 14:30)። ሐዋርያው ጳውሎስም በገላትያ አምስት ላይ ሥጋን ለማስደለት ከሚዘሩ ሥጋዊ ዘሮች መካከል ቅናትን እንዲ አድርጎ ያቀርባል። የዚህም ዘር ፍጻሜው መበሰበስ መሆኑን በስድስተኛው ምዕራፍ ያስታውቃል። ለሰሆነም እኛም ይህንን አውቀን ቅናትን ከመዝራት እንቆጠብ።

4. ሰንፍናን ከዘራን ደግሞ የጌሊትን እናጭዳለን (ምሳሌ 19:15)

ለመሥራት የማይፈቅዱ ትጋትን መደበኛ ባሕሪያቸው አድርገው የማያዩ ግለሰቦች ውሰው አድረው ለኢኮኖሚያዊ ቀውስ ይጋለጣሉ። ጠቢቡ ለሰሞን «ሰንፍና ከባድ እንቅልፍ ላይ ይጥላል፤ ዋልጊም ሰው ይራባል።» በማለት ስለ ሰንፍ ሰው ዕጣ በምሳሌ 19:15 ይናገራል። ሥራን የናቁ ወይም ቸል ያሉ በመሰሉ አድገትን ሊያዩ ቢፈልጉ ራሳቸውን ያሞኛሉ። ምክንያቱም የሰንፍና ሕይወት የሚያስገኘው ምንጊዜም መቆርቆዝን ብቻ ነው። ልክ እንደዚሁ አማኞችም መንፈሳዊ ርምጃቸው ሊሰጠው የሚገባውን ትኩረት ከጎፈጉት በሕይወታቸው እያሸቆሰቀሱ መሄዳቸው አይቀሬ ነው። በመንፈሳዊ አካሄድም ዳተኝነት የሚያስቸግራቸው አማኞች በትጋት ሊታዩ የሚገባቸውን መንፈሳዊ ቁምነገሮች በሕይወታቸው ስለማይታዩ በመንፈሳዊ ነገር እያድጉም።

ዘመናቸውን ሙሉ በሙሉ ክርስቲያን ኖረው ግን የአዲስ ክርስቲያን እንኳን መረዳት የሌላቸው መሆኑን ሌሎች ከእነርሱ ጋር ያሉ ሲያስተውሉ ይደነግጣሉ። ለሚያስገባቸው ሰው ደግሞ የበለጠ ልብን ይሰብራል። የዕብራውያን ጸሐፊ ከጊዜው የተነሳ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ ገና ወተት በሚያስፈልገው ደረጃ ላይ ያላችሁ ህጻናት ናችሁ በማለት አሮሮውን ይገልጻል። እንደውም ለመስማት ያላቸው እቅም ሁሉ ተቀንሶ ለመስማት በሚችሉበት ደረጃ ላይ ስላልነበሩ ሐዋርያው ለእነርሱ የሚያቀርበውን መንፈሳዊ ትምህርት እንዴት አድርጎ እንደሚያቀርበው ተጨንቆ እንደነበር በዕብራውያን 5:11-14 ባለው ክፍል ያብራራል። መንፈሳዊ ሕይወት እንዲለመልም ትጋት ወላች ነው። ትጋት የጎደለው የሰንፍና ሕይወት ጉዳቱን በቃል ለመተመን ያስቸግራል። ሰንፍና እንጭጭ ሲሆን ሕይወት አላልፎ ይለጣል።

5. መራርነትን ከዘራን ደግሞ መነጠልን/መለየትን እናጭዳለን (የሐዋ 8:23)

የላት መንፈሳዊ ዝንባሌ በአማኞች ሕይወት ሲሰለጥን ወደ ከፋው እለራት ይወስዳቸዋል። ከእነዚህ መካከል በመራርነት መሞላት ቀዳሚ ሆኖ ይጠቀሳል። መራርነት መንፈስን የሚመርዝ አደገኛ እስራት ነው። ሥጋዊ በሆነ ለሌት መንፈሳዊ ሕይወትን ለመኖር የሚደረግ ጥረት ውሎ አድሮ አማኞችን የሚጥላቸው እርካታ ያጣ የጨለማ ኑሮ ውስጥ ነው። ቀደም ብሎ በተጠቀሰው ምዕራፍ ሲሞን የተባለው ለው መንፈስ ቅዱስን ማደል በገንዘብ ሊገዛ ፈለገ። ይህን አቋሙን ሐዋርያው ጴጥሮስ በመቃወም ከዚህ ጉዳይ ዕድል ፈንታ እንደሌለው በጋይሱ ቃል ተናገረ። ዛሬም አማኞች በእግዚአብሔር ልዩ ረድኤት የሚከናወነውን መንፈሳዊ ነገር በራሳቸው ብልሃት ሊያከናውኑት ቢጥከሩ ልፋታቸው የሚያስገኝላቸው ነገር መራርነትን ብቻ ሳይሆን በከፋ ስራቸው ከሌሎች ተነጥሎ መውጣትን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን መራርነት አስወግደው እንደ ተወደዱ ልጆች አማኞች እግዚአብሔርን እንዲከተሉ ያሳስባል(ኤፌ 4:31)። አማኞች በቡድን

የሚከናወን አገልግሎት ሲፈጽሙ ለመሰማት ሥጋዊ ጉልበት ከጨመሩበት ሳያስቡት መራራ ይሆናሉ። ውለው አድረው ደግሞ ከቅዱሳን ይነጠላሉ። መራርነታችን ወደ መነጠል እንዳያመጣን ይህን መራራ ሥር በሕይወታችን ውልብ ሲል ብናይ ጌታን ከልባችን መማጠን ይኖርብናል።

6. በስተን ከዘራን ደግሞ ኪሳራን እናጥጋለን (ሊሳ 57:17) እግዚአብሔ ለስተን ያጸየፋል። እስራኤል ከጌታ ፈቃድ አፈነግጦ ስስትን ያነገለ ሕይወት ውስጥ ሲዘፈቅ ጌታ እንዲህ አለ “ጋጢአት ስለሞላበት ስግብግብነቱ ተቆጣሁት፤ ፊቱም በቁጣ ከእርሱ ሸሸገሁ” ሊሳ 57:17 ማለት እንዲህ ያለው የሕይወት ዘያቤ የመንፈሳዊ ህይወት እንቅፋት መሆኑን ይነግረናል። ስግብግብነት በፈረሳውያን ሕይወት የሚስተዋል ታላቅ በሽታ ነበር፤ ይህን ጌታ ኢየሱስ ፊት ለፊት ዘለፋቸው። ሐዋርያው ኤፕሮስ ባገለገለበት ዘመን የፈጠራ ታሪኮችን ለሕዝቡ እየተናገሩ ሕዝቡን የሚዘርፉ ስግብግብ ነቢያት እንደነበሩ ይናገራል። ስግብግብነታቸው በፍጻሜው አንደሚጻጻጝ ሐዋርያው ከበድ ባለ ማስጠነቀቂያ ያስገነዝባል (2 ኤፕ 2:3)። በቁጠባና በስስት መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። ቁጠባ ሚዛናዊ ድልድልን ጠብቆ ነገን በብልህነት ለማስተናገድ የሚደረግ የልባምነት ርምጃ ነው። ስስት ግን ሁሌ ለእኔ ብቻ የሚያለኝ የራስ ወዳደነት በሽታ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነገን አለበ የሚደረገው የመቆጠብ ስልት በእደጋ ጊዜ ከሚመጣ ጥፋት የሚያድን አምላካዊ ጥበብ ሆኖ በየሴፍ ሕይወት ውስጥ እንደተገለጠ በዘፍጥ 41 ላይ እናነባለን። እንቆጥብ ማለቱ በጊዜው ከስስት አልተቆጠረም። የሚተርፈው ለነገው ክፉ ቀን ይጠበቅ የሚለው መልካሙ እስተሳሰብ ተመለከን እንጂ አልተኮነም። ገብረ ጋንዳንም መኖሩን በበጋ ማለፍዱ፤ እንደ ትጋት እንጂ እንደ ስስት አልተቆጠረባትም። እንደውም በአሁኑ እና በእዚህ ጉዳይ ላይ ብቻ በማተኮር የተላላነት ሕይወት የሚመራው ሰነፍ የአሷን መንገድ ተመልክቶ ጠቢብ እንዲሆን ይመክራል (ምሳ 6:6-11)። ይሁን እንጂ ምንጩ ስስት የሆነውንና ንፍጉትን ያነገሰው፤ ጌታን መታመንን ከኩቱ ያደረገው

የእስራኤላውያን ስግብግብነት በእግዚአብሔር ተኮነ። ስለሆነም በቅጽበታዊው አምላካዊ ፍርድ ይህ የስግብግብነት እንቅስቃሴ ተጻፈ። እስራኤላውያን በስግብግብነት ያስማቹት መና መትላቱ የአምላክን ቁጣ በተግባር ያላየ ሁኔታ ነበር። ስለሆነም በጊዜው የእስራኤል ስስት የሞላበት ርምጃ ከድካም በቀር ምንም እንዳላተረፈ ለናነብ ልብ እንድንለው የምንመክረው ቁም ነገር አለ። ብዙ በመሰብሰብና በማከማቸት ነገን በዛሬ ብልጠት እንወጣለን በሚል ትምክህት መወጠር አይበጅም። በእስራኤል የዕለት መና ለተማ ወቅት አንዱ ከአንዱ ተርካክር እኔ ለብዙ ቀን ለቅሜያለሁኝ ለስዚህ አልለፋም የሚል ባዶ ትምክህትንና ንፍጉትን ያስቀደመ ሥራውን ቢያስተጋባም እግዚአብሔር ግን በዚህ አልተደለተም። ይልቅስ በመና መትላት የአምላክ ቁጣ ተገለጠ። የጌታን ርህራሄ የተሞላበትን ለማያዊ ልግስና ከማድነቅ ይልቅ ጥረታቸውን ማሞካሽት ሲጀምሩ የተመኩበት ጥረታቸው አያዩት ተላ። ለጪውን ሳይሆን ስጦታውን ተደግፈዋልና ጉድ ሆኑ። ስስትን ዘሩ ኪሣራ አጨዱ። በዚህ እግዚአብሔር ሕዝቡ እንዲገነዘቡለት የፈለገው ነገር በእርሱ ተደግፈው መጓዝን የሕይወታቸው መርሆ እንዲያደርጉ ነበር። ሕዝቡ ግን ይህንን ማስተዋል ተሳነው። በዚህ ሁኔታ ጉዳዩ ከብልጠት ሳይሆን ከምሪት መሆኑን በድጋሚ እናስተውላለን። ጉዳዩ የጉልበት ሳይሆን የረድኤት መሆኑ ገሃድ ይሆንልናል። ወገኖች! ለስት ከንፍገት ጋር ሲያያዝ በተስያም ያለንን ለሌሎች የማካፈል ሁኔታ እያለ እያየን እንዳላየ ማየትን ይመለከታል። ቁጠባ ግን በዕቅድ ከመመራት ጋር ይያያዛል። እንዲህም ቢሆን በቁጠባ ስም መሰለትን መጽሐፍ ቅዱስ አያደፋፍርም።

7. ጋጢአትን ከዘራን ደግሞ ውስጣዊ ከለን፤ የሰይጣንነት ስሜትንና ሞትን እናጥጋለን (ምሳ 6:22)።

የማያጽርጥ የጋጢያት ሕይወት የአማኞችን ታማሚ መንፈሳዊ ሕይወት ያመለክታል። ጋጢአትን እንደ ጽዋ እየጨለጠ መኖር የሚቀለው ማንኛውም አማኝ በርግጥ ትክክለኛ አማኝ ከሆነ በምድር ብዙ አይቆይም። መንፈሳዊ

ርምጃችን ለሌሎች እንዲተርፍና ፍሬውም እንዲበዛ ኃጢአትን በፈታችን ልንንቅ ይገባል። እማኞች በግልጽም ሆነ በስውር ሕይወታቸውን አሳሪ ከሆነ የኃጢአት ተጽእኖ አላቀው መኖር አለባቸው። በቃሉ መሞላት፤ መንፈሳዊነትን በሚያጎለብቱ ስፍራዎች መገኘት፤ ለራፈትነትን መቃወም ከውለጥ ከስ የሚያድን ዋና መንገድ ነው።

በዚህ አጋጣሚ ሁላችን በጋራ ልንጠይቀው የሚገባው ጥያቄ እንደ መሆን እንዳለበት የጽሁፉ እቅራቢ ያምናል። ይኸውም «የምንዘራው የቱን ነው?» ይህ ጥያቄ ፍሬ የሞላበት መንፈሳዊ ሕይወት ለመኖር ለምንንን ሁሉ መሆኑን መገንዘብ መልካም ነው። ጌታን ለማስደለት የሚጓጓ ሕይወትን የሚናፍቁ በሙሉ መልሳቸው እግዚአብሔርን ለማስደለት መዝራት የሚለው መደምደሚያ እንደሚሆን መረዳት እያዳግትም። እግዚአብሔርን ለማስደለት መዝራት ኃሳባችንን፤ ድርጊታችንን እንዲሁም ባህሪያችንን ይመለከታል። በዚህ ነው አንዳንድ የእግዚአብሔር ሰዎች ሃሳብን ዝሩ ድርጊትን ታጭፋላቸው፤ ድርጊት ዝሩ ልማድን ታጭፋላቸው፤ ልማድን ዝሩ ባህሪን ታጭፋላቸው በማለት አጠንክረው የሚናገሩትና የሚያስተምሩት።

ሕጻን ተወልዶ ጥቂት ጊዜ ከቆየ በኋላ የሚያስደነግጡ ሰዎችን በመጥራት ለማስፈራራት ሲሞከር ሙከራው ከንቱ መሆኑን እንረዳለን። ምክንያቱም ሕጻኑ ከፋና ደጉን፤ እንዲሁም የሚጎዳውንና የሚጠቅመውን ለይቶ ስለማያውቅ ለማስፈራራት ያደረግነው ነገር አይለምርም። ይሁን እንጂ ለላጅብ ጥሩ እውቀት ያገኙ ሕጻናት «ጅቡ መጣ» ሲባሉ ወደሚያድናቸው መከላከል ሲሮጡ ስናይ ነፍስ እወቁ እንላለን። የሚጎዳንን እውቀት ዋስትናን ለማረጋገጥ መሸሽ ክፊውቀት የመጣ መለያ ነው። እሳት እንደሚያቃጥል የሚያውቀው እሳት እይሉ እካባቢውን ከሚበላበት ሥፍራ ገለል ያላሉ። ተግባራዊ እውቀት ይሏል ይሄ ነው። መንፈሳዊነት በተግባር ተደግፎ እንዲጠቅመን ራስን ለመንፈሳዊነት ማስልጠን ምትክ የለሽ ርምጃ ነው። ያ ስልጠና ደግሞ ተግባር ለበለ ሊሆን በእመሰካክታችንና በአደራረጋችን ላይ ለውጥ ይመጣል። የዘራውን

እናጭዳለን። ቀደም ብለን እንዳለንዝብን አሁንም ነገሩን ለማጠንክር ይህንን ሃሳብ እንደግመዋለን። መልካም ሃሳብ እንዝራ፤ መልካም ድርጊትን እናጭዳለን፤ መልካም ድርጊትን እንዝራ መልካም ልማድን እናጭዳለን። መልካም ልማድን እንዝራ ደግሞ በምትኩ መልካም ባሕሪ ይታጨዳል ማለት ነው። ሁነኛ ለውጥ ሁለንተናን ይነካል። ለሌላም በዘመናችን የምናያቸው እማኞች እንደ ጥንቶቹ የጌታቸውን ፈለግ በመከተል ለጌታ ክብርን እንዳመጡ እንዲሁ ለመንፈሳዊነት ራሳችንን እንድናለለም ይህ መጽሐፍ በዚህ ክፍል የበኩሉን ማብራሪያ ይሰጣል።

መንፈሳዊ እርምጃ ሃሳባችንን፤ ድርጊታችንን፤ ልማዳችንንና ባህሪያችንን የሚነካ እስከሆነ ለሃሳባችን ምግብ የሚሆን ነገር ማግኘት አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ ልዩነትን የሚፈጥር ሕይወት ለመኖር የለላም እምላክ ከእኛ ጋር መሆን እንዳለበት ያሳለባል። በዚህ ጉዳይ በፈሊጽ ስዩስ 4፡8 ላይ ልናስተውለው የሚገባንን ጭብጥ ሐዋርያው ጳውሎስ ያሳያል።

- ሐ. ወደ መልካም ድርጊት የሚመራ ሃሳብ (ፈሊጽ 4፡8)
- ❖ እውነት፤ በሐቅ ላይ የተመሠረተ እመሰካከት ነው። የተፈቀደ፤ አስተማማኝ፤ ንጽሕና የተላበሰን የሐሰት ተቃራኒን እውነታ ይመለከታል። (ዮሐ 17፡17) በእውነት ለመኖር እውነትን መሞላትና ማለብ ቀዳሚው ነው።
- ❖ ጭምትነት፤ በእዲሉ መደበኛ ትርጉም ክቡር ተብሎ ተተርጉሟል። ፊት ፊት ሳይሉ የሚኖር የሰከነ ሕይወት ሲሆን ዓይነተኛ ባህሪውም በእርጋታ የሚመራ እቋም ነው። ሰዎች በሌላው ፊት ከብረው እንዲታዩ የሚያደርግ ምገስ ነው።
- ❖ ጽድቅ፤ (በእዲሉ መደበኛ ትርጉም ትክክል ተብሎ ተተርጉሞአል)። ርህራሄ የተላበሰ በጎ እመሰካከት። ያልተዛባ ድርጊት ወይም ከሚካኑ ያልጎደለ እቋም ፅድቅ ተብሎ ተጠርቷል። ፍትህን የሰበሰ መልካም ምግባር ለማየት ቀዳሚው ትክክል የሆነው የውለጥ ዝንባሌ ነው።

❖ ገጽሐ፣ ከእድፈት የጸዳ ርኩሳት የራቀው ቅንነትን ለበለ ኑሮ ነው። በጌታ መመዘኛ ተቀባይነትን ያገኘ እረማመድን ይመለከታል። በመዝ 15 ላይ ገጽሐ ማን እንደሆነ ይናገራል። በእንዲህ ዓይነቱ ገጽሐና የሚመላለስ እማኝ ከእግዚአብሔር ጋር ግርዶሽ ያልወደቀበትን ግንኙነት ለመለማመድ እይቸገርም።

❖ ፍቅር እለደላች፤ የሚያግባባ፣ እለይ የሚያለኝ ተወዳጅ ነገር ያለበት ነው። ውስጥን የሚያለመልም ለውስጥ ጥንካሬ የሚበጅ ነገር ማለት ነው። ይህ ፍቅር የሞላበት ድርጊት የፍቅር ጌታን ካነገለ ሃሳብ ይመነጫል።

❖ መልካም ወሬ፣ ለሚውን የሚያንጽ ሲመለከቱት የሌሎችን ትኩረት የሚሰብ ውብ እንዲሁም ተቀባይነት ያለውን መልካም ነገር አውን የሚያደርግ በጎ ሃሳብ ነው።

አያሌ በጎ ድርጊቶችን ወላጃችሁ ማን ነው? ብትሉእቸው “በጎ ሃሳብ” እንደሚሏችሁ ሁሉ ከፋዎች ድርጊቶች በተመላለዩ መልኩ ያንኑ ወላጃቸውን ያጫውቷችኋል። ከውስጥ ከለው ልብ ክፉ ሃሳብ ይወጣል። ከዚህ ቀጥሎ የተጠቀሱት የመጽሀፍ ቅዱስ ክፍሎች ይህንን እውነት ያረጋግጣሉ (ማር 7:20፣ 2ኛ ቆሮ 11:3) ። ምንጊዜም ከፋ ድርጊትን ክፉ ሃሳብ ይቀድመዋል። መልካም ሕይወት ከማየታችን በፊት መልካም ሃሳብ ይቀድማል። ያ መልካም ሃሳብ በውስጣችን ካልፈለለ ወደ በጎ ድርጊት መሻገር አይቻልም። ለዚህ ነው ዛሬ ብዙዎቻችን የአእምሮ እውቀት እያለን ድርጊት ካልጨመርንበት ከአንዱ የሕይወት ደረጃ ወደ ሌላው የሕይወት ደረጃ መሻገር ከባድ ይሆንብናል። ይሁን እንጂ ለምናውቃት ጥቂት ነገር ያለን ልባዊ መታዘዝ ወደ ተከታይ ደረጃ ይሸጋግራል። በተጨማሪ ልብ ልንለው የሚገባ ቁም ነገር ከፋ ሃሳብ እኛም ውስጥ የሚፈጠር ብቻ ሳይሆን ከሌሎችም ወደ እኛ የሚጋባ ሲሆን ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስ መጥፎ ባልገደርነት መልካሙን እመል ያበላሻል የሚለን በሌሎች ከፋ ሃሳብ የእኛ ሕይወት ችግር ሊያጋጥመው አንደሚችል እንደናለበ ነው። ለለሆነም ያለብነውን ወድደን

የወደድነውን ለማለብ በላይ ያለውን መሻት (ቆላ 3:2) ቀዳሚ ነው። እዕምሮአችን በለማያዊ ሃሳብ ሲሞላ ድርጊታችን ከእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ጋር የሚለማማ ድርጊትን በተግባር ማዋል ይጀምራል። ለለሆነም የእግዚአብሔር ቃል እንደሚነግረን «በመጨረሻም ወንድሞች ሆይ! አእምሮአችሁ በእነዚህ ከሁሉ በሚበልጡና ከብርን በሚያሰጡ መልካም ነገሮች የተሞላ ይሁን! እነዚህም መልካም ነገሮች፣ እውነትን፣ ጩዋነትን፣ ትክክለኛነትን፣ ገጽሐናን፣ ፍቅርን፣ በመጥፋነትን የያዙ ናቸው» ፊሊጽ 4:8 (1980 ዕትም)

መ. ወደ በጎ ልማድ የሚመራ ድርጊት (ፊሊጽ 4:8)

ቀደም ብለን ተራ በተራ ያነሳናቸው ነገሮች በሥራ ላይ የሚውሉበት ሁኔታ ካልተፈጠረ መንፈሳዊ አቅም አይገነባም። ሥራ ለጡንቻዎቻችን ጤናማ ሕይወት መሠረት ነው። መንፈሳዊ ጡንቻችን እንዲጠነከር ጌታ በተለየ መንገድ ከእኛ ጋር በመሆን ጋይሉን በሙላት እንዲገልጥ የእርሱን መገኘት የሚጋብዙ ምቹ ሁኔታዎችን መፍጠር አለብን። እውነትን ማለብ እውነትን ወደ መናገር ካላደረሰን የአእምሮ ለፓርት ብቻ ሆኖ ይቀራል። ለውስጣችን ጉልበት ከሚሠጡት ነገሮች የመጀመሪያውና ዋናው ለተገለጠልን እውነት ያለን ልባዊ ትኩረት ነው። ጌታ ኢየሱስ ታላቁ መምህር ባስተማረው ትምህርት «ቃሌን በምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በባለት ላይ የሠራ ልባም ለውን ይመሰላል» በማለት ይህንን ሃሳብ ያረጋግጣል (ማቴ 7:24)። ጌታ በ ለጠው ም ሳሌ ው ስጥ እንደም ናስተውለው ለም ተ እድራጊው ወይም በውስጡ የፈለሰውን ቃሉን በሥራ ላይ ያዋለው ግለሰብ ፈተናው በመጣ ጊዜ ተጋፍጦ መቆም ቻለ። በሕይወት ጉዞ ውስጥ የሚገለጠው ፈቃኝ ድርጊት የውስጥ ማንነታችን በተግባርና በተጨማሪ ያሳያል። የሚዘንበው፣ የሚነፍሰውና የሚጎርፈው መሠረታችንን ለእኛውና ለሌሎች ገሐድ ያደርጋል። እውን ማንነታችን ጉልህ በሆነ ሁኔታ ለሌሎችም

ለእኛም የሚታወቀው በተፈተንን ጊዜ በምንሰጠው ምላሽ ነው። ከጌታ በተቀበለው ምሪት ሲያገለግል በከፋዎች ተጥጥር በር የዋለው ሐዋርያው ጳውሎስ ያገኘውን አጋጣሚ የጌታን ማዳን ለማወጅ ተጠቀመበት። ሲበብክ እንደተወነደለ እየታወቀ፤ ይህ የመስበክ ወንጀሉ በሚታይበት የፍርድ አደባባይ መልካሙን ድርጊት ማለትም የወንጌልን እውነት በተገኘው አጋጣሚ የመስበክን ጽናት በተግባር አሳየ። ይህንንም በድፍረት «ንጉስ ለገራሳ ሆይ ከስማይ በተገለጠልኝ ራዕይ ለንቢ አላልኩም» በማለት ለተገለጠለት ብርሃን ያሳየውን መታዘዝ ተረከ (የሐዋ 26:19)። ልክ እንደዚሁ የአማኞች መልካም አካባቢና በጎ እውቀታቸው በፈታኝ ሁኔታ ውስጥ በሚሰጡት ምላሽ ይፋ ይሆናል። በውስጣችን የተከማቸው እውነት ለትምህርተ ክር ስትና ባለን ተግባራዊ ርምጃ በተግባር ካልታየ ኑሮክችን ጤናማ መሆኑ ያጠራጥራል።

የምንኖረው ሩጫ ባለበት ንብረተሰብ መካከል ነው። ጭምትነት (ክቡር የሆነ ማንነት) በሕይወታችን ገዢ ባሕሪ ከሆነ ከሽሚያ የጸዳ ህይወት ክንኖራለን። ጭምትነት በመንፈሳዊ ርምጃችን የየዕለቱ እንቅስቃሴያችን ዓይነተኛ መገለጫ ከሆነ ሕይወታችን በመረጋጋት የተሞላ ይሆናል። ከለበለዚያ ውድድር ውስጥ እንገባና አረፍትን በሚነጥቅ፤ ከቅምን ጠራርጎ በሕይወታችን በሚወስድ ሁኔታ ውስጥ ራሳችንን እናገኘዋለን። ወደ በጎ ልማድ የሚመራው ጭምትነት የድርጊት መገለጫ ሲሆን ሕይወታችን በትርምስና ሁከት ከሞላበት ሁኔታ ተላቆ እርጭ ባለ የጌታ ሰላም ይጠበቃል።

ጽድቅ፣ ቀደም ብለን ጽድቅን በንተረጉም እግዚአብሔር የሚቀበለው ለቋምና ርህራሄ የሰበሰበ በጎ ለመለካከት ነው ማስታወቅንን እናስታውሳለን። ጽድቅ በውበጡ የሚያካትታቸው አያሌ ባህሪያት ስላሉ ጽድቅን በተግባር መረዳት እንድንችል እነዚህን ቁምነገሮች ልብ ማለት አለብን። የጽድቅን ትክክለኛ ገጽታ ለመገንዘብ ፍትህን፣ ምህረትን፣ ፍቅርንና ታማኝነትን

መረዳት ያበራልገናል። ይህን ለመለካከት በሕይወቱ እየተረጎመ የሚመለከት ለማን ጸድቅ የሚል በደሜ ይሰጠዋል።

ለምሳሌ በረጅም ጊዜ ከፍያ ከአንድ ከብንያ ለንድ ነገር ብንወበድና ለመክፈል ቢያቅተን ለከፍያ ዋስትና ደበያዝነውን ወዲያው መጥተው ይወስዳሉ። ለብዛኞቹ ከብንያዎች የሚወበዱት ርምጃ ሰዎች ያሉበትን ተጨባጭ ሁኔታ በርህራሄ አያቃኝም። ምክንያቱም የፍትህ ዓይነተኛ "መርሆው ሁሉም ድርጊቱን የሚመጥን ምላሽ ይሰጠው" ነው። በለሆነም ያለርህራሄ በለጥፊው ላይ ጥፋቱን ወይም ያንደለውን ነገር የሚመጥን ርምጃ ፍትህ ፈላጊው ይወስዳል። ጽድቅ ግን ከዚህ ይለያል። ቀደም ብለን ልናስገንዝብ ከንደሞከርነው ፍትህ መርሆው ሁሉም ድርጊቱን የሚመጥን ምላሽ ይሰጠው የሚል የጠነከረ ክፉም ያለው መሆኑን ነው። ጽድቅ ግን ርህራሄን ይጨምራል። ጽድቅ ተበድሎም ለንኳን በዳዩ ተመጣጣኝ ቅጣት የሚደገፍበትን ሁኔታ ቢያይም በበዳዩ መቀጣት ወይም በቃይ ውስጥ መውደቅ አይደሰትም። ይበሰው፣ የጽን ነው ያገኘው፣ የሚል በሜት የለውም። ይልቁንም ይራራል። በአዲስ ኪዳን የማርያም እጮኛ የሴፍ እጮኛውን ስድርጊቷ ተመጣጣኝ ቅጣት ታግኝ ብሎ ወዲያውኑ ወደ ብያኔ አልሄደም። ከታሪኩ እንደምናስታውስው ቅድስት ድንግል ማርያምን «ጸድቅ ሆኖ ሊገልጣት ስላልወደደ በሰው ሊተዋት አለበት» ይለናል። በርግጥም ጽድቅ ውበጡ ፍትህን፣ ምህረትን፣ ፍቅርን፣ ታማኝነት ያካትታል።

ቀደም ብለን ባነሳነው የከብንያው ምሳሌ ምህረት አድራጊ (ጸድቅ) አበዳሪ በዚያ ከብንያ ጋላፊ ቢሆን ወይም የከብንያው ባለቤት ቢሆን ብድር ወላጁ የሚደልፍበትን ሁኔታ በማየት ለመፍትሔው ይጨነቃል። ለተበዳሪውና ለቤተሰቡ ያላችሁ ከሚወስድ እናንተም ችግር ውበጥ ከምትወድቁ እንዴት ብትከፍሉ ችግሩን ማሸነፍ ትችላላችሁ? የሚል ጥያቄ ያቀርባል። ይህን መሰሉ ድርጊት በዛሬ ዘመን የንግድ ግንኙነት ውስጥ በብዙዎች ዘንድ ክይታይም። እንዲህ ባለ መንገድ ንግድ አይከናወንም ጽድቅን መርሁ ያደረገ

ሕይወት ግን የደምበኞቹን ሕይወት የእንቅስቃሴው እምብርት ያደርጋል። ምህረት፣ ርህራሄን እና ደግነት በውስጡ ይካትታል። ለሰህንም በዳይ ይቅር ይላል ብቻ ሳይሆን ከመሸማቀቅ ተላቅቆ ይኑር የሚል መርህ አለው። ቀደም ብለን ባነሳነው የኩባንያው ምላሴ ጸድቅ እበዳሪ ስለሚከፈለው ብቻ ሳይሆን ለከፋዮቹ ተጨባጭ ሁኔታ ትኩረት ይሰጣል። ሕይወታቸውን የሚመለከት መሀረታዊ ጉዳዮችን ይጠይቃል። ለመሆኑ ሰነሮ የሚያስፈልገው ነገር አለ? የሚለው ሰበቂ ሁኔታ አለን? ብሎ ይጠይቃል። ታስታውላላችሁ የደጉ ሳምራዊን ታሪክ። ከሦስቱ ባልንጀራ የሆነው ማነው? ሲባል የተሰጠው መልስ ምህረት ያደረገለት የሚለው ነበር። ደጉ ሳምራዊ ሰውየውን በእመሰካከት መቀበል ብቻ ሳይሆን በድርጊቱም ቁሰሰኛው ወደ መሱ ጤንነት የሚመጣበትን መንገድ እውን አደረገ። ጉዳተኛው መሱ ለመሱ እስኪያገግም ዋጋ ለመክፈል ፈቀደ። ምህረት ደግነትና ርህራሄ ለበሰ ድርጊት ለሰሆነ ነገሮች ወደ መደበኛ ቦታቸው አስኪመለሱ ዋጋ ይከፍላል። ፍቅር፣ የሌላውን በጎነት ክልብ መመኘት ነው። ከመንገድ ወጣ ብሎ የሌላውን ሐዘን ቀንሶ ደስታውን ለማብዛት የሚደረግ እንቅስቃሴ ነው። ቀደም ብለን ባነሳነው ምላሴ ያ ቤተሰብ የሚራብ ቢሆን ከፍትህና ከምህረት ባለፈ መንገድ ደስታቸውን የሚያበዛ ቸርነትን ማድረግ ነው። ታማኝነት፣ ትናንት ዛሬ ነገ ያልተለወጠ አቋም ይዞ መገኘት ነው። ከብዙ ዘመን በኋላ የነዚያን ችግሮች ሁኔታ አስታውሶ ለመሆኑ ደገን ቀን እንዴት አሰፋችሁት? ዛሬ እንዴት ባለ ሁኔታ አላችሁ? ብሎ ከትትል ማድረግንም ይመለከታል።

> ንጹሕ ከአድፊት የጸዳ ርኩሰት የራቀው ቅንነት ለበሰ ነሮ ነው። በጌታ መመዘኛ ተቀባይነትን ያገኘ አረማመድን ይመለከታል። መዝሙር 15 ላይ ንጹሕ ማን እንደሆነ ይናገራል። የንጹሕና አካሄድ የከበረውን ከተዋረደው ሰይቶ ለከበረው የሕይወት መርህ ቅድሚያ የሚሰጥ አቋምን በተግባር የሚገልጽ ሕይወት ነው። ንጹሕ በሰይፍ ዘመን ከግዕዝ፣ በፍርሃት ዘመን ከስቃይ እንዲሁም በሚያዋርድ ሁኔታ ውስጥ ከጉስቁልና ያመልጣል።

> መልካም ወሬ፣ መልካም ነገር ውስጣችንን ሞልቶ ሲፈሰ ራሱን ለሌሎች ጸጋን በሚሰጥ ድርጊት ይገልጻል። ልባዊ መልካምነት በመልካም ምግባርና ጸጋ በሚሰጥ ንግግር ይገለጻል። ለሰ መልካም ወሬ ወይም እነጋገር ላለብ በአንድ እናት ሕይወት ውስጥ የተፈጸመ ታሪክ ትዝ ይለኛል። የማያምኑ ዘመዶቻቸው ክልጃቸው ሞት የተነሳ ተሰብስበው ላለ «በድንሽን እንድናቃብርሽና ዝናሽን እንድንከድን ይህ በሰተርጀና ያመጣሽውን እምነት ተይ» አሉባቸው። እርሳቸውም ሰጥቂት ጊዜ በእነዚህ ሰዎች ፊት ዝም አሉ። ይሁን እንጂ የእነዚህ ሰዎች ውትወታ ሲቀጥል ሬሳ ተጋደሞ ጭቅጭቁ የሰበቻቸው እናት ከፋ ደግ ላይሉ «እናንተ ስንሰጣው ተጨነቁ ስንዴው እንደሆነ በጎተራው ገብቷል» ብድግ ብለው መንገድ ይመሩ። እነዚያም ጨቅጫቃ ሰዎች ጉዳዩ ደንግር ሰላላቸው፣ ሴትየዋም በሐዘኑ ምክንያት እእምርላቸውን ሃኪ ያደረጋቸው ለሰ መሰላቸው፣ እኒህን በልጃቸው ሞት ያዘኑትን እናት ለምነው አስቀመጡና ወዲያውኑ ነገሩን የቀየረ ርምጃ ወሰዱ። ሐዘን ሲበዛ የሚወስኑትን በማጣት ወደዚህ ሁኔታ የመጡ ለሰመሰላቸው እኒህን እናት አባብለው በወግ ቀበሩ። ጌታ በሕይወታችን የሃላባችን ነገር ሲሆን እንዲሁ የድርጊታችንም ነገር ይሆናል። ቃላችን ብቻ ሳይሆን ድርጊታችንም መናገር ሲጀምር የሰላም እምላክ በተግባር ከእኛ ጋር መሆኑን ለሌሎቹም እውን ያደርጋል።

እነዚህ ሰድስቱም ባሕሪያት (እውነተኛ፣ ጭምትነት፣ ጽድቅ፣ ንጹሕ፣ ፍቅር፣ መልካም ወሬ ፊሊጽ 4:8) በጌታችን መድኃኒታችን ማንነትና አረማመድ ውስጥ ሚዛናዊ ቢሆን ሁኔታ ተቀናጀተው ተቀምጠዋል። ከእኔ ተማሩ የሚል ግብዣ ያደረገልን በውስጣችን ሰላምን የሚገነባውን ባሕሪ ለማፍሰስ ጭምር ነው። የጌታቸውን ፈላግ የተከተሉና ከእርሱ የተማሩት ሐዋርያት ከእኛ ተማሩ በማለት የሰመላቸውን እደራረጋቸውን እንዲከተሉ በተደጋጋሚ ይጋብዙ እንደነበረ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እናገባለን።

መጽሐፍ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ባልተዳረበበት ዘመን ሐዋርያት በሕይወት ምሳሌነት ያስተምሩ ነበር። ቃላቸው ብቻ ሳይሆን ኑሮአቸውም ይናገሩ ነበር። በእነርሱ ሕይወት ቃልና ኑሮ ብዙ አይነጣጠሉም ነበር። ስለሆነም ከሐዋርያት አንዱ ሐዋርያው ጳውሎስ ከእኔ «የሰማችሁትንና ያያችሁትን» (ፊሊጵ 4፡9) አድርጉ በማለት በድፍረት ሲናገር እንመለከተዋለን። በሕይወት ቃሉ የተቀረጸ ድርጊትና ቃል ሊገኙ ጌታን የሚባርክ በጎ ተጽእኖን የሚያመጣ ዓይነተኛ ልማድ እውን ይሆናል። ይንጊዜም ጌታ በተግባር በሕይወታችን ይታያል። ስዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ «የሰላም እምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል» ፊሊጵ 4፡9 የሚለን።

መልካም ድርጊት ወደ በጎ ልማድ ይወስደናል ብለናል። መንፈሳዊ ሕይወት በበጎ ድርጊት ሲሞላ መልካም ልማድ ይከተለዋል። ጌታን መከተል የሚወዱ እርሱን ለመምለል የሚከፈለውን ዋጋ ይከፍላሉ። መሠረታዊ የክርስትና ትምህርቶች ተግባራዊ አደራረግን ግድ ይላሉ። የምንናገረውን ለመኖር የሚያበቃን መረዳት በሁላችን ዘንድ እንዲገኝ ጌታን መማጸንና መታጋት የሁነኛ አገልጋዮች ቀዳሚ ርምጃ መሆን አለበት።

ሠ. ወደ መልካም ባህሪ የሚመራን ልማድ (1ኛ ጢሞጵ 4፡7-8)

ለውነትን ለመንፈሳዊ ነገር ማስለመድን በተመለከተ የተብራራ ትምህርትን ያቆያልን የእግዚአብሔር ባሪያ ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ክፍልም ወጣቱን ጢሞቴዎስን ምክንያት አድርጎ ለመንፈሳዊ ርምጃ የሚበጅ ምክርን ይሰጠናል። ለውነትን ለሥጋዊ ነገር ማስለመድ ስለሚያስገኘው ጠቀሜታ ከነገረን በኋላ በዘላቂው የሕይወት ጉዳይ ላይ ያተኩራል። መንፈሳዊ ሕይወት ልምምድን የሚጠይቅ እንደሆነ ለማስገንዘብ ከጅግ ጋር የተገናኘ ሰዕላዊ ምሳሌን በመጠቀም ማብራሪያን ይሰጠናል። እንደ ጅግ ለውጤታማነት ለመብቃት ተገቢውን ልምምድ በማድረግ ይለፋል ይደክማል። እንደዚህ ተሰፋፋ የሚገኘው ድል ጊዜያዊ ነው። ዘላለማዊ የሆነ

ተፈጥሮ ያለው በጎ ተጽእኖ በመንፈሳዊ ሕይወት ለማግኘት አማኞች ይህንን ባህሪ የሚያስገኙ መንፈሳዊ ልማዶች ላይ ያተኮረ ሕይወት መኖር አለባቸው። የድል ሕይወትን ለመጎናጸፍ የሚለፉት አትሌቶች በሚበሉት፣ በሚጠጡት፣ በሚሠሩት እንዲሁም ጊዜያቸውን በሚያጠፉበት ዙጌታዎች እጅግ ጠንቃቃ ናቸው። ትኩረታቸው ምን ላይ ቢሆን ድላቸው አስተማማኝ የሚሆንበትን ዙጌታ ጠንቅቀው ይውቁታል። ከዚህም የተነሣ በዚያው አቅጣጫ ድሉ ለሚረጋገጥበት ልምምድ ራሳቸውን ይለጣሉ። ልክ እንዲሁ አማኞች መልካም ባህሪን በህይወታቸው ለሚያስገኘው ልምምድ በቂ ትኩረት ሊሰጡት ይገባል። ያ ትኩረት ከሌለ መንፈሳዊነት አይገለብትም። እንደውም መንሸራተት በሕይወታቸው ሊታይ ይችላል። ተሰርው አብቅተላቸዋል፣ ፍጹምና እንክንዩለሽ ናቸው የሚባሉ አማኞች በዚህ ምድር የሉም። በብዙ ነገር የተሳካለት ሐዋርያው ጳውሎስ አንጂን «ሰሌሎች ከሰበከሁ በኋላ እኔ ራሴ ውድቅ ሆኜ እንዳልቀር ሰውነቱን እየጎሰምኩ እንዲገዛልኝ አደርገዋለሁ» (1ኛቆሮ 9፡27) በማለት ለመንፈሳዊ ጥንካሬው ስለሚወስደው ልባምነት የተሞላበት ርምጃን ይነግረናል።

ዝነኛ አትሌትን መምለል የአያሌ ዘመናት ድካምን እንደሚጠይቅ የሚያመረቃ ውጤት በማምጣት የታወቁት አትሌቶችን በተደጋጋሚ ነግረውናል። ግላዊ ድካም ብቻ ሳይሆን ከፊት ለፊታቸው የሚያይዋቸው ሞዴሎች በውድድራቸው ድል ለማግኘት አስተዋጽኦቸው ዋና እንደነበር አስገንዝበውናል። ታዋቂው አትሌት ኃይሌ ገብረሰላሌ የምሩጽ ይፋጠር ምሳሌነት በሕይወቱ የጎላ ሥፍራ እንደነበረው ሲናገር ልክ እንደዚሁ ወጣቱ አትሌት ቀንጌላ በቀለም የኃይሌ ገብረሰላሌን ምሳሌነት በአድናቆት አንስቷል። ይህ ዙሉ ሆኖ እነዚህ አትሌቶች የሚያደንቁቸውን ማንነቶች ሆነው ለመገኘትም ሆነ ከእነርሱ የተሻለ ውጤት ለማስመዝገብ የከፈሉት ዋጋ በቀላሉ የሚታይ አልነበረም። በመንፈሳዊው ሩጫ ላይም በመልካም ምሳሌነታቸው

የሚጠቀሱ የእምነት እባቶችን የዕብራውያን ጸሐፊ ይዘረዝራል። ከእያንዳንዱ የእምነት አርበኛ ለመንፈሳዊ ልምምድ የሚበጁ አያሌ ምክሮች እናገኛለን። መንፈሳዊ ልምምድ በሕይወት የጎሳ ባህሪን እንዲሠራ «ሰውነትን ለመንፈሳዊ ነገር ማስለመድ ለአሁኑም ለሚመጣውም ዓለም ጠቃሚ» ነው። እውነተኛ መንፈሳዊነት ጳውሎስ ሰጢሞቲዎስ በጻፈው መልእክት ላይ ትኩረት ተሰጥቶት እናደሰን (1ኛ ጢሞ 2:2፣ 3:16፣ 4:7-8 ፣ 6:3-5 ቁ11) ለዚህ ነው ሐዋርያው ወጣቱን ጢሞቲዎስን መንፈሳዊ ሕይወት እንዲጎለብት ራሱን አሰልጥን በማለት ትዕዛዝ ሲሰጠው የምናየው። ወደ መልካም ባህሪ የሚመራን ልማድ በተመለከተ ደስቀሰት ወይም ደኽ ቀረሽ የማይባል ማብራሪያ መሰጠት እስቸጋሪ ነው።

መንፈሳዊነትን የሚያጎለብቱ ልማዶችን በማብዛት የመንፈሳዊ ነገር እንቅፋቶች ማስወገድን በማንሳት ዝርዝር ማብራሪያ ከመስጠት ይልቅ የእግዚአብሔር ሰው ልንሆን በሚያስችለው ሃሳብ ዙሪያ መጠነኛ ግንዛቤን ማስጨበጥ የተሻለ አማራጭ እንደሆነ ጸሐፊው ይገነዘባል።

የእግዚአብሔር ሰዎች ብለን የምንጠራቸው እንዴትና ምን ዓይነት ሰዎችን ይሆን? በእኔ እምነት የእግዚአብሔር ሰዎች የራሳቸው፣ የሌሎች እንዲሁም የሰይጣን ከመሆን ታቅበው መሉ ለመሉ እምላካቸውን በተግባር ማሳየት የቻሉት ናቸው። እንዲህ ዓይነቱን ጌታ የሚታደሰት ሕይወት በቤተ ክርስቲያን ማየት ብርቅ እየሆነ መምጣቱ መንፈሳዊነታችን ችግር ውስጥ እየወደቀ እንዳለ በተግባር ያሳያል። ለመሆኑ የእግዚአብሔር ሰው ማን ነው? ጌታን በተግባር እያሳዩ የሚራመዱ የእምላክ ባሪያዎች የትኞቹ ናቸው? መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ልዎች ብሎ የሚጠራቸው የእምላካቸው ፈቃድና ፍላጎት ማስተላለፊያ አድርገው ራሳቸውን ያቀረቡትን ሰዎች ነው። በአጭሩ ከእግዚአብሔር ያለማቋረጥ የሚሰሙትንና የሰሙትንም የሚኖሩትን እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ያረጋግጣልናል። በተጨማሪም መንፈሳዊያን ብለን የምንጠራቸው የእምላክ በጎ ፈቃድ የሚገለጥባቸውና በቆመበት ቦታ

ሁሉ ከእነርሱ በላይ የሆነውን ታላቁንና የተፈራውን ጌታ ለማሳየት የሚያስችል ረድኤትን ከፈጣሪ የተቸሩትን ነው። የእግዚአብሔር ሰዎች ከእነርሱነታቸው ይልቅ እምላካቸውን እንግሰው፣ በክብሩ ተሸፍነው የሚኖሩ ናቸው። እኔና ሰእኔ ከሚሰው ይልቅ የእምላክ ፈቃድ ብቻ የሚታደባቸው ናቸው። የሚያደቸው ሁሉ የሚያየው ከእነርሱ የሚልቀውን ታላቁንና የተፈራውን ጌታ ነው። ተራ ከሆነው የብዙ ሰዎች ልምምድ ልቆ የሚታይ እምላክን ገላጭ የሆነ ድርጊት በዕለት ተዕለት እካሄዳቸው እለ ብለን የምንመስክርላቸውን ሰዎች የእግዚአብሔር ሰዎች ናቸው ማለት ለብዙዎቻችን ይሰማማናል።

ለመሆኑ የሰው ሰው፣ የራሳችን ሰው፣ የሰይጣን ሰው ከመሆን ተርፈን የእግዚአብሔር ሰው በመሆን በመንፈሳዊ ሰልጠና የተሳካልን ልንሆን የምንችለው እንዴት ነው? የእርሱ ብቻ የምንሆነው እንዴት ነው? ለዘላቂታው የእርሱ ብቻ በመሆን ልንኖር የምንችለው እንዴት ነው? ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ጢሞ 6:3-10 ይህን ጉዳይ በተመለከተ እራት መልሶችን ይሰጠናል።

1. ከሐሰተኛ ግንዛቤ በመሸሽ (1ኛ ጢሞ 6:3)

እውነተኛ መንፈሳዊነትን የሚያጎለብተው ትምህርት የሚመነጨው ከክርስቶስ ነው። ከእርሱ ጋር የቆዩ ሰዎች የተሰተካከሉ ሐጽም የሚያሰዝ ድንቅ እውነት ይገልጣሉ። ክርስቶስን የተማሩት ብቻ ናቸው በሰ እርሱ ትክክለኛ ግንዛቤን የሚጨበጡት። መንፈሳዊውን ነገር የሚያጎለብት በጎ ነገር የሚፈለው ከአንድ ስፍራ ብቻ ነው። እርሱም ከጌታ ከእየሱስ ክርስቶስ ነው። ፍጡር ይህንን ማመንጨት ጨርሶ አይሆንለትም። ከጌታ ጋር ያልሆነ በመሉ ክራሱ ማለትም ከእኔነቱ ምንጭ የተዳውን ነገር ያፈስልናል። ክራሱ ምንጭ የተቀዳው ደግሞ እውነተኛውን መንፈሳዊ ጣዕም አይሰጠንም። ለለዚህም ከእርሱ ራቱ ተባልን። ይህ ትዕዛዝ ሚዛን ከጎደለው መረዳት

መራቅን ይመለከታል። የሳተ ኑሮና አገልግሎት ከሳተ መረዳት ይመጣል። የተሳሳተ ግንዛቤ ያላቸው ሰዎች ምንጊዜም ከቃሉ የሚጣሉ ኑሮን፤ በተለይ እግዚአብሔርን ከመምሰል የራቀውን አኗኗር ማደፋፈራቸው አይቀሬ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእኔ ብሉ የሚጠራው ሰው እርሱን በትክክልና መንገድ መወከል የቻለውን ነው። ጳውሎስም በዚህ ሥፍራ ለጌታ ባሪያ ሰጢሞቲዎስ የእግዚአብሔር ሰው በሕይወቱ ሲተግብራቸው የሚችላቸውን በጎ ነገሮች በማያሻማ ቃላት ያሳየዋል።

ሐዋርያው በ1ኛ ጢሞ 6:3 «ጤናማ ቃል» እንዲሁም እውነተኛ መንፈሳዊነት የሚያጎለብት መንፈሳዊ መረዳት ለአማኝ የተስተካከለና ሚዛን የጠበቀ መንፈሳዊ ጉዞ ወላኝ መሆናቸውን ያስተምረናል። እነዚህ በሌሎች ቦታ ትክክለኛና ዘላቂ መንፈሳዊ ኑሮ አይታሰቡም። ስለሆነም የእውነተኛው ኑሮ ምንጭ እውነተኛው መንፈሳዊ መረዳት ስለሆነ ጳውሎስ ከሐሰተኛ ግንዛቤ እንዲሸሽ ጢሞቲዎስን ያስገነዝበዋል። ጤናማ ቃል በሌለበት ሕይወት በመመረዝ ይሞላል። በቃል መዋጋትን የሚናፍቁ፤ የሐሰት ትምህርትን የሚያሰራጩ፤ የተምታታ መረዳትን የሚያስፋፉ ከበዘብት ሥፍራ መሸሽ ለመንፈሳዊ ሕይወት የሚወሰድ ቀዳሚ ጥንቃቄ ነው። መዋጋት ብቻ ሳይሆን አስተማማኝ መከላከል ከሰልጠናው አንዱ ክፍል ነው። የወታደራዊ ሳይንስ ጠበብት እስተማማኝ መከላከል እንደማጥቃት ይቆጠራል ይላሉ። መንፈሳዊነትን በራሽር ከሆነ አካባቢ መራቅ የድሉ ሕይወት ግማሽ መንገድ ነው። መንፈሳዊነትን በየዕለቱ እየሸረሸረ በሚሄድ አካባቢ መቆየት ውሉ አድሮ የሚገድል መሆኑን ተገንዝቦ ከዚያ አካባቢ መራቅ ለመንፈሳዊነት የሚወሰድ ቀዳሚ ርምጃ ነው። ሞት በነገሰበትና ሰዎች መልካም ነገር በማይፈልጉበት ሥፍራ የእግዚአብሔር ሰው ለመቆየት ድፍረቱ ሲኖረው አይገባም።

2. ከሳተ ኑሮ በመራቅ (1ኛ ጢሞ 6:4-5)

«እንደነዚህ ካሉት ራቅ» ጢሞ 6:5 (1954 ጋሥት እትም) የሚሰው ትእዛዝ ለእግዚአብሔር ለው ጤንነት ተፈላጊ ርምጃ እንደነበር እናስተውላለን። የሳተ ኑሮ ያላቸው ሰዎች አካባቢ መቆየት የሚያመጣው ተጽእኖ በተለሉ መታሰፍ የሰበትም። ነቢዩ ኢሳይስ ምንም እንኳን ነቢይ ሆኖ ያገለገለ ቢሆንም ከንፈራቸው በረከስባቸው ሕዝቦች መሐል መቆየቱ ምን ያህል የተዛባ መንፈሳዊ አቋም ውስጥ እንዳስገባው በገባው ንበሐ እናስተውላለን (ኢሳ 6:1-6) ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የሳተ ኑሮ ዓይነተኛ መለያዎች ምን እንደሆኑ ያስታወቃል። በፍጻሜውም “ሽሽ” ብሎ ማሳሰቢያ ይሰጣል። አንዳንዱን ነገር ቆመን በመሟገት ነው መስመር የምናሲዘው ሌላውን ግን እግራ እውጭኝ በማለት ነው ጤንነታችንን የምንጠብቀው። በቫይረስ ምክንያት በሚመጣ ኢባላ በሽታ የተጠቃን ሰው የምንረዳው እንደ ሌላው በሽተኛ አይደለም። እንደ ሌላው በሽተኛ ባለ መንገድ እንረዳለን ብለን ብናስብ እኛው ራሳችን ይበቃልናል። የወፍ እንፍሎጭንዛ (በርድ ፍሉ) በተከሰተ ጊዜ በሽታውን መሉ ስሙሉ በቁጥጥር ሥር ለማዋል የተቀመጠው መፍትሔ ዶሮዎችን ማጥፋት ነበር። እኛና ዶሮዎችን የሚያነካ ነገር ከተፈጠረ አስቀልን ማለት ነው። ልክ እንዲሁ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲጎለብት ሁልጊዜ ስልቱ እንድ ዓይነት አይደለም። አንዳንዴ ቆሞ መከላከል ሲያዋጣ ሌላ ጊዜ ማምለጥ ብቸኛ አማራጭ ነው። ስለሆነም የሳተ ኑሮ ባለበት ቦታ መጽሐፍ ቅዱስ ለአገልጋዩ የሚሰጠው ምክር ሸሽ የሚሰውን ነው። በጤንነት ለመቆየት መንገዱ ያ ብቻ ነው። እውነተኛ መንፈሳዊነት እንዲጎለብት ጽዳትን ከሚነጥቁ የረከሱ ሁኔታዎች መሸሽ ዓይነተኛ የእግዚአብሔር ሰው ባህሪ ነው። ዛሬ ዛሬ ግን ብዙ ደፋሮች አሉ። ምን እንሆናለን? ምን ይካናል? በማለት በእምነት ሳይሆን በድፍረት የሚጓዙ እያሌ ምእመናን በኃጢአት ከተማ ቀልጠው ቀርተዋል። እትሂዱ ሲባሉ መብታቸው የተነካ የመስላቸው፤ እትሂዱ በተባሉበት መንደር በመሄድ

ደመጡት ጦሰ ለእነርሱ ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ጉዳት እንደሆነ ብዙ የምናውቀው ተግባራዊ ታሪክ አለ።

3. ለገንዘብ ባርድ መሆንን በመጠየቁ (1ኛጢሞ 6: 7-10)

አያሌ ለዎች ገንዘብ የእውነተኛ ደስታ ምንጭ እንደሆነ ዛሬም ያስባሉ። ይህንን የሁሉም ነገር ምንጭ የሆነውን ነገር በተቻለ መጠን ለመቆጣጠር መትጋት ደስታን ያጎለብታል ብለው በማለብ ይሰሩሉ። ሳይሰቡትም ራሳቸውን በዚህ ቀለበት ውስጥ ተተብትበው የሚገኙ ጥቂቶች አይደሉም። ለዚህ ምስክር ነው። በገደብ የለሽ ፍላጎትና በአስገዳጅ ፍላጎት መካከል ያለውን ልዩነት አበጥሮ መረዳት ለመንፈሳዊነት ወሳኝ ነው። በእነዚህ በሁሉ፣ ፍላጎቶች መሐል ያለውን የልዩነት ድንበር አለመገንዘብ ብዙዎችን ለከፍተኛ ፈተና አጋልጧል። ገንዘብ በማግኘት ፍላጎትን ለማሳካት ያለው ሩጫ ብዙ ነገሮችን የማስረሳት ኃይል አለው። ገንዘብ እግዚአብሔርን መሆን ለሰሚቃጣው በወንጌላት ውስጥ ከእግዚአብሔር ጋር በተፎካካሪነት ቀርቧል። መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ ጌታ ኢየሱስ በአንድ ወቅት ባበተማረው ትምህርት ሲናገር «ሁሉን ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም» ማለቱን እናስታውሳለን። ለሰይጣንና ለእግዚአብሔር መገዛት አትችሉም ከማለት ይልቅ «ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም» ማለቱ ያስደነግጣል።

እግዚአብሔር ሁሉን እንደሚያደርግልን ሁሉ፣ ገንዘብም ለሁሉ ነገር መፍትሔን ስለ ለበሰ አጥብቀን እንድናፈቅረው ይጎትተናል። ከዚህም የተነሣ ገንዘብ ለምግብ፣ ለልብሰ፣ ለመድኃኒት፣ ለልዩ ልዩ ቁሳቁሶች መግዣ ለሰሚያገለግል የምንችለውን ያህል ለማካበት እንሞክራለን። እርግጥ ነው፣ ገንዘብ መጥፎ አይደለም። እደገኛው ግን ለገንዘብ ያለን ጽኑ የሆነ ፍቅር ነው። ገንዘብን ካፈቀርነው ክፉ ገዢ ይሆናል። ገንዘብ ሲገዛን ጨካኝ ነው። እንዲያገለግለን ከገራነው ግን የተዋጣለት ሎሌ ነው። ገንዘብ የሁለንተናችን ገዢና ተቆጣጣሪ እንዳይሆን እንከላክል። ገንዘብ ገዢ እንዳይሆን የምንከላክልበት አንዱ መንገድ በዚህ ዓለም ከምንደክምበት ብዙ ነገር ለንሞት

ምንም ይዘን ለመሄድ አለመቻላችንን ደግመን ደጋግመን ራሳችንን በማስገንዘብ መፍትሔን ማጥጣት እንችላለን። ወደዚህ ዓለም ስንመጣ ምንም ይዘን እንዳልመጣን ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተን ስንሄድ ምንም ይዘን አንሄድም። ገንዘብን በተመለከተ ልባችንን የሚጠብቅልን የመጀመሪያው መረዳት «ከዚህ ዓለም ምንም ይዘቴ ለማልሄድ ገንዘብ ሆይ ላንተ አልገዛም» በሚል ጠንካራ አጭም መኖር ነው። እንዲህ ስንኖር የእግዚአብሔር ሰው ለመሆን የሚያበቃን አቅም ውለጣችን ይፈጠራል። እኗሪችን «ጊዜ የለኝም» የሚል ጎደሎነትን በሚያስተጋባ ሰባራነት ራስን ለገንዘብ ገዢነት ከማመቻቸት ይልቅ ባለን ነገር ረክተን መኖር መንፈሳዊ ማንነታችን ያጎለብታል።

ገንዘብን በተመለከተ ልባችንን የሚጠብቅልን ሁለተኛው መረዳት ደግሞ «ያለኝ ይበቃኛል» በሚል አጭም ራሳችንን መምራት ነው። በቃኝ ማለት ከብዙ ነገር ይፈታናል። ሰው በቃኝ ማለት ሲችል እጅደታ ያልራቀው ኑሮ መኖር ቀላል ይሆንለታል። እንዲህ ለመኖር ስንወሰን የእግዚአብሔር ሰው ለመሆን የጀመርነው ግስጋሴ ይጠናክራል፤ መንፈሳዊነታችንም ይጎለብታል። ራስን ማሰልጠንን ከሚጠይቁ ጉዳዮች አንዱ ከነዋይ ጋር ያለን ግንኙነት ሚዛን በጠበቀ ሁኔታ ልንይዝ የምንችልበትን ጥበብ ማዳበር ነው። መንፈሳዊነት ቅድሚያ በተሰጠው ሕይወት ውስጥ በመጠን መኖር የጎላ ቦታ ይሰጠዋል። ጥበብ ሲበዛልን ተገቢውን እውቀት በተግባር መግለጥ ከባድ አይሆንም። ይልቁንም ገንዘብን ለመንፈሳዊ ነገር እንቅፋት እንዳይሆን መግራትን በተመለከተ ከቁጭት ነጻ በሆነ ሁኔታ ለማከናወን የሚረዳን አቅም እናገኛለን። ይህን ለማጎልበት የገንዘብን ገዢነት መሸሽ ወሳኝ ነው።

4. መንፈሳዊ ነገርን ለራስ ትርፍ ከማለብ በመቆጠብ (1ጢሞ 6:5)

መንፈሳዊ ነገርን ለሥጋዊ ግብ ከመጠቀም የከፋ አደጋ በሕይወት ሊኖር አይችልም። ለማኝ በዚህ መስመር ሊሄድ ድካረት ሊያገኝ ወዲያውኑ

መንፈሳዊ ነገር ሙሉ ሰሙሱ ከአርሱ ያመልጥና ራሱን ለባርነት ይሸጣል። ይሁን እየሱስን በሸጠ ጊዜ የሆነው ይኸው ነው። የገንዘብ ግምጃ ቤት ሆኖ ሲሠራ የቆጨው ሰድሆች ሳይሆን በስሌት ይደርሰው የነበረውን በማጣቱ እንደ ነበር የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል (ዮሐ 12:6)። ጌታ እየሱስ በአገልግሎት አብረውት እንዲሰለፉ ከመረጣቸው ሰዎች መካከል እንዲህ ዓይነት ሰው ያለመጥፋቱ ያስገርማል። መንፈሳዊ ነገርን ለራስ ጥቅም የማዋሉ ፈተና በማንኛችንም ሕይወት ፊት ለፊት ሲደቀን የሚችል መሆኑን በመገንዘብ ጥንቃቄ የተሞላበት ኑሮ እንድንኖር የእግዚአብሔር ቃል ያሳስበናል። መንፈሳዊ ነገር ትርፋችን እንጂ ማትረፈጃችን አይደለም። ዛሬ ብዙ የእግዚአብሔር ሰዎች በመልካም ይምረው በመጥፎ የደመደሙት ሰነብር፣ ለገንዘብና ለተቃራኒ ጾታ ባላቸው ፍቅር ተነድፈው እንደሆነ የአያሌ ቅዱሳን ታሪክ ይስታውሰናል። እኛ የእግዚአብሔር ሰዎች ሆነን መንፈሳዊ ነገር በሕይወታችን እየጎለበተ እንዲሄድ በቃሉ ወደ ሕይወታችን ለሚመጣ ምክር የተከፈተ ልቦና ያስፈልገናል። በዚህ ክፉ ዘመን እየሱስን የሚያጨልምብንን፣ ለመጽሐፍ ቅዱስ ደሰንን ርሃብ የሚቀንስብንን፣ ጸሎትን የሚያከፋፋብንን እንዲሁም ክርስትናችንን አስቸጋሪ የሚያደርግብንን ማንኛውንም ነገር መሸሽ መንፈሳዊ ኃይላችን እንዲጨምር ያደርጋል።

9. ለሌሎች በመኖር የሚጎለብት መንፈሳዊነት

ከቅዱሳን ጋር አብሮ መኖር መንፈሳዊነታችን የሚሞረድበትና የሚጎለብትበት አንዱ መንገድ ነው። እርስ በርስ መነካካስና መበላላት ሲኖር መንፈሳዊነት ክርስቲያዊ እንዳልሆነ በተግባር ይታያል። አብዛኞቻችን በራሳችንም ሆነ በሌሎች ሕይወት ለምን ያስኙን የግንኙነት ፈተናዎችን አሳልፈናል። እንዳንደም ለካ እነ አገሪን ብቻ ሳይሆን ራሴንም አላውቀውም ነበር ያለችንን ገጠመኞች ጥቂቶች አይደሉም። ቁጥራችን ጥቂት ያይደለ አማኞች በኑሮ

ውስጥ አያሌ የሕይወት ውጣ ውረድ አሳልፈናል። በተለይ ግንኙነትን በተመለከተ ብዙዎቻችን ልዩ ልዩ ገጠመኞች አሉን። ከአነዚህም መካከል የመበቃቀል፣ የመዋዋል፣ የመከዳዳትና፣ እውነተኛውን የፍቅር ምላሽ እየሳዩ መኖርን ያካተቱ ሊሆኑ ይችላሉ ተብሎ ይታመናል።

የመደመሪያው የመበቃቀል ምላሽ በመባል ይታወቃል። ክፉ ያደረጉብንን በክፉ ለመገናኘት የሚደረግ እንቅስቃሴ ነው። 'ያደበነህን አድብነው' በሚል የሕይወት ዘይቤ መኖር ነው። 'አንጀቱን እንዳሳረርከው አንተም እርር በል' ማለት ለብዙዎቻችን የተሰመደ ነው። እንዲህ ዓይነቱን ምላሽ ጆን ሪቻርድ የተባለው የእግዚአብሔር ሰው «እንሰለፍ» ብሎ ይጠራዋል። እኔም በቅርቡ ባየሁት የቴሌቪዥን ዶክመንታሪ ፊልም እውነት ሆኖ አየሁት። በዚህ ፊልም ውስጥ ድቦች አሳ በማጥመድ የዕለት ቀለባቸውን እንዴት እንደሚያገኙ ያሳዩ ነበር። ታዲያ በማደን ቀዳሚ ከሆነው አንድ ድብ ሌላኛው ድብ ብዙ ደክሞ ያደነውን አሳውን ከአፉ ነጥቆት ሔደ። የተነጠቀውም ድብ ነጣቂውን ድብ ከጎሳው ተከትሎ ሄዶ አሳውን በሚበላበት ሥፍራ ታፋውን ነከሰው። የተነከሰውም ድብ እየበላ ስለ ነበር ምንም ምላሽ ሳይሰጥ ዝም ብሎ አሳለፈው። ይሁን እንጂ መብሉን ሲጨርስ ሄዶ በተሳሳ ጥርሱ ጀርባውን እንሳለት። ድቡ የነከሰውን ድብ ሄዶ እንዴት እንደጎዳኸኝ እየው አለና እርሱም ባደኛውንና አምላያውን ድብ ከፋኛ ነከሰው። በዚህ ድርጊት እንሰለፍ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ገባኝ። ልክ እንዲሁ በልዩ ልዩ መልኩ የንክሻ ይህል በሌሎች ሰዎች የተጎዳን እንዳንደቻችን ጉዳታችንን ለሌላው የሚደረጋግጥ ምላሽ በመስጠት ሌሎች ጉዳታችንን እንዲገነዘቡት እናደርጋለን። ንክሻህ ምን ይህል እንዳላመመኝ ቅመስና ተማር በማለት የተነከሰውን ይህል ብቻ ሳይሆን አጠፈታውን በመመለስ ምላሻችንን እናሳደለን። በቤተሰብ፣ በትዳር እንዲሁም በአገልግሎት እንሰለፍ የሚስተዋልበት ጊዜ ጥቂት አይደለም። የ ንክሻ አዙ ሪት ውስጥ ገብተን

የነክሉንን ለንክሉ እነርሱ ወቅት ጠብቀው ደግሞ መልሰው ሲነክሉን በመበቃቀል የተሞላው ኑሮ ችግር ውስጥ ይወድቃል። በተለይ መካከሉና መበላላቱ በቡድን ከሆነ ያንን መበቃቀል ለማቆም እያሌ ዘመናት ይፈጃል። ግላዊና ማኅበራዊ ሕይወት እደጋ ላይ ይወድቃል። ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ዓይነቱን አስፈሪ የሕይወት ገጽታ ከቅዱሳን መካከል እንዲወገድ «ነገር ግን እርሰበርሳችሁ ብትነካክሉና ብትበላሉ እርሰበርሳችሁ እንፋትጠፋቱ ተጠንቀቁ» (ገላ 5:15)። በማለት ይህንን የመበቃቀል ምላሽ በማለወገድ ፍቅር በሕይወታቸው እንዲተካ መከረ «ነገር ግን እላለሁ በመንፈስ ተመላለሱ የሥጋን ምኞት ከቶ አትፈጽሙ» (ገላ 5:16)። በማለት መከረ። ከመጠፋፋት የሚያድነው ሕጋዊ ድንጋጌን ለመፈጸም እንዲሁ አውልቆ ሌላውን በማጥለቅ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስን እያዳመጡ ለመኖር ራስን መስጠት ነው።

ሁለተኛው ደግሞ የመዋዋል ምላሽ ተብሎ ይጠራል። ከሌላው የተቀበልነውን ለመመለስ በጉጉትና በጥድፈያ በምናደርገው እንቅስቃሴ ላይ የተመሠረተውን ግንኙነት ይመለከታል። የአገሌን ወይም የአገሊትን ውለታ እንዴት ይሆን የምመልሰው? ያሰኙን ብዙ ደግነቶችን አይተናል። ለተዋለልን መልካም ውለታ በምላሹ የምንሰጠውን ማለላት ለአብዛኞቻችን የተለመደ ነው። ምክንያቱም ያጎረሰንን ማጉረስ ተፈጥሮአዊ ነው። በተለይ ፍላጎታችንን በወቅቱ እንናዝቦ ለሰደረሰልን ግለሰብ/ቡድን ለናለብ ውለታውን ቶሎ ለመመለስ ትጋታችን ልዩ ነው። የበላንን ያክሱልንን፤ እነርሱም ሊበላቸው ለማከክ እንዘጋጃለን። እንዳችን ለእንዳችን ሰናከም እሱጋ! እሱ ጋ! እንባባለን። ያክሱልንን ማከክ ለዋሉልን መዋል ለብዙዎቻችን ቀላል ነው። በእንዲህ ዓይነት መልኩ የተደራጀው የመዋዋል ምላሽ ለውኛ ይባላል። የለውኛ ዓይነተኛ መርሆው "ሳደረገልህ አድርግለት" የሚለው የመጠቃቀም ግንኙነት ላይ የተመሠረተ ነው። ለውኛ የጠቀመህን ጥቀም ብቻ ሳይሆን 'ያልጠቀመህንም ተው ሲያስፈልግም አርሳው' የሚል ዓይነተኛ ባህሪን የለበለ

አመለካከትም ነው። ስለዚህ ሳንተ ግድ የሌለውን እንተም በተመላሳይ መልኩ እስተናግደው በማለት ያደፋፍራል። ለውኛ ዛሬ በብዙዎቻችን ሕይወት ለለማለተዋል ከጌታ የሚፈለውን ለማያዊውንና ድንቁን ሕይወት በተግባር በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማሳየት አልቻልንም። ይህም የሆነው መንፈሳዊ ሕይወት ከክርስቶስ ፍቅር ይልቅ በጥቅም ላይ የተመሠረተ ግንኙነትን አለቀድሟልና ነው። ለውኛ በጎላበት ግንኙነት ቤተ ክርስቲያን ከሕያው ድርጅትነት ወደ ማኅበረሰባዊ ክብብ ዝቅ ያስችበት ሁኔታ ይታያል። ምክንያቱም የተያያዙት በፍላጎቶቻቸው ዙሪያ ብቻ ለሰሆነ ከእነርሱ ፍላጎት ውጭ የሆነውን ዓለም ለመድረስ ማቀድን ያስቀደመ መንፈሳዊነት አይታይም። ለውኛ በመንፈሳዊ ጉዞ ላይ የሚያስፈራ መንፈሳዊ ቅዝቃዜን የሚያለከትል አማኞች በእነርሱነታቸው ላይ ብቻ ላተኮረ እንቅስቃሴ የጎላ ትኩረት ከሰጡ ቆሞ ብለው ራሳቸውን መጠየቅ አሰባቸው።

ሦስተኛው ደግሞ በመከዳዳት ላይ የተመሠረተ ይባላል ከፋት እዘል ግንኙነትን ወይም ምላሽን ይመለከታል። እንዲህ ዓይነቱ ምላሽ በክርስቲያኖች በንድ ባይዘወተርም አልፎ አልፎ ብቅ ማለቱ አይቀርም። እንዲህ ዓይነቱ ምላሽ ዓይነተኛ መገለጫው ብዙ ጊዜ መልካም ያደረገልንን ሰዎች በከፋ ድርጊት ልቡናቸውን ማቀላል ነው። ያልጠበቁት የገጠማቸው ናቸው እነርሱ «ባጎረሰኩኝ አጀን ተነክሰኩኝ» በማለት በተደረገባቸው ነገር ጉዳታቸውን ሲገልጡ ይሰማሉ። የዋለለትን አድብቶ በመጥዳት ደስ የሚለኝ ይገኛል ብሎ ማለብ ይከብዳል። ይሁን እንጂ እንዲህ ዓይነቱ ደግነት የራቀው አደራረግ ድሮ ነበር እሁንም አለ። ለመሆኑ ምግቡን ቅርጥፋ አድርጎ በልቶ አጀን ማቀላል ምን ይላል? በመልካም ፈንታ ከፋ ስንመልስ ወይም ከፋ ስንቀበል የሚገጥመን ሁኔታ ሰይጣንኛ ይባላል። ምክንያቱም ምንጊዜም ከፋ እርሱ ነውና። ከባህሪው የተነሳ የደግነት ምላሽ ማድረግ አይሆንለትም። ይሁዳ ጌታ ኢየሱስን ሲሸጥ ያደረገው ይህንን ነበር። ጌታ እምኖት ለከበረ ሥራ

ከመምረጥ አልፎ የገንዘብ ቤት ሽም አድርጎት ነበር። ከከረጢቱ በመውሰድ ፍላጎቱን ይሞላ የነበረው ይሁዳ ጌታውን ለመሸጥ ተሰማማ። ጌታውን በመስም አሳልፎ ለገዳዮቹ ሰጠ። እየሳሙ የሚወጉ ዛሬም አይጠፉም። ጳውሎስ «በውሸተኞች ወንድሞች በኩል ፍርሃት» (2ኛቀሮ 11:26) በማለት ሥጋት ስለበዛበት አደገኛ መንፈሳዊ ርምጃው የነገረን እንዲህ ዓይነት ጨካኝ አማኞች ስለገጠሙት እንደነበር መገመት አያስቸግርም።

«ወንድሞች» የሚለው አገላለጥ የማኅበሩ አባል የነበሩ መሆናቸውን ያስረግጣል። በሕዝቡ መሐል ይነሩ እንጂ ለመንፈሳዊ ነገር ደንታ ያላቸው አይመስሉም። ስለሆነም ለሐዋርያው እንደ ሰይጣን ድንጋጤን ይነቀሩ። ዛሬም እውነተኛ መስለው ገብተው በቅዱሳን ላይ ሰይጣናዊ ርምጃ በመውሰድና በማስወሰድ በመንጋው ላይ አበላን መዓትን የሚያመጡ ሰይጣኖች የሆኑ ሰዎች ከበ ተክርስቲያን አይታጡም። ለ ዚህ ነው ሐዋርያው «እምነትም ለሁሉም ስለማይሆን ከዓመጸኞችና ከክፉ ሰዎች እንድንድን ስለ እኛ ጸልዩ።» በማለት የሚያሳስበው (2ኛ ተሰ 3:2)።

በርግጥም ሰይጣኖችን የሕይወታቸው መርሆ ካደረጉ ሰዎች ማምለጫው በጌታ መከላከል ብቻ ነው። በእንዲህ ዓይነቱ ጊዜ በጸሎት የሚደግፉና ከሰላ የሚሰጡን ወገኖች ማበጀት ልባምነት ነው።

እራተኛው ደግሞ ተበድለንና ጉዳት ደርሶብን ሳለ ለበደሉንና ጉዳት ላይረሱብን ይቅርታን በመስጠትና ደግነትን በማሳየት መመላለስ ነው። እንዲህ ዓይነቱ ምላሽ ለበደሉን ሰዎች አቅማችን የፈቀደውን ሁሉ በማድረግ ለልምላሚያቸው ጥረት ስናደርግ የሚታይ መንፈሳዊነት ነው። ሆኖ ብሎ ለገፋን ለኬት፣ ለከፋብን ደግነት፣ ለጨካኝነብን ርህራሄን፣ ለያጠፋን ላይበውና ለሚያደባው የማያቋርጥ ፍቅርን ስናሳይ እውን የሚሆን ምላሽ ይህ ነው። እኛን በመታማት ደስ ለሚለኝው ልግስና፣ ለተንኮለኛው ቅንነትን፣ ለወንጀለኛው ምህረትን ስንለምን ስንገኝ የእንዲህ አይነቱ ምላሽ ሊያሰለፍ ይቻላል።

ጌታ ኢየሱስ እስከ መጨረሻው ሰዓት ያደረገው ይህንኑ ነው። ትዕቢተኞችን አግር በማጠብ ትሁትናን አስተማረ፣ ለከፋተኛው ጉርሻ ሰጠ። ለወንበዴዎች ፍቅርና ርህራሄን አሳየ። ለአመጸኞች ማለደ። ገርነቱ ለሰዎች ሁሉ ታወቀ። በተገኘበት ምላሽ ምንጊዜም ያው አንድ ነበር። የሚቀያየርን ማንነት አላሳየም። አንድ ጊዜ ቢጫ፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ ቀይ እንዲሁም ሌላ ጊዜ ጥቁር አልነበረም። ለሁሉም ቀለሙ ያው አንድ ዓይነት ነበር። ሁልጊዜም በሁሉ ቦታ ጌታ ደግ ነበር። ሊያሰለፍ ይላል ይሄ ነው። ታዲያ ይህንን ሊያሰለፍን በገብረት ኑሮአችን በተግባር ላይ በማዋል ልንመላለስ የምንችለው እንዴት ነው? ከእኛ ወደ ሌሎች የሚፈለ መልካም ሕይወት ልንኖር የምንችለው እንዴት ነው? ልዩነትን የሚፈጥር ድንቅ ሕይወት በመካከላችን ሊታይ የሚችለው እንዴት ነው? ከእኔ ለእኔ ሕይወት እኔ ለሌሎች ኑሮ ወደሚለው የምንመጣው እንዴት ነው? ማርቆስ በ10ኛው ምዕራፍ በቁ 45 ላይ ሦስት መሠረታዊ መንገዶችን ያመለክተናል።

1. ምቹቶችንን በመተው ማር 10:45

ጌታ በሰተልእኮው ሲናገር «የለው ልጅ ሊያገለግልና ሕይወቱን ለብዙዎች በዛ እድረት ሊለጥ መጣ እንጂ ሊገለገል አልመጣም።» ብሏል (ማር 10:45)።

«የለው ልጅ... ሊለጥ መጣ...» ማር 10:45 ማርቆስ ምንም እንኳን ጌታ ፍጹም ሰው ቢሆንም አወጣጡ ከጥንት መሆኑን ለማመልከት ማርቆስ ጌታ ኢየሱስ ወደ እኛ ክልል «መጣ» በሚለው ቃል ሊያስነገዝን ይሞክራል። ጌታ ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ውስጥ ያለው ክብሩን በበጎ ፈቃዱ ትቶ እኛ መሐል «መጣ»። አምላክ መሆን አላቆመም ግና ለብናዕናን ጨመረ። ይህንንም በማድረግ የቃላት መግለጫ የሌለውን ምቹቱን ትቶ ተወልዶ ዘመኑን በሙሉ በመካከላችን ተመላለሰ።

ሁላችንም ልብ ብለን ብናስተውል ዘመኑ ምቹትን ስለማብዛት ብዙ የሚደክምበት እንደሆነ እንገነዘባለን። በተለይ በሰለጠነው ዓለም በሁሉም

ዘንድ የሚታይ እውነታ ነው። ዛሬም በየአቅጣጫው የሰው ሁሉ ልፋት ምቹቱን እንዴት ልጩ ምር የሚሰውን ጥያቄ ለመመለስ መጣር ነው። ስለሆነም ምቹትን የሚጨምሩ እገልግሎቶች ከተጠቃሚው እቅም በላይ በሆነ መንገድ በአስገራሚ ፍጥነት እየተመራቱ ትኩረታችንንም እየሳቡ ነው። እኛም ምቹታችንን ለመጨመር በሥራ፣ በትምህርት፣ ያለሰለሰ ድካም እናደርጋለን። ግን አንዳንዱ የሕልም ሩጫ ሆኖ የዚህ ዓለም የልፋት ሥርዓት ባሪያዎች እያደረገን ይገኛል። ምቹትን ፍለጋ ስንማስን የልባችን ሳይደርስ ይመሻል ይነጋል።

ጌታ ኢየሱስ ከእሜሪካ እፍሪካ እይደለም የመጣው፣ ወይም ደግሞ ከእንደኛ ማዕረግ ወደ ሁለተኛ እይደለም ዝቅ ያለው። እንዲህ ነው ብሎ ለመግለጽ በሚያስቸግር መንገድ የራሱን ምቹት ነው ተወው። ምቹቱን የተወበት ሁኔታ ማንም አድርጎት በማያውቀው መንገድ መሆኑን ስንመለከት እንደነግጣለን። የሁሉ ባለቤት የሆነው እርሱ ሰማኝ፣ ለሁሉ ሰጪ የሆነው ጌታ ተረጂ የሆነበት ሁኔታ ውስጥ ወደቀ። በተወሰነ በረት ተወለደ፣ በተወሰነ ጀልባ አገለገለ፣ በተወሰነ ቤት ፋሊካን እደረገ በማብቂያው ደግሞ በተወሰነ መቃብር ተቀበረ። እንዲህ ዓይነቱን ምቹት መተው ማን እድርጎት ያውቃል? አምላካችን ለሌሎች መኖርን በተግባር እንዲያስተምረን እኛ ወዳለንበት የስቆቃ ክልል መጣ። ከእነራቸው ወጥተው ሰብዙ ዓመታት ከኖሩ በኋላ ብዙዎች በምቹት ከሚኖሩበት የስልጣኔ አምባ ወደ ደካይቱ እገራችን ሲመጡ በአናት ሃገራቸው ድኅነት ስንቶች ደንግጠው ይሆን? በመሀረታዊ አገልግሎቶች ማለትም (መብራት፣ ስልክ፣ ውሃ፣ መንገድ፣ ጤና...ወዘተ) ያለንን በቃላት ለመግለጽ የሚያስቸግር እንቅፋት ስንመለከት፣ የመሠረታዊ አገልግሎት ምቹት በሌለው እንዲሁም ብዙ እቅርቦት ባልተሟላለት ኋላ ቀሩ የኢትዮጵያ ገጠሮች ሲያገለግሉ የመጡት ሚሲዮናውያን እንዴት ዓይነት ምቹቶቻቸውን እንደተው ልብ እንል ይሆንን? ከዚያ እጅግ እጅግ በላቀ ሁኔታ ጌታችን

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰማያዊ ክብሩን ትቶ እኛን ሲያገለግል ወደ ክልላችን መገንዘብ ተገቢ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በነበረበት፣ ባለበትና በሚኖርበት በዚያ በስማይ ሁሉ አለ። በዚያ ለቅሶ የለም፣ የፍትህ መዛባት የለም፣ ርሃብ፣ ጥማት፣ ሕመም፣ ጦርነት፣ ለቅሶ፣ መለያየት (ብጤ ለይቶ በጎራ ተደራጅቶ መቆራቆስ) የለም። ይሁን እንጂ ጌታ በርሀራሄው ምቹቱን ትቶ ሰላሙ እንደ ወንዝ ከሚፈስበት ክልል ጦርነቱ እንደሚወረወር እሳት ያገኘውን ወደ ሚያጭድበት ወደዚህ ጨለማ ዓለም መጣ። ለሰው ሁሉ ብርሃን ሰጪ የሆነው «እውነተኛው ብርሃን» ከብርሃን ክልል እኛ ወዳለንበት የድቅድቅ ጨለማው ክልል መጣል። እርሱ ባይመጣ ኖሮ ዓለም ዛሬ ምን ልትመስል እንደምትችል ሳስብ በድንጋጤ አዋጣለሁ። ምክንያቱም የጨለማው ብርታት ጋብ ያለው ክብሩን ትቶ በእኛ መሐል በመገኘት ከተወልደን ብርሃን የተነሳ ነው። ቀደም ብለን እንዳስገነዝብነው በዛሬው ጊዜ በተደጋጋሚ የምንሰማው መልእክት ምቹት በመጨመር እደጋውን መቀነስ የሚል በተለይ በሰለጠነት የዓለም ክፍሎች እንዲህ ዓይነቱ መልእክት በፊዲዮ፣ በቲሌቪዥን፣ በኢንተርኔት፣ በልዩ ልዩ የሚዲያ ስልቶች ይረጫል። የዚህ ጽሁፍ እቅራቢ የሚያስገነዝበው ግን ምቹትን በመቀነስ ለሌሎች መትረፍ ነው። ከምቹት ክልላችን ካልተንቀሳቀሰን የኛን ድጋፍ በመፈለግ በጉጉት የሚጠባበቁ ወዳሉበት መድረስ እንችልም። በዚህ ጊዜ ማስገንዘብ የምንፈልገው ዝቅ ብለን ከፍ ማድረግን የሚመለከት መንፈሳዊነትን ነው። በመሸነፍ ማሸነፍን ነው የማስተጋባው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ምሳሌ የሆነን በዚህ ነው። እሥ ምቹት ሲቀነስ የሚጎድሉን ነገሮች ይኖራሉ። ሉሊ መሆን በምንም መልኩ አለይ አያለኝም። ምቹትን መተው ለሥጋዊ ተፈጥሮአችን በቀላሉ የሚሞጥ እይሆንም። አንዳንዴ ምቹታችን የሚቀነሰው የኛን ሁኔታ ከማይረዱ ሰዎች ጋር በመቆየት ሊሆን ይችላል። ለላ ጊዜ ደግሞ ጥቅም የሚያስገኛልን የኛን እጣዳፊ ነገር ትተን ጌታ እንድናተኩር በሚፈልገው ጉዳይ ላይ ሰፊ ያለ ጊዜ

ስንሰጥ ይሆናል። ብንሠራበት ገቢን ወይም ልዩ ልዩ ምቹት የምናገኝበትን ጊዜ፤ የኛን ድጋፍ ከሚሻ ሰው ጋር ስናሳልፍ ብዙ ነገሮች ያመልጡን ይሆናል (ገንዘብ፣ የደረጃ ክፍታ፣ እረፍት ወዘተ...) እነዚህን ነገሮች ሳንተው ግን ጌታ የሚፈልገውን ማድረግ እንዴት ይቻላል? ምቹቶቻችንን በመተው የሚከናወነውን መንፈሳዊ ነገር እንዴት ልናደርገው እንችላለን ቀደም ብለን እንዳልን ምቹትን መተው ልዩ ልዩ ገጽታ አለው። ኢኮኖሚያዊ ጥቅም የማናገኝበት ግን ለወንጌል ተልእኮ ምቹ በሆነ ሥፍራ ተገኝቶ ጌታን ስምቶ መቆየት እንደኛው ቢሆን የሚያጠቁን ሰዎች በበዙበት ሥፍራ ለእነርሱ መታገጽ የሚበጅ በጎ ነገርን ማለፍዳት ሌላው ነው። ምቹትን የምንተውበት ሁኔታ እንደ ዓይነታችን ይለያያል። አገልግሎት እንዳንደ ጊዜን፣ ሃንብብን፣ ጉልበትን ችሎታን መተውን ግድ የሚልባቸው ሁኔታዎች አሉ። (በሰለጠኑት አገሮች የቤት ሠራተኛ የለም፡- ለታመመ ምግብ ማቀበል፣ ለጎረቤት ግር ማጨድ፣ የሚባል የለም በዚህ አውቀት ያልታደለውን በደግፈው፣ አማኞች እርሰበርሰ ቢጠያየቱ በየእካቢው ያሉት አብረው ቢጸልዩ፣ እርሰ በእርሰ ቢጽናኑ) የጌታን ፈቃድ በማድረግ ደስ እንለኛለን። እንደ ጌታ ፈቃድ ይህን ስናደርግ ከእኛ ወደ ሌላው የሚፈለው ምንጭ አይደርቅም። እኛንም ያረሰርሳል ለሌላውም ይተርፋል። ይህ ሁሉ ግን ምቹትን ሳይተው ይሆናል ብሎ ማሰብ አስቸጋሪ ነው። ይሁን እንጂ የጌታን መንገድ ለመከተል መጨከን መንፈሳዊነታችንን ያጠናክራል።

2. ለሌሎች ደስታ በመኖር (ማር 10:45፣ ሮሜ 15:2)

ምቹትን የተወው ጌታ «ሊያገለግል... እንጂ ሊገለገል አልመጣም።» በማለት ማርቆስ በወንጌሉ ጌታ የመጣበት ሁለተኛ ዓለማ ለሌሎች ደስታ ለመኖር ነው ያለናል። ልክ እንደ እርሱ የጌታችንን ረለግ ስንከተል መንፈሳዊ ሕይወታችን ሚዛን የጠበቀና ከእኛ ወደ ሌሎች የሚፈስ ባርነት ያለው እንደሚሆን ያስገነዝባል። ጌታ ኢየሱስ የምቹትን አምባ በመተው ብቻ

ሳይሆን የሌሎችን ሐዘን ቀንሶ ደስታቸውን ለማብዛት በየደረጃው ራሱን ሰጠ። በአገልግሎት እንቅስቃሴውም መንፈሳዊና አካላዊ ፍላጎትን ለማርካት የበኩሉን ርምጃ ወሰደ። ለተቸገረው ደራሽ፣ ለታመመው ፈዋሽ፣ ርሃበተኛውን አጉራሽ እንዲሁም የተረሰን እስታዋሽ ሆነ። በተገኝበት ሥፍራ ሁሉ ለደካሞች የጎደላቸውን ነገር በጊዜውና በትክክለኛው ቦታ በማቅረብ እረፍት እንዲያገኙ ራሱን ያለማቋረጥ በመስጠት አገለገለ። የምግብ ጊዜውን ለሳምራዊቷ ሌት፣ የእንቅልፍ ጊዜውን ደግሞ ለኢቆዲሞስ በመስጠት በቀረላቸው ዘመን ትርጉም ያለው ኑሮ እንዲኖሩ ወደ ሚያደርጋቸው ትክክለኛ ውሳኔ እመጣቸው። የእስራኤልንም ሕዝብ ሲመለከታቸው «እረኛ እንደለለው በግ ተጨንቀውና ተመልካች የለሽ ሆነው ባዩ ጊዜ እዘነላቸው» (ማቴ 9:36)።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተጀምሮ እስኪያልቅ ድረስ የሌሎችን ደስታ በማብዛትና ጉዳታቸውን በመቀነስ ላይ ተሠማራ። ጊዜውን፣ ጉልበቱን፣ ትምህርቱን፣ ፍቅሩን፣ ትዕግሥቱን፣ ትህትናውን፣ ክብሩን እንዲሁም የእነዚህ ሁሉ ምንጭ የሆነውን ነፍሱን ሰጠ። ክርስቶስ ያስተማረን ትልቁ ትምህርት ለሌላው ኖሮ መሞትን ነው። ይሁን እንጂ እንዲህ ዓይነት ገጽታ የለበሰውን ተልእኮውን ከእርሱ የተማሩ ሁሉም ወዲያውት አልተረዱም። እንዲህም ቢሆን እስከ መጨረሻው ለዓት ቢሆንም እንኳን ደስታቸውን የሚያበዛ አገልግሎት ለመፈጸም ራሱን ሰጠ። የጭለማ ጋደላት እርሱን ገድለው ሊያስወግዱ በሚያሌሩበት ጊዜ እንኳን ደቀ መዛሙርቱ የተልእኮውን ትክክለኛ ተፈጥሮ እንዲረዱለት ማስተማር የማንነቱ መግለጫ አደረገው። ጌታ ኢየሱስ እልፎ በሚሰጥበት በዚያች ሌሊት ፋሊካን ከመብላታቸው በፊት እግር አጠበ። እንዲህ ዓይነቱን ባህላዊ ሥራ ለወቅቱ የተቀጠረ ወይም በእድሜ የሁሉም ታናሽ የሆነ ሰው ያደርገው ነበር። መምህር የእዚህ አገልግሎት ተጠቃሚ እንጂ ራሱን እዋርዶ የደቀ መዛሙርትን እግር የሚያጥብበት ሁኔታ የተለመደ አልነበረም። ከደቀ

መዛሙርቱ ማንም ይህንን አደራ ለመውሰድ ፈቃደኛ ባልሆነ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ይህንን ሁሉም የተዉትን ክፍቱን የሥራ ቦታ ለመውሰድ ተንቀሳቀሰ (ዮሐ 13:1-17)። በዚህ ወቅት ደቀ መዛሙርቱ እኔ አበልጥ፤ እኔ አበልጥ በሚል ትዕቢት ተወጥረው ስለነበር ማንም ዘመቀመጫው ለመነሳት ፈቃደኛ አልነበረም።

«አንዴት አንተ እኔን ታጥባለህ?» ብሎ የተግደረደረው ጴጥሮስ እንኳን እኔ አጥባብሁ ጌታ ሆይ አንተ ቀጭ በል እሳለም። ይልቁንም እኔስ አንደሌላው አሳሳጥብህም ሲል ተከራከረ። ለጊዜው የጴጥሮስ ስልት እኔስ ራሴን አቸላለሁኝ እንደ ሌሎች አይደለሁም የሚል ነበር። ይሁን እንጂ ጌታ ኢየሱስ በዚህ ግለኛ አስተሳሰብ አልተሰማማም። ደቀ መዛሙርቱ በራሳቸው ብቃት ተሞልተው ብቅ ብቅ ሊሉ፤ ጌታ ግን ዝቅ ዝቅ አለ። እነርሱ እኔ አበልጥ እኔ አበልጥ ትዕቢት ተወጥረው ቀና ቀና ሊሉ፤ ጌታ ግን በትህትና ደፋ ደፋ አለ። አስቀድሞ ከሰሚያዊ ዙፋኑ በለ ተነሳ ከምድራዊው መቀመጫው መነሳት ከባድ አልሆነብኩም። ደቀ መዛሙርቱ በሙሉ በፋክከር ወንበራቸውን የሙጥኝ ሲሉ ጌታ ግን ስለፍቅርና ስለትህትና እንዲሁም የሌላውንም ደስታ ለማብዛት ሲል ምድራዊ የከበር ሥፍራውን ተወው። ለገለግል ላይሆን ለያገለግል በዚያች የመጨረሻ ሰዓት እንኳን ዝቅ አለ። በዚህ ድርጊቱ ጌታ ላገለግል እንጂ እንዲያገልግሉኝ አልመጣሁም ማለቱ እውነት ነበር።

ዛሬ ዛሬ በየሄድንበት ስለሚሰጠን እንጂ ስለምንሰጠው አምብዛም አይጨንቀንም። በቤተ ክርስቲያን አጽንኦት የሚሰጠው ለሌሎች መሆኑ ቀርቶ ወደ እኔ ወደማለት ዞሮአል። ቤተ ክርስቲያን ስንመጣም እንኳ እያንዳንችን የምንፈልገውን መሥራት ያስደስተናል። ሁሉም በየፊናው የሚፈልገውን ለማድረግ ስለሚሞክር አንዳንዴ ትርምስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያደላል። ከሁሉ የሚያስፈራው ደግሞ ቤተክርስቲያን እንደ አንድ አገልግሎት ሰጪ በመቆጠሯ በገበያ ውድድር ውስጥ ገብታ የመታየቷ ጉዳይ ነው። ከዚህ

የተነሳ የብዙ አማኞች ትኩረት የተሻለ አገልግሎት የሚሰጠው የትኛው ቤተ ክርስቲያን ነው? የሚለው ሆኗል። የትኛው ፓስተር የምፈልገውን ሁሉ ያቀርብልኛል? የሚለው ጥያቄ የራሳቸውን ምኞት በሚፈልጉ አማኞች የሚጠየቅ ጥያቄ ነው። ብዙ አማኞችን የእነርሱን ጊዜያዊ ፍላጎት ለመድረስ የሚተጋውና በእነርሱ ግንዛቤ «የተሻለ» አገልግሎት የሚሰጠው ከፍል ያገኘኛቸዋል። ይህ አገልግሎት ሰዎች በሚፈልጉት እንጂ በሚያስፈልጋቸው አውራ ነገር ላይ እለማነጣጠሩ ያስደነግጣል። አገልግሎት ሰጪ ቤተ ክርስቲያናትን የሚነፃቸው የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ ማስተዋል ላይሆን ሰዎች ምን ይፈልጋሉ የሚለው የሸቀጥ ነጋዴ አስተሳሰብ ነው። ስለሆነም በዛሬው ዓለም ብዙ አማኞች ከጌታ የተሰጣቸውን ተልእኮና ኃላፊነት እንዲወው ጥሪ የሚያደርጉላቸውን አገልጋዮች ገሸሽ እያደረጉ ሌሎች በሚያሳዩአቸው ተውኔት ብቻ እየረኩ መጥሮን እየመረጡ የመጡበት ሁኔታ በብዙ ቤተ ክርስቲያን ይሰተዋላል። የአብዛኞቻችን ሕይወት አንቀላቃሹ ሞተር ሌላው ምን ይሰጠኛል(የሚለው እንጂ እኔ ምን አሰጣለሁኝ) አለመጨመሩ ያስፈራል። ቤተ ክርስቲያን በመሄደ ምን አገኛለሁ(ብሎ መጠየቅ መልካም ነው። ይሁን እንጂ እኔስ ምን አሰጣለሁኝ(የሚለውን በጨምር የበለጠ ውጤታማ ያደርጋል። ሌሎቹ ሲሆሩ ብቻ በማየት ከመደለት እኛንም ወደ መላተፍ ያሸጋግረናል። በብሉይ ኪዳን አግዚአብሔር ሕዝቡን የመሰለው እንደ አንድ መንግሥት ነበር። አዲስ ኪዳን ግን የአግዚአብሔርን ሕዝብ እንደ አንድ አካል አድርጎ ያቀርባል። በእኩል ውስጥ ያሉት በልቶች የየበኩላቸውን ኃላፊነት ሊጠጡ በሰውነት ውስጥ ደስታ ይበዛል። ጻፋ ግን ታመው ሥራ በያቸሙ የሚመጣውን ጉድለት ሁላችን እናውቃለን። በልቶቻችን በፈቃዳቸው ተባብረው እኛን ለማገልገል እምቢ ቢሉ እንደነግጣለን። በቤተ ክርስቲያን እንዲህ ዓይነቱ እምቢታ ሲታይ ለምን እንደማያስደነግጠን ሳስብ አገረማለሁ። እፈራለሁም። የጤንነት ምልክት አይደለምና። ታዲያ ደስታ እኛ መሐል ቢጠፋ ምን ይደንቃል?

ወደደህን!! መስሰ ብሉን «ክርስቶስ ራሱን ደስ እላለኝምና» ሮሜ 15:3 የሚለውን አባባል እንመልከትና ምን ማለት እንደሆነ እንጠይቅ። እርግጠኛ ነኝ የዚህ ቃል ፍቺ ጌታ ራሱን ይጠላል ማለት እይደለም። ይሁን እንጂ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከራሱ ይልቅ ሰዎች ታሪካቸው ተቀይሮ፣ ደስታቸው በዝቶና ሃዘናቸው ተቀንሶ ከአምላክ ጋር ዕርቅ ስሚፈጥሩበት ሕይወት ቅድሚያ የሚሰጥ መሆኑን «ራሱን ደስ እላለኝም» የሚለው አገላለጽ ገሃድ ያደርግልናል። ለዚህ ነው በቤቱ ውስጥ ደስታንና መተሳለርን እንዲያበዙ ጸጋን ስልጆቹ ያደላቸው (1ኤጥ 4:12)። አማኞች የጸጋ ግምጃ ቤቶች ሳይሆኑ የጸጋ ስሌዎች ናቸው። የተሰጣቸውንም ጸጋ እንደሚገባ የማይጠቀሙበት ከሆነ ደስታ ይርቃቸዋል። በተጨማሪም ስሌቶች የሚያመጡትን ደስታ ይነፍሳሉ። በእንዲህ ዓይነቱ ኃላፊነት የጎደለው አደራረጋቸውም ራሳቸውንና ሌሎችን ይበድላሉ። ስለሆነም ስሌቶች ኖረን ደስታቸውን ለማብዛት የሚከተሉትን ምክሮች ልብ እንበል፤

- እንደ ክርስቶስ የሌላውን ደስታ ለማብዛት ብርቱዎች የደካሞችን ጉድለት መሸከም አለባቸው (ሮሜ 15:2 ሃላ 6:2)። ይህንንም አማኞች የሚያደርጉት በሌሎች ላይ በመከራራት ሳይሆን በእነርሱ በመራራት ከፍተኛን ለማጥበብ የግንኙነት ድልድይ በማበጀት ነው። የደካማውን ሰው ሽክመትን ሲሸከሙም በአካልና በሰሜት በጭንቅ ካለው ሰው ጋር የውስጡን ሰሜት በመጋራት መሆን አለበት።

- የሌላውን ደስታ ለማብዛት በአገልግሎታችን ማጽናናትን ስሌቶች መስጠትን መማር አለብን (1ተሰ 5:11)። የሌላው ስብራትና ቁስል እንዲፈወስ የበኩላችንን ማዋጣት ይኖርብናል። ዛሬ በብዙ ልዩ ልዩ ሁኔታ የቆሰሉ ሰዎች እንዳሉ አብዛኞቻችን እንገንዘባለን። ስሌላው ስንኖር የቆሰሉ እንዲፈወሱ፣ የተሰበሩት እንዲጠገኑ ጊዜ እንወስዳለን ማለት ነው። በተጨማሪም ጠላት ያቆሰላቸውን በተሉ እንዲያገግሙ አድል እንሰጣቸዋለን። በዚህም እንጠቃቀማለን። ያን ጊዜም ኑሮአችን ሌላውን ይነካል።

- ስሌቶች የመጸለይ አደራ አንዳለብን እንደ ክርስቲያን የምንዘነጋው እይመስለኝም። ደስታቸውን የምናበዛበት አንዱ መንገድ ስንማልድላቸው ነው። አማኞች በሚያልፉበት ሁኔታ ሁሉ ጌታን የሚያስመስግን እቋም ይዘው ነገሮች እንዲከናወኑላቸው ብንሻ ጸሎት ወሳኝ መሆኑን እንዘነጋም። ስለሆነም ለቅዱሳን ሁሉ በምልጃ የጌታን ፊት መፈለግ (ቆላ 4:12-13 ይዕ 5:16) መልካም ነው። ቅዱሳንን ጌታ በተስተካከለ የሕይወት አቋም ውስጥ እንዲያደርጋቸው ስንጸልይ እነርሱ በመጎብኘታቸው ለአኛም የአምላክ ረድኤት ይወርድልናል። እምነታችንም ይደጋል። በጸሎታችንም ስሌላው እንኖራለን፤ ደስታቸውንም እናበዛለን።

3. በመስዋዕትነት በመመላለስ (ማር 10:45)

«የሰው ልጅ ... ሕይወቱን ለብዙዎች ቢዛ አድርጎ ሲሰጥ... መጣ ።» ማር 10:45 ማርቆስ ጌታ ለመንፈሳዊያን የተወደውን የምሳሌነት ሕይወት ሲናገር ምቹቱን ትቶ መጣ፤ እገሰገሰ ሲለን ቆይቶ የርሱ ሕይወት ሌላውን የመንካቱ ምስጢር ያስበትን እውራ ቦታ እንድናስተውል ይጋብዘናል። በተጨማሪም ሕይወቱን በመስዋዕትነት ለማፍለስ መምጣቱን ልብ እንድንል ሲሰጥ መጣ በማለት የተልእኮውን እም ብርት እንድናይለት ይጠራናል።

የጌታ ኢየሱስን ተልእኮ ልዩ የሚያደርገው ገና ከጅማሬው ለመሞት መሰናዳቱ ነው። በዓለም ውስጥ ከታዩት ሌሎች መልእክት አለን ባዮች ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በፍጹም ልዩ ያደረገው ከድንጋጌ ይልቅ ሁለንተናውን ለአኛ መስጠቱና ዛሬም በአኛ ባመንነው ውስጥ በመንፈሱ አማካኝነት የሚገኝ መሆኑ ነው። በዚህ ዓለም የመጡ ልዩ ልዩ የኃይማኖት መምህራን ለዚህ ዓለም ከተገለጡ በኋላ ብንከተላቸው የሚያዋጡ ናቸው ያሉትን ድንጋጌ ትተውልን ሂዱ። እርሱ መጣ ሞተልን፤ ተነሳልን፤ ደግሞም አብሮን አለ። ከክርስትና የኢየሱስ ሞት ቢቀነስ ክርስትና ተራ ጣዖት እምልክ ይሆን ነበር። የኛ ታሪክ በሕይወቱ ካከናወነው በበለጠና በላቀ ሁኔታ በሞቱ ካከናወነው ነገር ጋር በጥብቅ ይተሳስራል። ጌታ በውርደቱ ከብርን፤ በጭንቀቱ ሰላምን፤

በቀሰሉ ፈውስን፤ በሞቱ ደግሞ ሕይወትን አስገኛል። ራሱን ስጠንና ሙሉ ሆነን። ምን ዓይነት ፍቅር ነው? አያልንም አስከዛሬ እንደነቃለን። ይህንን መንገድ እንድንፈልግ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ «አያንዳችሁ ሌሎችን የሚጠቅመውንም እንጂ ራሳችሁን የሚጠቅመውን ብቻ አትመልከቱ። በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረው አስተሳሰብ በአናንተም ዘንድ ይሁን» (ፊሊጵ 2:4-5) እያለ አማኞቹን የሚማጠነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእኛ ሕይወት ግድ ባይለው የሞትን አስከሬ ጽዋ በአስቃቂ ገጽታው ለመጠጣት ባልደፈረ ነበር። ያለፈበት ሞት በባህሪው አደግ አስቃቂ ነበር። ሊሞት ስለ መጣ መሞት ለአርሱ አስደንጋጭ ነበር ማለት አይቻልም። ይሁን እንጂ የመስዋዕትነቱ ጠንካራነት «አባት ሆይ ይህች ጽዋ ከእኔ ትላለሁ» ብሎ እንዲጻልደ አስገደደው። ይህንንም በጌትለማኪ እንደ ደም ላብ የሆነ ነጠዛጣብን ከፊቱ እንዲወርድ ካደረገው መቃተት ከበዛበት ጸሎቱ መረዳት ይቻላል። በዚህ የመስዋዕትነት መንገዱ ለብዙዎቻችን ሕይወት ተገኝ። የኛ ድነት ነጻ ቢሆንም የጌታ የመስዋዕትነት ሞት ተከፍሎበታል። ጌታ ኢየሱስ ወደን ላመንነው ሁላችን የሰጠንን ህይወት ተቀብለን በቤቱ ለምንኖር ሁሉ የእርሱን ፈለግ እንድንከተል ምላሌነቱን ተወልን (1ኛ ጥ. 2:21)። ስለሆነም በግላችንም ሆነ በእግዚአብሔር ቤት ያለ ኑሮአችንና ግንኙነታችን በዚህ መንገድ እንዲመራ የእግዚአብሔር ቃል ያዘናል። ይህንን መረዳት የአገልግልሎትና የኑሮ እንቅስቃሴው ማዕከል ያላደረገ የሕይወት ግለጋሪ ለሌሎች በረከትንና መነቃትን አያመጣም። ጌታ የመረጠልን መንገዱ አድካሚና የሚያለፋ ነው። ይሁን እንጂ በፍጻሜው የሚከለን ነው።

ሌሎችን እየሰደሉትና እየነጹ መኖር በምንም መልኩ ስቃይ የሌለበት የምቶት ጎዳና ሊሆን አይችልም። ይልቁንም መስዋዕትነት የሞላበት ነው። ለዚህ ነው ለሌሎች መኖር አልጋ በአልጋ የሆነ ጉዞ አይደለም የምንለው። እንደዚህ ሆኖ ባለመገኘቱ ይህንን መሰሉ የመስዋዕትነት ሕይወት ለብዙዎቻችን የሚመረጥ አይደለም። እኛ ዋጋ የሚያስከፍለውን መንፈሳዊ

ርምጃ ከእኛ ለማራቅ፤ የሸሸት ኑሮን መደበኛ የሕይወት ዘይቤአችን አድርገናል። ይሁን እንጂ ከጌታ የመስጠት ሕይወት እንደምንገነዘበው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለጥቶ አልከበረም። በእኛም ሕይወት ለሌላው መኖር መስዋዕትነት ቢኖረውም ያለ ካላ ግን አይደለምና በጠባቡ መንገድ እንግባ። ለሌሎች በአጥጋቢው የምንተርፈው፤ ሕይወታችንም የሚቀረጸውና የሚጠነከረው በመስዋዕትነትና በመከራ ለሌሎች የመኖር ሕይወት ሲበዛልን ነው።

ሁላችን እንደምናውቀው አብዛኛውን ጊዜ ልጅ የሚወለደው ሥቃይ በበዛበት ምጥ ነው። ይሁን እንጂ ለቃይ የሚያበረሳ ልጅ በማግኘት አበላ በአዲስ ሕይወት ይካላል። ተማሪም ወደሚቀጥለው ክፍል የሚያልፈው በአስጨናቂው ፈተና መሆኑ አረሳም። ፈተና አስጨናቂ ቢሆንም ለናልፍ ለእድገት ለሰሜክለን ሙሉ ለሙሉ አይጠላም። ምርትም የሚታፈስው ለልፋት ነው። ለለዚህም አምራቹ ገበሬ ሁሉ ልፋት ብሎ ከማላዘን ይልቅ በፍጻሜው በምርት መካሉን እያለበ ይደክማል። በፍጻሜውም በድካሙ ፍሬ ይካላል። ሠራተኛ ደሞዝን ለማግኘት በየቀኑ እድካሚ በሆነ ሁኔታ ውስጥ ያልፋል። ቢሆንም በማብቂያው የላቡን ዋጋ በደሞዝ ክፍያ ያገኛል። ልክ እንዲሁ የሌሎችን ስቃይ ቀንሶ ደስታቸውን ለማብዛት የሚከናወን አገልግሎት ያለፋል። ውጤታማ አገልግሎት ያለመስዋዕትነት ዕውን ይሆናል ብሎ ማሰብ ራስን እንደማምኘት ይቆጠራል። ብዙ ዋጋ፤ ብዙ ድካም ይጠይቃል። ይሁን እንጂ በቃል ለመግለጽ የሚያስችግር የመስዋዕትነት ዋጋ ቢያስከፍለንም በፍጻሜው ይከለናል። ከድካሙ ይልቅ ውጤቱን እየየን ብንለፋ በፍጻሜው እንካላለን። ለአሁኑም ለሚመጣው ዓለም የሚቆይ መልካም ፍሬ እናፈራለን። በመንፈሳዊ ሕይወታችንም ከብለለት ወደ ብለለት፤ ከክብር ወደ ክብር እንሸጋገራለን። ለሰሆነም ልፋቱን ብቻ በማየት በመስዋዕትነት ኑሮ እንሰላች።

ለሌላው የመኖር ሕይወት ከሚያለቅሱ ጋር ማልቀስን (ሮሜ 12:15)፤ የሌላው መከራ ለእኛ እንደሚሆን ማሰብን (1ኛጴጥ 3:8) እንዲሁም እስፈላጊ

ሆኖ ሲገኝ ራስን ለሌሎች ጠቀሜታ ሲባል አሳልፎ መስጠትን ይጠይቃል። እንዲህ ዓይነቱ ኑሮ የማይቋርጥ እደጋ የሞላበትን ሕይወት የኑሮ መርሆ እድርጎ መቀበልን ይጠይቃል። ይሁን እንጂ የማይቋርጥ እደጋ የበዛውን የሀል የማይቋርጥ ረድኤት የፈሰሰበት መልካም ሕይወት እንደሆነ ልንዘነጋ አይገባም። በእንዲህ ዓይነቱ የመስዋዕትነት ግስጋሌያችን ስለምናደርገው መልካም ነገር አንኳን አንዳንድ ጊዜ አንጠቃ ይሆናል። ይሁን እንጂ የጌታችንን ፈሰግ ተከትለን መልካም እንድናደርግ መጽሐፍ ቅዱስ ይደፋፍረናል።

እንዳንዴ አብሮ በመኖር ሕይወት ውስጥ ሌላውን ለጥቅሙ መገስጽ ግድ የሚል ሁኔታ ይፈጠራል። ዝላፍ፣ ገላጽ፣ ምክርም የሚለው የመጽሐፉ ምክር በኅብረት ኑሮ ውስጥ ከትክክለኛው መስመር ሰወጡ ቅዱሳን የታዘዙ መድኃኒት ነው። ይሁን እንጂ እንዲህ ዓይነቱን አማራጭ በመጠቀም ሌላው በሕይወቱ እንዲያገግም ከመርዳት ይልቅ ነገርን በመሸፈን እየሰበጠ መኖር በዛሬው ጊዜ እየተሰመደ መጥታል። ይህም የሆነው ተግላጽና ዘላፋ የሚያስከፍሉትን የመስዋዕትነት ዋጋ በመፍራት ነው። እርግጥ ነው፣ በዛሬ ጊዜ አብሮ የመኖር ነገር ሲታሰብ ከመስዋዕትነት ነጻ የሆኑ እማራጮች በብዙ አካባቢዎች ይቀርባሉ። ጻፋ ግን በእነዚህ እማራጮች ውስጥ ነገርው ፍቅርና ርህራሄ ሳይሆን ሳንገዳዳ አብረን እንነሳ የሚለው ከቃሉ አደራረግ ያፈነገጠ የብልጠት መርሆ ነው። በግል ሕይወቱ ለትግባብ እኔም አልገባም በሚል የሰበጠ መከባበር ወይም ለትንካኝ አልነካም፣ ምንም ባጠፋ የኔን ሰእኔ ተውልኝ የሚለው መርህ ስልጣኔ ያመጣው ዘመናዊ የኑሮ መርህ ነው። እንዲህ ዓይነቱን ስልት አስተናግዶ መኖር ስለእንዳንዶች ጨዋነት ያለበት ይመስላል። ጻፋ ግን ለእውነተኛው መንፈሳዊነት አይበጅም። ምክንያቱም «አርበበርሳችሁ እውነትን ተነጋግሩ» የሚለውን አምላካዊ ቃል እንዳንታዘዝ እንቅፋትን ይደነቅራልና። በተጨማሪም በግንኙነት ውስጥ ፍጹም ግልጥነትን

አያዳብርም። የመስጠቱንም ሕይወት እንድሰማመድ እድል የሚሰጠን በገደብ ይሆናል።

እንዲህ ዓይነቱ በፍጡር ብልህነት ላይ ብቻ ያነጣጠረው ግንኙነት እንዳችን ስለላው ልንስጥ የተዘጋጀነው ደስንን ብቻ እንዲሆን ያደርጋል። ይህም አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ ሕይወት መቀረስን አይጨምርም። የዚህ ዓይነቱ የሕይወት ዘይቤ መሠረቱ በመስዋዕትነት የተሞላ መንፈሳዊ ርምጃ ሳይሆን ይልቁንም መሠረቱ የፍቅር መስዋዕትነትን የጠየቀውን መንፈሳዊነት ማስወገድ ነው። በዚህ አካሄድ አውራ ሆኖ የሚታየው መንፈሳዊነት እንደ ቃሉ የሆነው ሳይሆን ይልቁንም የእንዲህ ዓይነቱ ጥምረት መሠረት በትብብር ኑሮ ሲሰምር የሚለው ሰውኛ ፍልስፍና ነው። እንደነት ኃይል ነው በሚለው መፈክር ዙሪያ የተደራጁት እንደ ዕድር፣ ዕቁብ፣ የሙያ ማኅበር ደሴት የለዎች ትስስርች ጠቃሚነታቸው እሴ አይባልም። ይሁን እንጂ ዕቁብ፣ ዕድር፣ የሙያ ማኅበር፣ ተደጋግፈን ችግር እናስወግዳለን በሚለው እምነት ግላዊና ማኅበራዊ መስዋዕትነትን ለመቀነስ ሰዎች ያፈለቁት መሳ ነው። በእንዲህ ዓይነቱ የሰዎች ብልሃት የተተኮረበት ሕብረት ወደ ፊት የሚመጣው ከፋ ቀን እንዴት ይወገድ? የሚለው ነው። የትብብሩ ዋና ዓላማ ባጭሩ መስዋዕትነትን እናስወግድ ነው። ክርስትና ግን ከዚያ ሰየት ባለ መንገድ እንዲህ ይላል ሕይወት የሚፈለው መስዋዕትነትን ዓይነተኛ መለያው ካደረገ ኑሮ ነው። ጌታ ምቹትን እንደገነባው ብቻ ሳይሆን ማቆሚያ የሌለውን የእደጋን ሕይወት እንድናር ይጠራናል። በገላትያ 6:2 እንደምናነበው በልዩ ልዩ መንገድ ቅዱሳን ላይ የተጫነውን ሽክም በመጋራት ቀስላቸው ቀስላችን፣ ጭንቃቸው ጭንቃችን፣ ጉድለታቸው ጉድለታችን ሆኖ የሚያስከፍለን ለመክፈል በመስዋዕትነት እንድንኖር የሚነግረንም ይህንኑ ነውና። እንዳንዴም ድርጊታችንን በተሳሳተ መንገድ በሚገነዘቡ ሰዎች ጉዳት ሲደርስብን ይችላል። ቢሆንም በሚደርስብን ጉዳቶች ተስፋ ሳንቆርጥ ስለላው በመኖር እንድንቀጥል የሚቀጥለው ተግባራዊ ታሪክ ያሳስበናል።

ድርጊቱ ሁሉ የሰውን ትኩረት የሚያስጠነቅቅ አንድ የሂንዱ ፈላስፋ ነበር። የሚሆነው ነገር ሁሉ እብዛኛውን ጊዜ የሰዎችን ትኩረት ስለሚማርክ እግር ጥሎአቸው በዚህ ፈላስፋ አካባቢ የሚያልፉ ሁሉ ጣፊ ደግሞ ምን እየሠራ ይሆን? ብለው ይከታተሉታል። ባንድ ወቅት ወንዝ ዳር በተተከለ አንድ ዛፍ ሥር ቁጭ ብሎ ነፋስ በሚያወዛውዘው ውኃ ይንገላታ የነበረን አንድ ጊንጥ ከወንዙ ዳር አውጥቶ መሬት ሊያስቀምጠው ሲል ጊንጡ ይነድፈዋል። ከዚያም የጊንጡ መናደፍ ሲያሰቸግረው ያለቀዋል። እቅጣጫውን የሳተው ይኸው ጊንጥ ወደ ውኃው ተመልሶ ይገባና ውኃው ሲያንገላታው ያየዋል። ያሁን እንጂ የዚህን ፍጡር መንገላታት የማይፈልገው ይህ ሰው ጊንጡን ከሚያንጋላታው ውኃ አውጥቶ አጠገቡ ያስቀምጠዋል፤ ያሁን እንጂ ብዙ ሳይቆይ መንገድ እየመሰለው ጊንጡ ውኃው ውስጥ ተመልሶ ይገባል። ያ ፈላስፋ ደግሞ እያየ ዝም ካማለት ያልቅ እንደገና ሲያድነው መከራ ያደርጋል። ይሁን እንጂ ጊንጡ ደጋግሞ እሁንም ይነድፈዋል። እንዲህ እያደረገ ባለበት ሰዓት ውኃውን በአንክር የተመለከተ በአጠገቡ የቆመ አንድ ሰው እንዲህ ሲል አስተያየት ሰጠው ይህን ተናጻፊ ፍጡር ወዲያ ወርውረህ የማትገላገለው ለምንድነው? ምናልባትም ይህ ድርጊትህ ተላላትህን እያመለከትምን? አለው። ያም የሂንዱ ፈላስፋ በጥያቄ ትችቱን ለሰነዘረው ሰው ሲመልስ «ያለማቋረጥ መናደፍ ብቻ የጊንጦች ተፈጥሮ ቢሆንም የአኔን ማዳን የሚችለውን ተፈጥሮ ለምን እዘነጋለሁ?» በማለት መለሰ።

ልክ እንዲሁ ጌታ ኢየሱስ እኛን ህሎ መሐላችን ሊገኝ በማያቋርጥ የሳተ ምርጫችን ገፋነው። ብዙ ጊዜ በመደጋገም ጎዳነው። እንደውም በእስቃቂ ሞት እንዲሞት ፈረድንበት። በመጨረሻም እንሰማህም ብለን በመስቀል ላይ ቸንክረን ገደልነው። ይሁን እንጂ እርሱን መተዳትና ያለማቋረጥ መናደፍ ተፈጥሮአችን የሆነውን እኛን የሰው ልጆች ሊያድነን ጌታ ኢየሱስ ራሱን ሰጠን። እያነርምም!! ዘማረው ተስፋዬ ጋቢሶ «አንድ እኔማ ቢሆን እንደ

ኃጢአቱ የቁጣ ልጅ ነበርኩ ከፍጥረቱ። ብሎ መዘመሩ የሚመጥንን ቅጣታችን ምን እንደነበር በማያሻማ ቃል ይገልጻል። በእርግጥም እንደ ምርጫችንና ውሳኔያችን የቁጣ ልጆች መሆን ነበረብን። ይሁን እንጂ የቁጣ ልጆች ሆነን እንዳንቀር ጌታ ሊያድነን መጥቶ ሞተልን። ይህ ምንጊዜም ልንረሳው የማይገባን እውነት ነው።

እርግጥ ነው፤ እብዛኛውን ጊዜ ለሰው ደጋፊውና ተንከባካቢው ለው ነው። በተቃራኒው ለሰው አጥፊውና ፈተናው ሰው ነው የሚለውም እይታጡም። ግና ጌታ ባሳየን መንገድ ለምንዚድ ለሌላው መኖር ያለማቋረጥ በሚፈሰ ሕይወት ውስጥ ለመገኘት አማራጭ የሌለው መንገድ ነው። በዚህ መንገድ ለመሄድ መጽናናት አለብን።

ክርስቲያናዊ ኑሮን በጎብረት በተግባር ላይ በማዋል ልንመላለስ የምንችለው አንዴት ነው? ከእኛ ወደ ሌሎች የሚፈሰ መልካም ሕይወት ልንኖር የምንችለው አንዴት ነው? ልዩነትን የሚፈጥር ድንቅ ሕይወት በመከላከል ሊታይ የሚችለው አንዴት ነው? ከእኔ ለእኔ ሕይወት እኔ ለሌሎች ኑሮ የምንለው አንዴት ነው? ለነዚህ ተከታታይ ጥያቄዎች መልሳችን። «ምቸቶቻችንን በመተው፤ ለሌሎች ደስታ በመኖር እንደ ጌታችን እኛነታችንን ለሌሎች ሰጥቶ መመላለስ» የሚለው ትክክለኛ ምላሽ ነው።

ለሌሎች መክበር የእኛ መቆረስ ደስታችንን ያበዛል። እንዲህ ያለው ጌታን እያዩ የሚከናወን ርምጃ ለእኛ በረከት ለሌሎችም ጥቅም ለጌታ ክብርን ያመጣል። ጌታን ሰናክበር የርሱ የሆነትንም ማክበር እጻ አይሆንብንም። ለሌላው መኖር በተግባር እውን የሚሆነው ለሌሎች በምንሰጠው የተከበረ ቦታ ነው። እክብሮት ፍቅር ራሱን በትህትና የሚገልጥበት መንገድ ነው። መከበበርም ማለት ለሌላው ተገቢውን እውቅና መልጠት ነው። ይህ እክብሮት ከሽንገላ የጻፉ ሲሆን መንፈሳዊነት ይገለብታል። ምክንያቱም በብዙ ሥፍራ ብዙዎቻችን እለቆቻችን ብናከብር እንዲሸልሙን ወይም እንዳይቀጡን ነው። ሠራተኞቻችን ብናከብር እንዲሰሩልን ሊሆን ይችላል። ጌታ እንዳከበረን

ሌሎችን ብናከብር ግን ጌታ በመስዋዕትነት ሞቱ ለእኛ መከበር በጎ እንዳደረገ አንዳች ምላሽ ሳንጠብቅ በጎ ብናደርግ ለሌሎች አንተርፋለን። መንፈሳዊነት የጌታን ፈለግ ሲከተል ትርጉም ወዳሰው ግብ ያመራል። አንገዳህ ጌታን የምር እንከተል።

የመንፈሳዊነት ግብ

የመንፈሳዊ ግለጋሌ ግብ ጌታን በሁለንተናችን በመምሰል እርሱን ያስማድረጥ የሚባርክ የሕይወት አቋም ውስጥ መገኘት ነው። ስለሆነም የመንፈሳዊው ርምጃችን ግብ ልምላክን ፊት ባራት ማግኘትና ከእርሱ በሚፈሰ መልካምነት ተቀይሮ እርሱን መባረክና መግለጥ ነው። በመንፈሳዊ ግለጋሌ የኛ ታላቁ ግብ መሆን ያለበት በጌታ እንደ ተወደዱ ባሮች የሱ ብቻ ሆነን መመላለስ ነው። የመንፈሳዊነት ግብ የተለየ እይታ ውስጥ መምጣት ነው። አቶኑ ና ነበልባሉ ግዙፍ ከሆነ አላት ውስጥ የቆየ ብረት አላቱን በእካል ተሸክሞ ብቅ እንደሚል ሁሉ መንፈስ ከሆነው ጌታና አምላክ ጋር ትርጉም ያሰው ቆይታ ያደረጉ ሁሉ የእርሱን ሕይወት በዕለት ተዕለት እርምጃቸው ይገልጻሉ። ለመሆኑ ከአላት ጋር የቆየ ብረት ግለት ያጣል ብሎ ማን ይጠራጠራል? ልክ እንዲሁ በመንፈስ ከሆነው ሕይወት የተነሳ በልዩ መቀጣጠል ውስጥ የሚቆይ አማኝ ሕይወቱ አስደንጋጭ ቅዝቃዜ ውስጥ ይቆያል ብሎ ማንም አያስብም። ምክንያቱም ከሚያጠራውና ከሚቀድሰው አላት ጋር ቆይቶ ማን ተራ ሊሆን ይችላል? ከአላቱ በሚተላለፍ ግለት ሞቅታ የማይለየው ሲሆን አላቱ የያዘውን ባሕሪ መናገጥ አይቀራ ነው። እንዲህ ባለው የሕይወት አቋም ውስጥ አማኞች ሲገኙ የሚታይና የሚዳስስ ነገር እውን እንዲሆን የበኩላቸውን ያዋጣሉ። እንዲህ አድርጉ ሳይባሉም ከጌታ ጋር ቆይተው በአላቱ ቤተነኩት ሁሉ ላይ የተለየ የአምላክ ክብር ያርፋል። አነርሱም ምንም መግለጫ ሳይሰጡ እግዚአብሔር በሕይወታቸው እንዳስፈ የሚመለከታቸው ሁሉ ይነክባሉ። አነርሱንና አካባቢያቸውን የነካ

እስገራሚ መንፈሳዊ መነቃቃት እውን ይሆናል። እንዲህ ዓይነቱ ክስተት ዌልስ በሚባለው ሥፍራ በተነሳው መነቃቃት በግልጽ የታየ ነበር። መላ ሕብረተሰቡን የነካ አንቅስቃሴ ስለነበር በዚያ አካባቢ የተገሰጠውን ልዩ የእግዚአብሔር መገኘት በማየት ተሃድሶ ለማግኘት ብዙ ሰዎች ከልዩ ልዩ ሥፍራ ይጎርፉ ነበር።

በአንድ ወቅት መንገድ የጠፋባቸው ሰዎች የመንገድ ትራፊክ ስነ ሥርዓት አስከባሪውን ፓሊስ አቅጣጫ እንዲያመለክታቸው ጠየቁት። ያም ፓሊስ የዌልስ መነቃቃት ያለው የት ነው ተብሎ ሲጠየቅ የሰጠው መልስ “ወደ ልቡ አያመስኩት “እዚህ ውስጥ ነው” ሲል አሳየ።። እነጋንሩ የቀልድ ይምሰል እንጂ ንግግሩ የምሩን ነበር። በእርግጥ በዌልስ ሪቫይቭል ያልተነካ የሕብረተሰብ ክፍል አልነበረም። ከታየው የእግዚአብሔር ክብር የተነሳ ይህ የመንገድ ላይ ትራፊክ ፓሊስ እንኳን ልቡ በጌታ መንፈስ ይቀጣጠል ነበር። ተሃድሶው በጸሎት ቤት ብቻ የተገደበ አልነበረም። ቀደም ብለን ለማስገንዘብ እንደሞከርነው ልዩ ልዩ የሕብረተሰብ ክፍሎችን ያዳረሰ ነበር። መንፈሳዊነት በተለየ መንገድ ሲገለጥ ለሕብረተሰቡ የሚያስገኘው ልዩ መታነጽ ጉልህ ሆኖ በአደባባይ ይታያል። ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ትርጉም ባለው ሁኔታ ሊቆዩ በሕይወታቸው ያ ግለት በሚታይ መልኩ ራሱን ይገልጻል። ስለሆነም የመንፈሳዊነት ግብ ሙሉ ለሙሉ በሁለንተና ለአምላክ መገዛት ነው ቢባል ማጋንን አይሆንም። ሰዎች የመንፈሳዊነትን ትክክለኛ ዓላማ በሕይወታቸው መተግበር ቢጀምሩ አከባቢያቸው የመንግሥተ ሰማያት ናሙና ትሆናለች። ይሁን እንጂ የመንፈሳዊነት እውራ ግብ እግዚአብሔርን በሙላት በሕይወት መግለጥ ነው። ሰዎች ከሕይወት ጌታ ጋር በተለየ ሁኔታ ሲነኩ የሚሆነው ይኸው ነው። ያኔ ማንም ስለ መንፈሳዊያኑ የተብራራ መግለጫ ሳይሰጥ የሰዎቹ ማንነት ገሃድ ይሆናል። መንፈስ ከሆነው ጌታ ጋር የቆዩ በሙሉ የእርሱን ክብር ያንጸባርቃሉ። ሙሉ ከእግዚአብሔር ጋር ቆይቶ ሲመለስ የሆነው ይኸው ነበር። አምላክ በዚህ ቆይታችን ባህሪውን ስለሚያካፍለን ያ

በማደሪያ ቤቱ እንዲት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይሉ ቸርነት ብሩ)

ክብር በተግባር እውን ይሆናል። (ማቴ 5:43-48) ። ያኔ የምናውቀውን ወደ መሆን ደረጃ እንመጣለን። ጌታን በግል ማወቅ የእርሱን ባሕር የሚመስል መንፈሳዊነት አኛ ውስጥ ይሠራል። ጌታን በሁለንተናው በመገንዘብ ሁነኛ መንፈሳዊነትን አጣጥመን የጌታ መንገድ ውስጥ ለእሁን የአምላካችንን ክብር በመግለጥ እሉን ብቻ ከፍ ከፍ በማድረግ በማያቋርጥ ፍጽምና እና ለገደት ውስጥ ራሳችንን እናገኘዋለን። ይህም ጉዳይ አእምሮአዊ ግንዛቤ ብቻ ሳይሆን ሁለንተናን የሚያሳትፍ ጉዳይ ነው። የመንፈሳዊነት ግብ ቀደም ብለን አንዳልን አምላክን ፊት ለፊት ማግኘትና ከእርሱ በሚፈለ መልካምነት ተቀይሮ እርሱን መባረክና መግለጥ ነው። የእግዚአብሔርን ክብር የማያሳይ መንፈሳዊነት አጅግ አጅግ ሊያስደነግጠን ይገባል። መንፈሳዊነት ጌታን በተለየ ሁኔታ የምንቀርብበትና የምንለወጥበትን መስመር አበጅቶ ለአምላክ ክብር መገለጫዎች አንድነሆን ጌታ ይድረስልን። አሜን!!

ማጠቃለያ

ወቅቱን በትክክል የሚያስተውሉ ሁሉ መንፈሳዊነት ያለበት ሁኔታ አንድ እፋጣኝና ወሳኝ እርምጃን የሚጠይቅ መሆኑን አያጡትም። በዚህ አቅጣጫ ይህች አነስተኛ መጽሐፍ የበኩሏን ለማዋጣት ሞክራለች። ወደ ፊት ከዚህ በጠለቀ መንገድ በሕዝባችን መሐል ስለ መንፈሳዊነት የተብራራና የተሻለ ግንዛቤ የሚያስጨበጡ ጸሐፊዎችን እግዚአብሔር እንደሚያስነሳልን ይህ ጸሐፊ ይገነዘባል። ለምናየው እስከፊ የመንፈሳዊነት ገጽታ መስተካከል ጸሐፊው የታየውን ለማለት ሞክሯል። ይሁን እንጂ ሥራው እንከንዳለሽ ነው ብሎ አያምንም። በዚህ መስመር ሌሎች ካደረጉት መከራ ጋር ተጨምሮ፣ የአማኞች ሕይወት አምሮ ጌታን ሊባርክና ከፍ ከፍ ሊያደርግ ለማየት ከመናፈቅ የተነሳ ይህንን ምክርና ተግሳጽ ለማቅረብ የተቻለውን ያህል ጥረት አድርጓል። ስለሆነም ሌሎችም በዚህ ርዕስ ጉዳይ የበኩላቸውን በማዋጣት ለጌታ ልጆች ውበት ቀንና ሌሊት በንደክም በፍጹሙ «አንተ በጎ ታማኝ

በማደሪያ ቤቱ እንዲት እንደሚኖር ማወቅ (ኃይሉ ቸርነት ብሩ)

ባሪያ» የሚለውን ድምጽ ጌታቸው የሚያስማቸው እገልጋዮቹ እንሆናለን። ጌታ ሕዝቡን ለምናገለግል ለሁላችን የወቅቱን ራዕይ ያብዛልን። የእግዚአብሔር ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ በድን የሚሆነው ጌታን መስማትና ጌታ የሚለጠውን መቀበል ያቆመ እንደሆነ ነው። የጌታ ሰው ማየት ካቆመ እደጋ በሕይወቱ መጥቷል ማለት ነው። ስለሆነም የታየንን ለእግዚአብሔር ሕዝብ መታነጽ ለማቀበል የጌታችንን ፊት እብዝተን እንፈልግ። ይህችን ትንሽ ሥራ ጌታ እፍ ብሎባት ለብዙዎች በረከት እንዲያደርጋት ልባዊ ምኞቴና ጸሎቴ ነው።

ዋቢ መጻሕፍት (Bibliography)

- Allen, Diogenes *Between two worlds*. Atlanta: John Knox Press, 1977.
----- *The traces of God in a frequently hostile world* / Cambridge:
Cowley, 1981.
- Bubeck, Mark I *Overcoming The Adversary*. Chicago: Moody Press, 1984
- Christenson, Evelyn *Battling the Prince of Darkness*. Wheaton: Victor Books,
1990.
- Clark, David K. *To Know and Love God* Wheaton: Cross Book Publishers,
2003
- Cole, Graham A. *He Who Gives Life: The Doctrine Of The Holy Spirit*.
Wheaton: Crossway, 2007.
- Conn, Charles W. *The Anatomy of Evil* New Jersey: Fleming H. Revell
Company, 1981.
- Dresher, John M. *Spirit fruit* Scottdale: Herald Press, 1974.
- Fee, Gordon D. *God's empowering presence* Peabody: Hendrickson
Publishers, c1994
----- *1 and 2 Timothy*. Titus Peabody: Hendrickson Publishers,
1988.
- Foster, Richard J. *Celebration of discipline* San Francisco: Harper & Row,
1988.
----- *Prayer: finding the heart's true home* San Francisco:
HarperSanFrancisco, c1992.
- Gordon, Graham *Evil and Christian Ethics*. Cambridge: Cambridge University
Press, 2001.
- Hazel, Offner *Fruit of the spirit* Downers Grove: InterVarsity Press, 1999.
- Longenecker Richard N. *Galatians* / Dallas: Word Books, 1990.